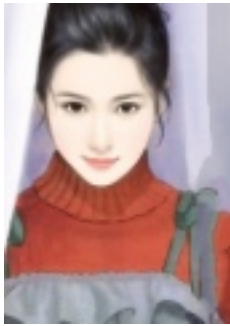

Tình Yêu Sai Trái

Contents

Tình Yêu Sai Trái	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	5
3. Chương 3	12
4. Chương 4: Cảnh Báo H	20
5. Chương 5	28
6. Chương 6	30
7. Chương 7	36
8. Chương 8	42
9. Chương 9	47
10. Chương 10: Kết Thúc	52

Tình Yêu Sai Trái

Giới thiệu

Một cô gái trong cuộc sống hôn nhân không hề có tình yêu không hạnh phúc cho nên cô đã đi ngoại t

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tinh-yeu-sai-trai>

1. Chương 1

Một đôi mắt có ma tính.

Một đôi mắt bắn thẳng linh hồn cô, phá hư lý trí, đồng thời cũng bắt cô làm tù binh.

Mỗi lần bị đôi mắt ấy nhìn chăm chú, cô liền cảm thấy linh hồn của mình như bị hút vào cặp đồng tử ma mị kia, cái gì mà bình tĩnh ,cái gì mà đạo đức ,tất cả đều bị ném lên chín tầng mây rồi.

.... ..

Hôm ấy, Chu Nguyệt Lý lên tàu điện ngầm đi làm như thường lệ, khoang xe vẫn chật ních người.

Cô bị đám đông mãnh liệt xô đến cạnh cửa, mặt áp vào kính xe ,lúc này, đột nhiên có một bàn tay quái ác thò vào trong váy cô, sờ soạng cái mông tròn nho nhỏ, thân thể cô cứng đờ, trong đầu lập tức nghĩ đến – dê xồm , cô bị tên dê xồm ức hiếp !

“Dừng tay.....”

Cô yêu ớt kêu, chỉ sợ làm đám người chung quanh chú ý, như vậy mất mặt chết mất!

“Em đã quên giao hẹn của chúng ta ?”

Giọng nói quen thuộc khiến cô thả lỏng người.

“Chuyện xảy ra vào buổi tối hôm đó..... Em không phải đã thề rằng anh nói gì cũng nghe sao ?” Người đàn ông đó nhắc nhở cô.

Chu Nguyệt Lý cắn đôi môi cánh hoa dề xuống cảm giác nhục nhã trong lòng, người đàn ông này đang bắt nạt cô, anh đứng đằng sau ngăn chặn cảnh xuân của cô lộ ra ngoài, vén váy cô lên tới thắt lưng, bàn tay đưa vào kéo chiếc quần lót tơ màu đen quuyền rũ sang bên cạnh, ngón tay thon dài thâm nhập nơi kín đáo nhất của cô.

“Á.....” Cô cắn chặt môi rên rỉ.

Ngón tay dài không ngừng di động ma sát trong cơ thể cô, thân thể ấy vốn rất mẫn cảm nên mặt nước tuôn chảy, người đàn ông gây ra chuyện này cũng biết thân thể của mình sớm có phản ứng, liền kéo khóa, lôi dục vọng nam tính sừng phồng ra ngoài, nhanh chóng đẩy vào tiểu huyết của cô.

Hai tay Chu Nguyệt Lý phải bám chặt cửa xe làm chỗ dựa, đón nhận lửa nóng của anh tiến vào va chạm, không dám phản kháng.

Cô nhất định phải nghe theo lời người đàn ông này.

Bất cứ chuyện gì cũng nghe.....

Bởi đêm hôm đó!

Nếu đêm hôm đó không có gì xảy ra, cô chắc chắn sẽ không dây dưa với anh thế này.

Anh thỉnh thoảng lại xuất hiện ở chung quanh cô, dù là công ty, suối nước nóng hay trong nhà, nơi nào cũng vậy..... anh luôn tham lam đòi hỏi thân thể cô.

Mỗi ngày,cô bị anh xâm chiếm mà lại chỉ biết tên của anh, ngoài ra hoàn toàn không biết gì thêm .

Thời gian cứ như vậy từng ngày từng ngày trôi qua, mà cô càng ngày càng không thể rời xa anh , tình cảm ngày càng được vun đắp hơn.....

Cuối cùng cô đã trở thành tù binh dục vọng của anh.

Tối nay, tâm trạng của Chu Nguyệt Lý vô cùng tốt.

Bởi vì vào hôm thứ sáu trước khi cô tan sở khoảng 15 phút, cấp trên của cô, cũng chính là tổng giám đốc của tập đoàn Cao Thông đã cầu hôn cô.

Bất chợt nghe thấy lời đề nghị này của ông ta, ban đầu cô vô cùng kinh ngạc, sau đó lại tò mò muốn hỏi, vì sao là cô?

Vì sao là cô? Tổng giám đốc tuy tuổi đã cao, nhưng với thân phận và tiền tài của mình chắc chắn ông ấy có rất nhiều phụ nữ cam tâm tình nguyện bỏ qua vấn đề về tuổi tác mà đi theo ông ta, thế thì sao ông lại chọn cô?

Không phải cô tự ti về bản thân, mà là bản thân cô biết rõ, ngoại hình của cô thanh tú có thừa, diễm lệ chưa đủ, căn bản không được liệt kê vào hàng ngũ ưa nhìn, chỉ có thể nói là nhìn được mà thôi, tổng giám đốc tuyển trúng cô thật khiến cô kinh ngạc đến rơi cả tròng mắt, người bên ngoài nếu biết chuyện này, đại khái chắc cũng có cách nhìn giống cô đi!

Không ngờ tổng giám đốc lại nói, do cuộc sống của cô từ trước đến nay căn bản không có điểm gì xấu, hơn nữa năng lực chuyên môn rất tốt, là người thích hợp nhất làm đối tượng kết hôn của ông—— vì thân là phu nhân của tổng giám đốc tập đoàn Cao Thông, ngoài khả năng làm việc thì cuộc sống sinh hoạt hằng ngày không được có bất kỳ vết nhơ nào.

Cô trờng mắt chôn chân tại chỗ. Không ngờ điều kiện để trở thành đối tượng kết hôn lại là như vậy! Một lát sau hết kinh ngạc, cô đồng ý với tổng giám đốc sẽ cân nhắc yêu cầu này của ông ta.

... ..

Ngày nghỉ cuối tuần qua đi, sau khi suy nghĩ kĩ càng, cô quyết định chấp nhận lời đề nghị của tổng giám đốc.

Từ nhỏ đến lớn, cuộc sống của cô vô cùng vất vả thiếu thốn vì có người cha cờ bạc, rượu chè, gái gú, người mẹ đáng thương của cô cuối cùng cũng không chịu nổi mà quyết định ly hôn, để rồi hai mẹ con cô phải nương tựa vào nhau tiếp tục duy trì sự sống.

Vừa học vừa làm thêm vô cùng chăm chỉ, cuối cùng sau khi tốt nghiệp cô may mắn được vào làm việc tại tập đoàn Cao Thông, lại thêm biểu hiện đặc biệt xuất sắc mà được điều đến làm thư ký bên cạnh tổng giám đốc, vốn cho là cuộc sống đã đến lúc thuận buồm xuôi gió hơn một tỹ, ai ngờ mẹ cô do lao động quá mức mà ốm liệt giường, tiền phí thuốc thang khám chữa bệnh cộng thêm mưu sinh hằng ngày luôn đè nặng trên đôi vai gầy yếu của cô, có lẽ tổng giám đốc biết rõ tình trạng của cô hiện nay, cho nên mới đề cập đến chuyện kết hôn, đồng thời chấp thuận thanh toán giúp cô các khoản nợ khổng lồ.

Chính vì vậy mà cô đã dao động. Cô vẫn luôn hâm mộ cuộc sống của những người giàu có, không giống như cô mỗi lần tiêu tiền đều phải tính toán cẩn thận, cô đã phải trải qua những ngày nghèo khổ đáng sợ cho nên lời đề nghị của tổng giám đốc chẳng khác gì ân huệ trời ban đối với cô.

Huống hồ đàn ông vừa có tiền tài, vừa có địa vị như tổng giám đốc, chẳng phải là đối tượng mà cô vẫn luôn ao ước bấy lâu nay hay sao? Cô còn gì để do dự nữa chứ?

Thế là, cô đồng ý cuộc hôn nhân có thể mang lại cho cô vinh hoa phú quý này.

Cảm giác bay lên đầu cành làm phượng hoàng có phải như vậy không?

Cô cho tới bây giờ cũng không nghĩ mình có thể làm dâu nhà giàu, mặc dù tổng giám đốc đã kết hôn ba lần, tuổi đủ lớn để làm cha cô, nhưng cô không quan tâm, chỉ cần tổng giám đốc cung cấp cho cô cuộc sống giàu có, không để cô phải trải qua cuộc sống tính toán chi li từng ngày kia nữa là được.

Vì để chúc mừng cho đại sự của cuộc đời, tối nay sau khi tan sở, cô lập tức đi nhậu một phen, mặc dù tất cả bạn bè đều khuyên cô đừng gả cho ông chồng già để rồi bỏ phí tuổi thanh xuân, không được hưởng hạnh phúc chân chính của người phụ nữ.

Hừ! Hạnh phúc là cái gì? Đối với cô, không có tiền sẽ không có hạnh phúc! Cho nên, cô cưới một ông già có gì ỷ khuất đâu, ngược lại còn cảm thấy đó là quyết định đúng đắn nhất từ trước đến nay của mình.

Đêm khuya, Chu Nguyệt Lý đã ngâm men say, lái xe chạy bon bon trên đường cao tốc không một bóng người.

Bất thành linh ——

Ai đó chạy xuyên qua đường, Chu Nguyệt Lý vẫn còn đang đắm chìm trong ảo tưởng về cuộc sống giàu sang sau này nên hoàn toàn không chú ý tới tình huống phía trước.

Cho đến khi xe cô đụng phải người đó, cô mới bừng tỉnh khỏi giấc mộng khẩn cấp phanh xe. Âm thanh ken két bèn nhộn vang lên, bánh xe để lại trên đường một vết ma sát rất dài.

Sao lại như vậy?

Chu Nguyệt Lý ngây dại!

Đâm. Đâm phải.

Cô. Cô đâm xe vào người ta.

Chu Nguyệt Lý nhanh chóng bước xuống xe, đầu óc trống rỗng, không biết nên làm như thế nào cho phải. Cô run rẩy bước về phía người đang ngã nằm, mắt thấy đối phương không nhúc nhích liền chảy nước mắt sợ hãi.

Người này. còn sống không? Cô quá sợ nên không dám tiến lên xác nhận, chỉ có thể rối loạn đứng ở bên cạnh ,làm gì đây ,làm gì đây?

Làm thế nào. Cô gây ra đại họa rồi! Không chỉ lái xe sau khi uống rượu, còn gây ra tai nạn.

Nếu như bị người khác biết sự việc này, hôn sự giữa cô và tổng giám đốc trăm phần trăm sẽ thất bại, hạnh phúc mà cô vất vả lắm mới có được cũng tan thành mây khói. Không! Cô tuyệt đối không thể để ai biết sự việc xảy ra tối nay!

Cô phải nhanh chóng rời khỏi nơi này!

Chu Nguyệt Lý quan sát xung quanh, xem xét có người nào thấy tai nạn vừa xảy ra hay không——

Không có. Không có kẻ nào thấy chuyện vừa mới xảy ra.

Cô lập tức xoay người muốn lái xe chạy về hướng cũ, không ngờ mới bước một bước, bỗng thấy một bên mắt cá chân của mình bị người khác nắm chặt!

Cô sợ tới mức đứng im tại chỗ không dám động đây.

Đúng là âm hồn bắt tán! Người bị hại biết cô muốn bỏ anh lại, cho nên mới giữ chặt cô không thả Cô sợ đến mức suýt ngất đi.

“Cô. đâm người xong liền muốn chạy hă , can đảm lắm nhỉ!”

Chu Nguyệt Lý nghe thấy giọng điệu đối phương chứa đựng tức giận, mới tạm thời an tâm. Hoá ra chỉ là bị thương. Còn may, cô không có đâm chết người thật.

“Anh. Không sao chứ?” Cô lên tiếng hỏi han

“Chắc chỉ. gãy khoảng.... ba cái xương sườn!” Anh ta run rẩy đứng dậy, tay vuốt nhẹ lồng ngực, không biết đang nói thật hay đùa.

Chu Nguyệt Lý thấy sinh mạng anh ta không có gì nguy hiểm, vốn cảm thấy vui vẻ , nhưng vừa mới nghĩ đến hôn sự, lòng liền nặng trĩu, trong đầu trăm mối ngổn ngang.

Tổng giám đốc đã nói, vì quá khứ của cô không có bất kỳ vết dơ nào mới tuyển cô làm đối tượng kết hôn. Mà một khi tin tức về tai nạn xe này lộ ra ngoài rồi, cứ coi như cô có thể cùng đối phương giải hoà, sự kiện này cũng nhất định sẽ trở thành đề tài cho tạp chí Bát Quái cùng báo đài gièm pha.

Nói cách khác —— hôn sự của cô sẽ xong đời, hạnh phúc của cô, cuộc sống giàu có mà cô khát vọng đã lâu cũng sẽ tuột khỏi tầm tay.

Không! Cô tuyệt đối không thể để chuyện này lộ ra ngoài

“Tôi xin. xin anh.” Chu Nguyệt Lý sợ đến mức ngã quỵ xuống đất, lên tiếng cầu khẩn, “Xin anh bất luận như thế nào cũng đừng nói chuyện này cho ai biết. Cho dù anh muốn tiền thuốc thang hay tiền bồi thường nhiều bao nhiêu, tôi cũng sẽ đưa anh, mong anh giờ cao đánh khẽ đừng nói ra.”

“Tên cô?”

“Tôi tên là Chu Nguyệt lý, là thư ký giám đốc tập đoàn Cao Thông.”

Đôi mắt lạnh như băng của người đàn ông bỗng ánh lên tia khác thường nhưng rất nhanh lại khôi phục bình tĩnh như trước.

Ha, nữ thần may mắn cũng quá ưu ái anh, tự nhiên đem đến cho anh một cơ hội tuyệt vời.

Chu Nguyệt Lý ngẩng đầu, sợ hãi nhìn vào người đàn ông có hơi thở tà mị kia, chỉ sợ anh ta sẽ dùng công phu sư tử mở rộng miệng, hung hăng dạy cô một bài học.

Anh cười mỉm.

“Chu tiểu thư, xin nhớ lấy lời cô vừa nói. Tôi không cần tiền bồi thường, chỉ cần cô từ bây giờ làm mật thám cho tôi, nếu làm được, tôi tự nhiên sẽ giữ bí mật giúp cô, còn nếu không. tôi sẽ nói hết mọi chuyện cho người khác biết. Chắc cô cũng biết hậu quả sẽ ra sao rồi chứ?”

Gương mặt Chu Nguyệt Lý trắng bệch, nhận rõ sự uy hiếp trong lời nói của người trước mặt.

Chuyện này một khi bị lộ, công việc hiện tại của cô, hôn ước của cô cùng với tổng giám đốc, và còn cả mơ ước phượng hoàng của cô cũng khó mà giữ được.

“Tôi. Tôi hiểu.” Cô lồm bồm trả lời.

“Rất tốt!”

Anh hài lòng cười lạnh.”Tôi sẽ chủ động đến tìm cô.” Nữ thần may mắn đưa quà đến tay anh, anh sẽ lợi dụng triệt để không lãng phí đâu!

Nhìn bóng dáng người đó đi xa dần, Chu Nguyệt Lý bỗng cảm thấy mất mát —— sống gần ba mươi năm, đây là lần đầu tiên cô có cảm giác này.

Cô khát vọng có thể gặp lại người đàn ông này một lần nữa.

Vô cùng khát vọng.

2. Chương 2

EDIT: SURI

“Nguyệt Lý..... Nguyệt Lý.....”

Liên tục gọi vài tiếng nhưng vẫn không hấp dẫn được sự chú ý của cô, Cao Hữu Tam đi đến bên cạnh Chu Nguyệt Lý, đập mạnh lên vai cô mấy cái, ai ngờ cô giật nảy mình đứng bật dậy.

“Tổng giám đốc. . .” Chu Nguyệt Lý sau khi bình tĩnh lại mới ngập ngừng hỏi: “Có việc gì sao?”

“Cô hôm nay làm sao vậy?” Cao Hữu Tam nhíu mày, tỏ vẻ quan tâm nhìn cô thư ký sắp đính hôn với ông.”Từ sáng đến giờ tôi thấy cô cứ bồn chồn không yên .”

“Không..... Không có gì.”

Chu Nguyệt Lý chột dạ cúi đầu, không dám nhìn thẳng vào Cao Hữu Tam, chỉ sợ bị ông ta lần ra manh mối cô vì một người đàn ông khác mà phân tâm.

“Không có gì thật chứ?”

Cao Hữu Tam nhướn mày ra ý không tin lời cô, “Cô cứ ngây ngẩn suốt thôi, qua giờ tan tầm rồi mà trên bàn cô vẫn còn một núi công văn chưa làm, vậy mà còn nói không có gì à?” Tưởng ông mắt mờ, cái gì cũng không nhìn thấy chắc?

Giật mình nghe ông ta nói, Chu Nguyệt Lý mới ngẩng ngốc nhìn phía công văn trên bàn.

Trời ạ! Cô tự dưng lãng phí một ngày chả làm được gì, lại đi nghĩ đến người đàn ông tà mị không rõ lai lịch kia. Cô sao có thể không biết xấu hổ như thế chứ?! Nếu đã định đính hôn cùng tổng giám đốc, còn nhớ thương một người xa lạ khác, cô. . . . cô thực sự không dám nhìn mặt tổng giám đốc!

Chu Nguyệt Lý ăn năn cúi đầu, sợ hãi nói:“Thực xin lỗi, tổng giám đốc, tôi. . . . tôi đêm nay sẽ ở lại tầng ca, nhất định hoàn thành xong hết công việc mới về nhà.”

“Có làm xong hay không cũng không quan trọng. Cái tôi quan tâm là chuyện gì đã xảy ra với cô vậy?” Cao Hữu Tam nhấn mạnh vấn đề chính.

Nguyệt Lý đảm nhiệm chức thư ký riêng của ông đã hơn 4 năm, không ai hiểu rõ thái độ làm việc của cô hơn ông, hôm nay cô khác thường như vậy, chắc chắn có nguyên nhân, mà ông chỉ đang quan tâm tới cô vợ bé bỏng thôi !

“Tôi..... Thật sự không có gì đâu.” Trước ánh nhìn sắc bén của Cao Hữu Tam, Chu Nguyệt Lý đành phải lấy đại một lý do : “Có thể là do tối hôm qua vui quá, uống hơi nhiều rượu, cho nên hôm nay tinh thần mới không được tập trung cho lắm.”

“Không sao là tốt rồi.” Cao Hữu Tam nghe cô nói vậy, tảng đá lo lắng trong lòng được dời đi , nhẹ giọng nhắc nhở cô :“Lần sau cho dù tâm trạng có tốt đến đâu cũng không được uống nhiều rượu, biết không?”

“Vâng, cảm ơn tổng giám đốc đã quan tâm.” Chu Nguyệt Lý mỉm cười gật đầu.

“Bây giờ tôi có hẹn ăn tối nên phải đi trước, cô xử lý cho tốt đồng công văn kia, ngày mai cho cô nghỉ ngơi hai ngày.” Hai ngày này cộng thêm hai ngày nghỉ cuối tuần, tổng cộng bốn ngày nghỉ để cô nghỉ ngơi dưỡng sức cho tốt, tránh công việc nặng nề và hôn sự làm cô mệt mỏi.

Chu Nguyệt Lý vừa nghe được nghỉ, mặt mày lập tức hớn hở,“Cám ơn tổng giám đốc.” Đúng lúc cô đang cần thời gian để ổn định lại tâm trạng.

Nha đầu này, vừa nghe đến chữ nghỉ đã có tinh thần rồi. Cao Hữu Tam lắc đầu, cảm áo khoác đi ra ngoài văn phòng, Chu Nguyệt Lý cũng đi theo tiễn ông ra cửa.

“Tổng giám đốc lời đã nói ra khỏi miệng, không thể thu hồi lại nha .” Cô cười.

“Haizz! Tiểu nha đầu này càng ngày càng có tố chất của thương nhân .” Hiểu được cách lợi dụng rồi đấy.

“Đều nhờ một tay tổng giám đốc dạy dỗ cả.”

Chu Nguyệt Lý cúi người chào, cô thật sự rất biết ơn sự quan tâm của tổng giám đốc, ông ấy đã chỉ bảo cho cô nhiều lắm.“Tổng giám đốc đi thong thả.”

Tiến Cao Hữu Tam đi rồi, Chu Nguyệt Lý trở về ngồi trước bàn làm việc, nhìn công văn của hai ngày, cô yêu cầu bản thân phải chuyên tâm để xử lý xong đồng văn kiện ấy, tuyệt đối không thể đi tưởng nhớ đến cái người đàn ông tà mị kia nữa.

Hôm qua do quá đặc ý mà phạm phải sai lầm không nên có, không thể làm gì có lỗi với tổng giám đốc được.

Thôi thì chuyện này cứ coi như một giấc mộng đi.

Người đàn ông kia không để lại danh tính, chắc sẽ không đến đòi tiền bồi thường, cũng sẽ không xuất hiện trước mặt cô nữa. . . . phải quên hết tất cả những gì đã xảy ra.

Và rồi Chu Nguyệt Lý cũng không biết được cảm giác mất mát kia từ đâu đến. . . .

Thời gian bất tri bất giác trôi qua, toàn bộ các nhân viên đều đã rời đi hết, trong văn phòng thuộc tầng cao nhất của tập đoàn Cao Thông chỉ còn có một mình Chu Nguyệt Lý.

Cô chuyên tâm xử lý công văn, một chút cũng không phát hiện kim giờ sắp chỉ vào số mười.

“Chắc chắc, thật sự siêng năng nha! Tổng giám đốc Cao có một thư ký như vậy, ông ta may mắn quá đấy.”

Nghe thấy giọng điệu lạnh lạnh này, toàn thân Chu Nguyệt Lý cứng đờ.

Là ai?! Bảo vệ nào lại để cho một người xa lạ đi lên đây, đây là văn phòng tổng giám đốc tập đoàn Cao Thông, không phải là nơi ai cũng có thể tùy ý ra vào cơ mà!

Chu Nguyệt Lý ngẩng đầu,vừa nhìn thấy người đàn ông bị cô đâm trúng hôm đó liền trừng to mắt : “Anh..... Sao anh lại ở đây?!”

Cô lo lắng nhìn xung quanh, chỉ sợ bị người ngoài bắt gặp, biết được tai nạn xe đêm đó sẽ hủy đi công sức bao năm nay của cô.

“Yên tâm đi, cả tầng này chỉ còn lại một mình cô thôi” Người đàn ông nhìn thấu tâm tư của cô nên có lòng tốt nhắc nhở.

Chu Nguyệt Lý vừa nghe xong lại càng sợ hãi, bởi vì tầng này chỉ còn lại duy nhất hai người bọn họ, cô không biết anh có ý đồ gì, nếu anh có ý đồ xấu..... chẳng phải là cô kêu trời trời không biết, kêu đất đất không hay ư, xem ra đành tự cầu nhiều phúc cho bản thân thôi.

“Anh vào bằng cách nào?” Chu Nguyệt Lý hỏi lại một lần.

“Đương nhiên là bảo vệ cho tôi vào.”

Không thể nào! Bảo vệ không có khả năng để một người xa lạ vào văn phòng tổng giám đốc, trừ phi. . . .

“Anh là nhân viên công ty?”

Đây là khả năng duy nhất cô có thể nghĩ tới, hơn nữa anh còn là nhân viên hạng trung, nếu không không thể đi lên tầng cao nhất, nhưng mà. . . . vì sao trước giờ cô chưa từng gặp anh nhỉ?

“Không phải.” Người đàn ông vô cùng thành thật trả lời.

“Vậy anh lên đây làm sao được ?!” Chu Nguyệt Lý không tin .

“Tôi tự có cách của mình.”

Cô không biết thân phận của người đàn ông trước mặt này, càng không biết anh làm như thế nào để vào được đây, anh rất đáng nghi , lời nói của anh không đủ độ tin cậy.

“Anh tới tìm tôi?” Cô đề phòng nhìn anh, chỉ cần anh có bất kỳ hành động gây rối nào, cô sẽ tùy thời đáp trả.

“Đúng vậy!”

“Anh muốn làm cái gì?”

“Tôi đến thu viện phí.” Nữ thần may mắn ban cho, anh không thể không lấy.

Nhìn nụ cười ma quái ấy, sắc mặt Chu Nguyệt Lý trắng bệch, cả người lạnh toát .

Cô vốn tưởng rằng anh không để lại danh tính và phương thức liên lạc, tức không tính truy cứu chuyện này thêm, lời uy hiếp đêm hôm đó cũng chỉ để hù dọa cô, ai ngờ. . . . cô quá ngây thơ rồi!

“Anh muốn gì?” Cô run rẩy hỏi.

“Tôi muốn em!” Trong mắt người đàn ông đó ánh lên tia dục vọng nóng rực, anh bước đến bên cạnh cô.

Chu Nguyệt Lý cảm nhận rõ ràng nhiệt độ cơ thể và hơi thở mang theo sự quyết đoán tỏa ra từ anh, trái tim cô đập mạnh liên hồi như sắp nhảy ra khỏi lồng ngực, “Anh..... Nói cái gì?” Cô còn mơ hồ không hiểu ý tứ của anh.

“Tôi muốn thân thể em, coi như bồi thường viện phí đi.” Anh vừa nói thẳng ý đồ của mình vừa nắm lấy cánh tay mềm yếu của cô.

Bàn tay to ấm áp chạm phải làn da lạnh lẽo làm anh nhú mi, lập tức nắm cả hai tay cô áp vào lồng ngực mình, dùng nhiệt độ cơ thể xua tan cái lạnh cho cô.

“Anh nói bậy bạ gì đó hả!” Chu Nguyệt Lý tức giận, kích động rút hai tay về, “Tôi sắp đính hôn ,yêu cầu này tôi sao có thể chấp nhận ?” Anh đứng là đồ vô lại!

“Em không đáp ứng cũng được, chuyện em đâm xe vào tôi ngày mai sẽ có mặt trên các trang báo.” Anh uy hiếp.

“Đó chẳng qua là ngoài ý muốn, anh căn bản không bị thương, dựa vào cái gì mà đòi tôi bồi thường?”

“Nhưng đối với một Cao Hữu Tam coi trọng mặt mũi mà nói. . . . đủ để hủy diệt cuộc hôn nhân của em rồi.”

Thấy sắc mặt Chu Nguyệt Lý càng ngày càng tái nhợt, ý cười bên môi anh càng lúc càng sâu. Anh biết, mình đã đánh trúng điểm yếu của cô!

“Nghĩ lại xem, tuy em phải trả giá bằng thân thể, nhưng đổi lại tôi sẽ giữ bí mật, em vẫn có thể ngồi trên ngai vàng tổng giám đốc phụ nhân mà.” Hơn nữa. . . . Anh còn muốn cô ngồi lên vị trí tổng giám đốc phụ nhân này hơn cả cô nữa đấy.

Lời anh nói mê hoặc lí trí của cô. Chỉ cần đánh đổi thể xác để có được cuộc sống giàu sang sau này. . . . Nghĩ đến sự quan tâm của Cao Hữu Tam đối với cô, Chu Nguyệt Lý vội vàng lắc đầu xóa tan cái ý nghĩ dơ bẩn đó.

Không! Cô không thể làm chuyện có lỗi với tổng giám đốc, nhưng mà. . . . trong lòng cô cũng biết rõ, người đàn ông nguy hiểm này sẽ không bỏ qua cho cô một cách đơn giản như thế, chẳng lẽ thật sự phải đáp ứng yêu cầu của anh ư?

Anh thu hết do dự và lo lắng của cô vào đáy mắt, quyết định thừa thắng xông lên.

Anh đi đến đằng sau ghế ngồi, hai tay chống lên bàn làm việc, vây cô giữa cái bàn và lồng ngực của mình, dùng giọng nói trầm thấp quyến rũ mê hoặc cô “Em tuổi còn trẻ, chưa từng hưởng thụ qua hạnh phúc chân chính của phụ nữ, lại phải cưới một ông già, tương lai sau này sẽ sống cô đơn, em . . . chịu được sao?”

Cúi người xuống, anh đưa cái lưỡi cực nóng của mình liếm lên phần tai mẫn cảm của cô, Chu Nguyệt Lý ngây thơ trong sáng chưa từng trải qua kích thích như vậy, nhất thời yếu đuối mềm nhũn dựa vào lưng ghế.

Chu Nguyệt Lý bị hơi thở nam tính của anh thôi miên, căn bản đã quên bản thân là người đã có hôn ước, quên cả chuyện anh là người nguy hiểm cỡ nào, hoàn toàn chìm đắm trong hương vị dục tình mà anh tạo ra.

Con mồi cắn câu rồi! Anh khẽ nhếch cánh môi mỏng, đồng tử ma mị bắn ra tia sáng vừa lòng.

Chu nguyệt Lý không phát giác cô đã bị anh đè trên bàn làm việc, một tay anh quét sạch đồng hồ sơ trên bàn, âm thanh đồ đạc rơi xuống mặt đất lạch cạch khiến cô bừng tỉnh.

“Anh muốn làm gì?!” Chu Nguyệt Lý la hét, ra sức ngăn cản người đàn ông trước mắt.

Thế nhưng khi nhìn thấy ngọn lửa cố chấp trong mắt anh, Chu Nguyệt Lý biết nếu không đạt được mục đích, anh tuyệt đối không bỏ qua, cô không còn cách nào chống cự lại con dã thú như anh đâu.

“Nếu muốn, vậy làm nhanh cho xong, từ nay về sau chúng ta không ai liên quan tới ai nữa.” Cô không muốn gặp lại cái tên vô liêm sỉ này nữa.

Cô nghĩ anh chỉ làm một lần rồi bỏ đi chắc? Anh không chỉ muốn thân thể cô, còn muốn nắm cả trái tim cô trong tay, để cô hoàn toàn trở thành vật sở hữu của riêng anh.

Như vậy sau này, trong tay anh lại có thêm một quân cờ cực kỳ hữu dụng, chỉ cần anh nói gì Chu Nguyệt Lý nghe nấy, còn sợ kế hoạch của anh không thành công sao?

Đầu ngón tay thô ráp của anh bắt đầu vẽ vòng vòng ở bộ ngực non mềm của cô làm như vô tình cố ý dừng lại nơi tim cô đang đập kịch liệt, Chu Nguyệt Lý thấy toàn thân mình dần dần nóng lên.

Cảm giác ấm áp này là thứ cô không thể có, cô sắp lập gia đình, tuy rằng vị hôn phu lớn hơn cô bốn mươi tuổi, còn già hơn cha cô, nhưng mà. . . . cô cũng không hối hận khi phải gả cho một người lớn tuổi như tổng giám đốc, chỉ cần ông ta có thể cung cấp cho cô cuộc sống giàu sang sung sướng là cô mãn nguyện lắm rồi.

Chu Nguyệt Lý ổn định hô hấp, đôi lông mày xinh đẹp nhú lại như đang đau đầu suy nghĩ điều gì đó, chỉ có cô hiểu được đó là nỗi khổ do phải nhẫn nại, cô chỉ cần nghĩ rằng những gì đang xảy ra là vô tình đụng chạm với người khác, rất nhanh sẽ kết thúc thôi.

Chỉ cần nhẫn nại một chút là tốt rồi, việc này không là gì hết. . . . Cứ coi như bị chó điên cắn là được.

Anh cười tà một tiếng, vung bàn tay to lớn lên bắt cô nằm trên bàn làm việc, mái tóc đen nhánh xỏa tung trên mặt bàn.

“Em nghĩ rằng chỉ cần khê cần môi nhẩn nại, coi sự ôm ấp của tôi như chó cắn, hết rồi là xong hả ?” Vừa nói, ý cười trên mặt lập tức biến mất, nháy mắt sau đồng tử màu đen được bao phủ một tầng sương mù mờ mịt, rét lạnh suýt đông cứng người khác.

“Tôi không nghĩ vậy.” Chu Nguyệt Lý phủ nhận, trong lòng lại kinh hoảng không thôi.

Anh nhìn thấu ý nghĩ của cô à , trời ạ?! (sợ chưa?!)

Ông trời của cô Cô bắt đầu vô cùng sợ người đàn ông này rồi! Cô hy vọng bây giờ có người đột nhiên xuất hiện, cứu cô thoát khỏi cái tên sắp hủy hoại vận mệnh của cô này.

“Nếu em mong chờ có người đột nhiên xuất hiện, cứu em thoát khỏi tình cảnh bị tôi làm nhục, không bằng tỉnh lại mà tiết kiệm sức lực đi.” Thấy cô nhìn xung quanh kiếm người đến cứu, anh tàn nhẫn đánh vỡ hi vọng của cô. “Đêm nay, em nhất định phải trở thành người của tôi, ai cũng không thể thay đổi sự thật này,kể cả ông trời.”

Dứt lời, anh xé toạc chiếc áo sơmi trắng của cô, chiếc áo nguyên vẹn trong tay anh giờ đã biến thành từng mảnh nhỏ, con người đen thâm trầm lướt qua đường cong quyến rũ của cô.

Tim Chu Nguyệt Lý như ngừng đập!

Cô cố lấy lại tinh thần, hô hấp bắt đầu dồn dập, bộ ngực tuyết trắng cũng phập phồng không ngừng, chiếc áo lót màu hồng nửa quả không thể bao hết toàn bộ nơi đầy đà kia.

“Tôi sẽ không để em dễ dàng quên tôi, qua đêm nay, em sẽ vĩnh viễn nhớ rõ tôi chiếm được cái gì trên người em, chỉ một lát nữa thôi. . . . em sẽ không quên.”

Trong khi tiếng nói ma mị của anh vẫn còn vang vọng ở bên tai ,cánh môi mỏng của anh đã áp lên môi cô rồi, Chu Nguyệt Lý trừng mắt ngạc nhiên với cảm giác xa lạ anh mang lại cho cô, đầu lưỡi linh hoạt của anh mạnh mẽ chui vào quần lấy cái lưỡi thơm tho thuần khiết nhà cô.

Cô chấn động ! Bởi vì, cô đã nghe rõ ràng lời anh tuyên bố, anh tuyệt đối làm được!

“Không.....” Cô giãy dụa muốn đứng dậy.

Anh khóa chặt cô trong vòng tay của mình, vòm ngực rộng lớn dán sát vào ngực cô, chiếc áo sơmi cùng áo lót tả tơi căn bản không ngăn cản được thú tính đang bộc phát trong anh, khi anh di động thân hình, tìm kiếm cảm giác kích thích trên đôi môi của cô, chẳng biết vì sao hai đầu nhũ hoa bị đè ép ở giữa của cô lại thoải mái bất thường đến nỗi cả người cô tê dại.

Cô cảm thấy bản thân sắp bị sự cuồng nhiệt của anh hòa tan, toàn thân nhẹ bẫng bồng bênh trôi dạt giữa những đám mây trắng, khi cô quyết định mặc kệ tất cả không thêm quan tâm đến anh nữa thì hần lại trên chọc nắm lấy ngực cô,khiến cô không kim được cong người,phát ra tiếng rên rỉ yêu kiều.

“A a. . . .”

Cô cố gắng bắt lấy cánh tay anh, muốn dùng sức lực yếu ớt của mình ngăn cản sự xâm lược của anh, thế rồi cô bất đắc dĩ phát hiện ra, dưới bàn tay xoa nắn thuần thực của anh mình chỉ có thể không ngừng rên rỉ, nhũ hoa mẫn cảm dựng thẳng đứng, mỗi lần anh khiêu khích, không thể nghi ngờ đó chính là lực hấp dẫn trí mạng đối với cô.

Bàn tay to lớn ấm áp xoa bóp từng bầu ngực của cô, đầu ngón tay tà ác không quên nắn nhẹ đỉnh nhũ hoa, làm chúng như đóa hoa mai nở rộ, đáng yêu và quyến rũ dưới lớp áo hồng nhạt .

Khoái cảm mãnh liệt tấn công liên tiếp vào lí trí, Chu Nguyệt Lý ngây thơ không khống chế nổi mình phát ra tiếng rên rỉ như than khóc, vô cùng động lòng người.

Cho dù cô có kiên cường cỡ nào, vẫn là một cô gái chưa trải qua sự đời, những gì mà anh tạo ra cho cô giờ phút này là những rung động mới lạ nhưng thích thú.

Cô muốn bản thân làm như bị bắt buộc, ai ngờ thủ đoạn tán tỉnh cao tay của anh lại khiến cô chìm đắm trong hương vị kích tình, không thể chống đỡ.

Cô vô cùng sợ hãi! Sợ anh tạo ra ma pháp với mình, càng sợ chính mình bị cuốn vào ngọn lửa tình hừng hực của anh, từ nay về sau lâm vào hoàn cảnh vạn kiếp bất phục..... Không! Cô không thể để hấn toại nguyện!

Một tay anh cầm hai cổ tay của cô kéo lên trên đầu, ngón tay nhẹ nhàng cởi bỏ lót áo lót, cảnh xuân lập tức nhảy ra ngoài, bộ ngực đầy đặn đáng yêu màu hồng hấp dẫn ánh nhìn của hấn.

Anh chậm rãi buông đôi môi đã bị hôn đến sưng đỏ của cô ra, thấy đôi mắt cô đã nhiễm một tầng hơi nước mỏng, hai tay muốn rút về che thân thể, nhưng anh nhanh tay hơn không cho cô cơ hội cản trở việc anh thưởng thức cảnh đẹp.

“Buông tha tôi đi mà.” Cô lên tiếng cầu xin.

Cô đã là người có hôn ước, làm sao có thể để người đàn ông xa lạ này chiếm đoạt cơ thể thuần khiết của mình? Đây là quyền lợi của người chồng, tuy. . . vị hôn phu lớn tuổi của cô có lẽ không có khả năng, nhưng anh vẫn không có quyền tước đoạt cái vốn không thuộc về anh.

Cô giãy dụa, chỉ là hai tay bị ghì chặt không thể động đậy, cả người bị anh đè trên mặt bàn, đành để anh nhìn hết thân thể cô, mà chiếc bàn màu cà phê càng tôn thêm da thịt trắng mịn của cô.

“Tôi chưa từng thấy ai có thân thể đẹp hơn em, không tỳ vết, lại càng khiến đàn ông muốn in lên làn da này dấu vết của chính mình, hưởng thụ khoái cảm vậy bản thân thể xinh đẹp này.”

Tiếng nói trầm thấp của anh tràn đầy dục vọng, ánh mắt nóng rực lại một lần nữa đảo qua cơ thể hoàn mỹ của Chu Nguyệt Lý.

“Không được! Tôi là người đã có hôn ước. . . . Anh không thể làm như vậy. . . .”

Cô xấu hổ, cắn phần cắn môi, đôi mắt ngập nước trong suốt ánh lên lửa giận, hận không thể cắn chết anh, như vậy trong lòng còn có thể thoải mái hơn một chút.

Cánh môi mỏng vừa hôn vừa cắn từ cắn cổ tuyết trắng đến đường cong lả lướt, khi thì mạnh mẽ, khi thì ôn nhu, tất cả đều vô cùng mê hoặc, cô chưa kịp phản ứng anh đã ngậm ngực cô vào miệng.

Mới đầu, anh chỉ nhẹ nhàng liếm quanh đầu ngực, sau đó phạm vi dần dần thu nhỏ lại, đầu lưỡi khẽ liếm hạt trân châu nhỏ, cắn nhẹ, một tia đau đớn và dục vọng khoái cảm như thủy triều cuốn cô vào dòng xoáy ngọt ngào.

“A. . . .”

Cô rốt cuộc không chịu nổi áp lực này, miệng phát ra âm thanh rên rỉ hoang dã, thắt lưng mảnh khảnh hơi vặn vẹo dưới thân anh, đôi mắt ngập nước nửa mở nửa khép, cánh môi anh đào nhẹ nhàng mấp máy để thở, hai bên má trắng mịn xuất hiện rặng mây đỏ đắm say lòng người.

Đột nhiên, bàn tay ấm áp của anh thò vào bên trong chiếc quần lót mỏng manh, ngón tay dài vuốt về chơi đùa giữa hai chân khiến cô bật tiếng than nhẹ, muốn khép hai đùi lại ai ngờ bị đầu gối anh chặn rồi.

“Bây giờ mới biết xấu hổ, không biết đã quá muộn rồi sao?”

Tiếng nói trầm thấp của anh vang lên bên tai cô, ngón tay thon dài bá đạo giữ lấy nhụy hoa mềm mại, dùng hai ngón tay đẩy cánh hoa ra, ngón giữa xoa nắn hạch nhũ yêu kiều nộn.

“Không. . . .”

Cô mếu máo, cảm nhận cảm giác bủn rủn từ hoa tâm lan truyền đến khắp cơ thể, không ngừng điều chỉnh tốc độ theo động tác của anh, dần dần, dường như hạ thân không còn thuộc về chính mình nữa, nó vô thức đồng đưa theo ngón tay anh.

“A. . . .”

Cô thở nhẹ, kinh ngạc thấy ngón tay dài của anh đi vào cơ thể mình, hoa tâm bị dị vật xâm nhập vừa đau đớn vừa ứa ất.

Cô càng ngày càng không rõ thân thể của mình..... Vì sao anh hết lần này đến lần khác khơi dậy khoái cảm trong cô ? Đúng vậy! Cô không thể không thừa nhận mình yêu thích cái cảm giác cuồng loạn này, bởi lẽ nó mang đến khoái hoạt chưa từng có trong cô!

Run rẩy truyền tới nhanh chóng mà cô không cách nào ngăn cản chúng, lại càng không muốn ngăn cản, dung nhan xinh đẹp ửng rửng, khoe mắt ẩm ướt nước mắt nhục nhã, hận cơ thể của mình tham lam loại khoái cảm ấy.

“Đừng. Đừng mà”

Theo sau giọng nói tuyệt vọng, sóng nhiệt mãnh liệt bao phủ lấy cô, mười ngón tay gắt gao bầu vào lưng anh, tùy ý giao phó lần đầu tiên của cuộc đời cho anh.

Hồi lâu sau, cô mới chậm rãi mở to mắt, trong khoảng thời gian ngắn chưa thích ứng kịp với hoàn cảnh, chỉ cảm thấy đầu óc trống rỗng, tựa như cô vừa bị một lượng nước lớn rửa trôi, thân thể suy yếu nằm vật trên bàn.

Cô ảo não nhìn khuôn mặt tươi cười đùa cợt của anh, cô sao. sao lại để chuyện này xảy ra?

Anh rõ ràng chỉ là người lạ, nắm nhược điểm của cô mà uy hiếp cô, xâm phạm cô. Cô phải hận anh mới đúng! Nhưng cô lại nằm dưới thân anh, không tự chủ được rên rỉ, muốn càng nhiều, càng nhiều hơn nữa!

“Không.”

Cô đã hưởng thụ sự hầu hạ của anh, sự khiêu khích của anh!

Trời ạ ! Ai tới nói cho cô đây không phải là sự thật đi! Nói cho cô tất cả chỉ là ác mộng, tỉnh lại rồi sẽ qua thôi!

Trái tim Chu Nguyệt Lý như bị xé rách thành hai mảnh!

Cô cắn môi, uất ức muốn bật khóc, giơ tay định cho anh một cái tát nhưng lại bị anh bắt được, anh nhìn cô với vẻ mặt tự tin tà khí, cô nhìn thấy mà căm thù đến tận xương tủy, mạnh mẽ giãy khỏi kiềm chế của anh, quay người sang một bên để thở dốc.

Mái tóc đen rối rung làm nền cho gương mặt quyến rũ của cô, cô lấy tay che môi, không cho tiếng nức nở nào thoát ra khỏi miệng, chiếc áo sơ mi trắng trên người bị anh xé toạc trông thật hoang dã.

Anh nghĩ mình rất cẩn thận, không ngờ vẫn để lại trên cơ thể cô không ít dấu vết! Mắt anh tối lại, dùng ánh mắt thay thế bàn tay đi tuần tra trên cơ thể cô.

Trong khoảng thời gian ngắn, lửa nóng khát vọng của anh nhắc anh phải khẩn cấp phóng thích dục vọng.

Chu Nguyệt Lý đột nhiên quay đầu nhìn chằm chằm anh, người cô đâu đâu cũng thấy dấu vết của anh, chẳng chịt những vết đỏ đậm nhạt khác nhau.

Không thể. Cô không thể mất mình thêm lần nữa. Chu Nguyệt Lý không ngừng nhắc nhở bản thân, nhưng khó chịu ở hoa tâm lại cho biết cô không áp chế được khát vọng.

“Không.”

Cô sợ hãi kêu lên , chống tay trên mặt bàn định ngồi dậy chạy trốn.

Không ngờ anh đã dang tay kéo cô về, mạnh mẽ nâng mông cô lên, động thất lưng một cái, lửa nóng lập tức xuyên qua u huyệt.

“A.”

Đau đớn bén nhọn nói với cô rằng sự trong sạch của cô đã bị anh lấy mất!

Cô cắn môi dưới, cổ nuốt nước mắt vào trong ,cổ nhện đau đớn mà anh gây ra cho mình, cô sẽ không để anh cảm thấy đắc ý, nghĩ cũng đừng nghĩ!

“Em cho là chỉ cần không phản ứng, có thể chọc giận tôi sao? Em quá ngây thơ đấy.” Anh liếc mắt một cái liền biết rõ ý nghĩ của cô. “Tôi nói rồi, qua đêm nay, em sẽ không thể quên tôi, mỗi đêm nằm ngủ, cảm giác cô đơn lẻ loi sẽ làm em nhớ đến tôi, điên cuồng dằn vặt nhớ tôi. Bởi vì qua đêm nay, thân thể của em không còn là của em nữa, mà là của tôi.” Anh thông thả tuyên bố.

“Tôi không tin. . . .” Cô lắc đầu, kiên quyết phủ nhận.

“Rồi em sẽ biết.” Anh cười mỉm, tiếp tục đóng đũa.

Vì sao chứ? Cô rất tức giận. . . . Vì sao anh tự tin như vậy? Cô như bị nhốt trong lồng, mà người giam cầm cô lại chính là anh ta.

Cô cảm thấy dục vọng nóng bỏng lại tràn ngập cơ thể một lần nữa, cô cong người lên, gần như tham lam khát cầu, trong miệng không ngừng phát ra tiếng rên rỉ yêu kiều.

Hạ thân tuy vẫn đau xót, nhưng cũng không thể lôi kéo lại lý trí của cô, cô đang đắm chìm trong khoái cảm vui thích đầu đời.

So với hận anh, giờ phút này, cô càng hận chính bản thân mình hơn!

“Àn. . . .”

Anh lại một lần nữa xâm nhập thật sâu, mạnh mẽ xuyên qua hoa nguyệt, vách tường thịt mềm mại rung động không ngừng co rút, một lần lại một lần mong muốn gặt gao hút anh vào sâu bên trong.

Cảm nhận được sự bao vây mềm mại nhanh chóng của cô, dục vọng của anh càng như thủy triều tăng vọt, anh hôn môi cô, không ngừng xâm chiếm hoa nguyệt, mong được phát tiết dục vọng, khát vọng bị cô bao vây.

Dã thú khê rên lên vui sướng, một tiếng rên dâm dăng yêu kiều lọt vào tai làm nhiệt độ toàn thân anh dồn về hạ thân hết sức căng thẳng nguy hiểm, anh cắn chặt răng, cuồn cuộn phóng túng chính mình.

Lần này cô còn bị kích thích hơn trước, cô vô thức ôm lấy anh, từng trận co rút dẫn tới cao trào.

“Ừm..... A.....”

Hai má cô bị phủ một tầng lửa đỏ, mái tóc dài mềm mại khê phớt qua mặt bàn, bộ ngực đầy đặn rung động mãnh liệt.

Anh lần lượt chiếm đóng hoa nguyệt của cô, đối với cô mà nói vừa là vui thích, vừa là tra tấn, cô đứng đờ đẫn, cố gắng chạy theo sự va chạm cuồng dại của anh, ngay trước khi cô sắp sửa mất đi thần trí, anh thâm nhập một lần cuối cùng vào sâu trong hoa nguyệt phóng thích dục vọng của mình. . . .

3. Chương 3

Sắc trời hơi lộ ra tia sáng, Chu Nguyệt Lý mang theo một thân mỏi mệt, đau nhức trở lại chỗ ở.

Vừa đi vào phòng, cô liền dùng tốc độ nhanh nhất cởi áo khoác, đi về phía phòng tắm, nghỉ muốn tẩy sạch hương vị nam nhân kia trên người mình, cùng với những dấu vết nhục nhã.

Xoay sang mở nước nóng, Chu Nguyệt Lý đứng dưới vòi hoa sen, tùy ý để cho nước nóng gột rửa cơ thể, hy vọng có thể tẩy đi những nhục nhã không chịu nổi trên người.

Nhưng mà, nước ấm có thể tẩy đi hương vị của nam nhân đó, lại không thể tẩy đi trí nhớ của cô. Chu Nguyệt Lý bị thương cười, vì chính mình mà cảm thấy thương tâm.

Anh nói đúng, trải qua tất cả những gì xảy ra tối hôm qua, cô rốt cuộc không quên được anh, không chỉ vì anh đã cướp đi trong sạch của cô, còn bởi vì..... anh cho cô biết thế nào là sung sướng của nữ nhân..

Đây là quyền lợi mà cô đã tự nguyện buông tha, vào thời điểm mà cô quyết định gả cho một lão nhân.....

Tuy rằng hận anh dùng thủ đoạn ti bỉ cường bức mình, cô cũng không thể không thừa nhận, cô đã sa vào hương vị tình dục mà anh đem lại, cùng anh mây mưa.

Trải qua hương vị kích tình kia, cô không biết sau này còn có thể giữ gìn cuộc sống trong sạch không, bảo vệ lời hứa của cô với tổng giám đốc.

Lão thiên gia a! Vì sao ngay sau khi cô quyết định lập gia đình, lại làm cho cô gặp phải nam nhân tà mị bá đạo kia? Ai tới cứu cô thoát khỏi sự hiếp bức cùng dục vọng của anh đi!

Chẳng lẽ..... Chỉ vì một tai nạn xe cộ nhỏ nhỏ mà phải bồi thường hạnh phúc sau này của chính mình? Không! Cô không cần! Cô không muốn lại phải sống những ngày tính toán chi li kia nữa.....

Không muốn mất đi cuộc sống giàu có sắp tới tay, nhất định phải nhận áp chế của anh, miễn cưỡng để anh hưởng dụng cơ thể, anh cần thì cứ lấy.

Đáp ứng anh đi! Chu Nguyệt Lý trong đầu chỉ có ý nghĩ này. Anh khơi mào dục niệm của cô, làm cho cô trong tiềm thức vẫn hướng về anh, lại bị lễ giáo trói buộc mà dao động không ngừng, ở trong thế khó xử.

Tắm trong làn nước ấm, cô lại nghĩ đến tư vị sung sướng mà anh đem lại.....

Nhớ tới cảm giác da thịt hai người thân cận, hơi thở ấm áp của anh vây quanh cơ thể, mê huyền thần trí cô.....

Bàn tay của anh khẽ vuốt trên cơ thể cô, tìm kiếm cảm giác mẫn cảm của cô, làn môi của anh di chuyển trên thân thể, khắc hạ dấu vết, bộ vị cực nóng của anh chôn sâu trong cơ thể cô, làm cho cô vì anh mà điên cuồng.

Cho dù lúc này, anh không ở bên cạnh cô, cô vẫn tận sâu cảm giác được sự tồn tại của anh.

Tẩy đi hương vị của anh, lại rửa không sạch được cảm giác anh tồn tại, càng rửa không sạch trí nhớ chính mình.

Khoá lại vòi nước, Chu Nguyệt Lý đứng ở trước gương chà lau thân thể của chính mình, mặt gương phản chiếu lại những dấu hôn mà nam nhân kia lưu lại trên cổ, ngực cô, coi như chứng minh cho quyền sở hữu của anh.

Trong phòng tắm tràn đầy hơi nước, cô dường như nhìn thấy anh ở phía sau ôm cô! Chu Nguyệt Lý bỗng dừng quay đầu, chỉ thấy trước mắt hơi nước tràn ngập, làm gì có bóng dáng của anh?

Đúng vậy, anh như thế nào có khả năng xuất hiện trong nhà cô? Chu Nguyệt Lý cười khổ, xoá đi không được cảm giác mát mát nồng đậm trong lòng. Chẳng lẽ đúng như lời anh nói, cô vĩnh viễn cũng không thể quên anh.....

Không! Sẽ không! Cô sẽ không khuất phục. Mới một đêm mà thôi, vì sao khiến cho cô nhớ mãi không quên?

Cô nhất định sẽ quên anh, bởi vì cô không thể nhớ anh, cô không thể nhớ nhưng một nam nhân đã xâm phạm mình, một nam nhân có khả năng huỷ hoại đi hạnh phúc của cô.....

Cô nhất định sẽ quên anh!

Tiện tay lấy một bộ áo ngủ, Chu Nguyệt Lý đi vào trong phòng, mệt mỏi nằm đổ xuống giường, trần trọc, trong đầu tất cả đều là bóng dáng anh.

Không thể còn nghĩ đến anh! Cô ra lệnh cho chính mình. Sao càng là mệnh lệnh chính mình, cô càng nhớ anh đêm qua cuồng dã..... Được anh ôm, khảm thật sâu tư vị trong cơ thể, không thể quên đi, cũng khó mà thoát khỏi.....

Cô tức giận đi lấy thuốc ngủ, bỏ hai viên vào miệng mình.

Như vậy, sẽ không còn nghĩ đến anh đi?

Nằm ở trên giường, ngày thường đều ngủ giường đôi nhưng nay khiến cô cảm thấy khá lớn, mà không..... là tịch mịch đi! Anh thành công khơi mào cảm giác mà cô chưa từng có, làm cho cô nhớ tới — cô là nữ nhân, là nữ nhân cần được nam nhân sủng ái và giữ lấy...

Trong mộng lung, cô lại nhớ đến lời nói của anh — mỗi khi đêm khuya, cảm giác cô tịch sẽ khiến em nghĩ đến tôi, điên cuồng dằn vò nhớ tôi. Bởi vì qua đêm nay, thân thể của em sẽ không còn là của chính mình nữa, mà là của tôi.

Chẳng lẽ anh thật sự nói đúng?! Thân thể của cô đã không còn là của cô nữa, mà thuộc về anh?

... ..

Ánh sáng nhàn nhạt của hoàng hôn nhẹ chiếu xuống một bóng dáng giống như một con báo đang săn mồi, cười không một tiếng động hướng giường Chu Nguyệt Lý đi tới.

Đôi mắt lạnh nhìn chằm chằm về mặt ngủ say ngây thơ của cô, khoe môi khê nhếch, lộ ra nụ cười khát máu, tựa như một con báo theo dõi con mồi. Anh nhìn trúng con mồi, mơ tưởng chạy thoát lòng bàn tay của anh.

Nhẹ nhàng ngồi ở mép giường, bàn tay ấm áp vuốt ve cánh tay tuyết trắng của cô, ngón cái kim lỏng không được mà nhẹ nhàng vẽ vòng trên cổ tay cô. Khiêu khích gợn lên cánh tay ngọc của cô mà cắn, nguyên bản chỉ là động tác trêu đùa mà lại khiến anh vui thích như vậy, ngay cả đầu lưỡi cũng gia nhập hàng ngũ mị hoặc.

Anh đem mỗi ngón tay hoàn thành lễ rửa tội, thậm chí ngay cả lòng bàn tay phần nộn cũng không buông tha, tinh tế hưởng thụ nữ nhân đem lại cho anh lạc thú.

Trong lúc ngủ mơ ý thức chìm trong bóng đêm, Chu Nguyệt Lý nhú mi, trong miệng lại phát ra tiếng rên rỉ thoải mái. Đáng giận..... Tên nam nhân đoạt đi trong sạch của cô ngay cả trong mơ cũng không buông tha cô.

Thân thể khô nóng khó chịu, nàng bất an cuộn lại cơ thể, cổ giảm bớt cảm giác khó chịu kia đi.

“Ân...”

Cô một cước đá văng tấm chăn đang bao lấy cơ thể mình ra, động tác này lại làm vật áo ngủ cũng bị nhấc lên theo, lộ ra cặp đùi dài trắng nõn.

Nam nhân tầm mắt giằng co ở phần đen giữa hai chân cô, trong lòng biết ở áo ngủ dưới không sợ nhỏ..... Ha ha! Nhìn không ra ngày thường bộ dáng cô bảo thủ, lại có một linh hồn cuồng dã như thế!

Anh không tự chủ nhớ tới đêm qua ở trong văn phòng nhiệt tình giao hoan, nhớ tới cặp đùi tuyệt đẹp của cô ôm lấy thắt lưng tinh tế của mình, ở dưới thân anh lãng mạn rên rỉ, lộ ra bộ dáng mê hồn, làm cho anh thưởng thức cảm giác mất hồn tuyệt vời ăn sâu vào xương kia..... Anh thét lớn một tiếng, không được tự nhiên xê dịch thân thể cứng ngắc, buộc chặt thân thể ở phía dưới.

Thân thể mê người như vậy, tựa như một khối ngọc thượng đẳng, chờ đợi nam nhân đào móc khai phá..... Mà anh so với chồng tương lai của cô lại càng là người đã thưởng thức cô trước.

Khoe miệng anh cười tà. Ai bảo cô là đối tượng mà Cao Hữu Tam tuyển làm vợ tương lai chứ? Trong quá trình săn mồi là cô, nói vậy anh phải nhận được không ít lạc thú, mà cuối cùng..... tất cả đều nằm gọn trong lòng bàn tay anh, mà mùa thu hoạch đó quả là món quà tốt nhất mà nữ thần may mắn dành cho anh.

Anh cúi thân mình xuống, tinh tế quan sát thân thể khiến cho nam nhân huyết mạch sôi trào này, âm thầm tức giận cô quyết định gả cho Cao Hữu Tam.

Theo những gì anh điều tra, cha mẹ cô ly hôn đã nhiều năm, hơn nữa hình như cũng đã qua đời, người mẹ sống cùng cô nương tựa nhiều năm để lại cho cô một khoản tiền thuốc men khá lớn, cô cũng không có anh chị em, xem ra cùng anh..... là một người cô đơn sống trên đời.

Một nữ nhân còn trẻ đẹp, lại đáp ứng gả cho một nam nhân tuổi đủ để làm cha mình, không vì lí do gì khác ngoài tiền tài cùng quyền thế, mà cô đáp ứng cùng Cao Hữu Tam kết hôn, chắc vì quá sợ những ngày tháng sống trong nợ nần.

Lòng anh bỗng dâng lên một cỗ thương tiếc, anh hoàn toàn có thể hiểu được sự bất đắc dĩ của cô khi đáp ứng cuộc hôn nhân này.

Không để ý đến cảm giác khác thường trong lòng, anh cúi đầu hôn lên bên tai mẫn cảm của cô, tiếp theo vươn đầu lưỡi treu đùa vành tai khéo léo của cô, di chuyển từ tai nhẹ xuống một bên má hồng như tôm lộn chín, lại dọc theo hôn lên cánh môi anh đào khê rên rỉ của cô.

Nguyên bản Chu Nguyệt Lý đang ngủ say trên người bỗng xuất hiện cảm giác áp bách mà nhú mi, cô cảm thấy khó thở, lại cảm giác trong người có một luồng nhiệt khô nóng khó nhịn.

Nóng chết người..... Cô không ngừng vịn vịn thân mình.

Di? Cái môi lửa kia như thế nào lại không thấy đau rồi? Cô tiếc nuối khê thở dài, lại cảm giác được — có cái gì ở bên tai khê liếm, hoặc ngậm không ngừng gãi ngứa, khiến cô rất hưởng thụ cảm giác tê dại gây ra khoái cảm này.

Chu Nguyệt Lý hơi hơi mở đôi mắt ngập nước như che kín bởi sương mù, hé ra ngũ quan như được điều khắc phóng đại ngay trước mặt, cô híp mắt phượng vẫn đang mơ màng, xác định có phải hay không chính là cái nam nhân luôn trong mộng cùng cô đây chưa kia.

“Này xem như mời sao?”

Bộ dáng thanh thuần ngái ngủ của cô, ngoài ý muốn lại kích thích anh, thức tỉnh dục vọng thâm trầm cu anh, mãnh liệt muốn lập tức có được cô.

Không đợi cô trả lời, anh đã hàm trụ cánh môi anh đào, kỹ xảo kích tình ở trong miệng cô mà kích thích.

Tiếng nói nam tính quá mức chân thật làm Chu Nguyệt Lý bừng tỉnh, cô ghen hòng nhìn nam nhân ở trên người mình, hô hấp nhất thời dồn dập, hít thở khó khăn đều là do sự kích thích dục vọng nữ nhân của nam nhân kia.

Sửng sốt trong chốc lát, cô mới ý thức được rõ ràng tình trạng trước mắt — anh xâm nhập nhà dân trái phép! Còn dám quá phận đánh lén cô!

Lý trí lập tức quay trở về, cô lập tức dùng sức giãy dụa, muốn thoát khỏi giam cầm nhu tình của anh.

“Cứu mạng a.....”

Môi đỏ tiên diễm ra tiếng cầu viện bị anh hàm trụ trong miệng, hút lấy hương vị ngọt ngào trong miệng cô.

“Ngô.....”

Nam nhân thả lỏng lực đạo của đôi môi, lấy đầu lưỡi tinh tế liếm cánh môi sưng đỏ, hai tay Chu Nguyệt Lý vốn đang chống cự anh cũng vô lực hạ xuống, không hề giãy dụa.

“Tiểu yêu tinh, em dọa đến tôi.” Khê nhếch khoé môi vẫn đang đặt tại miệng cô, anh lên án.

Ai dọa đến ai nha? Cô còn không tính toán việc anh xâm phạm nhà dân trái phép đâu, anh lại dám vừa ăn cướp vừa la làng!

Chu Nguyệt Lý tức giận há mồm muốn mắng, ai ngờ vừa lúc rơi vào cạm bẫy anh giăng sẵn.

“Tôi..... anh..... Ngô.....”

Anh tiến quân thần tốc hút mật nước cam thuần trong miệng cô, đầu lưỡi có kỹ xảo treu chọc phần lưỡi của cô, lại làm người ta trái tim nhảy kịch liệt.

Bị anh quyến rũ như vậy, trí óc Chu Nguyệt Lý nháy mắt trống rỗng, cô rên rỉ ra tiếng, hướng anh nhòm người dậy, tham lam yêu cầu càng nhiều.

Cô đem hai tay đặt tại ngực anh, phần lưỡi nếm thử đầu lưỡi nhiệt tình đụng chạm trong miệng mình.

Trên trán nhiễm một tầng mồ hôi, nam nhân không tự chủ rên rỉ ra tiếng. Trời ạ! Nữ nhân này thật ngọt, thật đủ tư vị!

Người Trung Quốc từ xưa đến nay có tính áp chế, làm cho một khi bị tỉnh lại, liền giống như nước sông Hoàng Hà đổ ập tới không thể vãn hồi.

Bị Chu Nguyệt Lý khơi mào khát vọng, thân hình chủ động lại nhiệt tình khiến hạ thể của anh nhanh chóng sưng lên, mong muốn phát tiết rống giận ở trong cơ thể cô bừa bãi kêu gào.

Anh hít sâu một hơi, ý đồ ức chế dục hoả trong cơ thể, đôi môi khiêu gợi dọc theo cơ thể lưu lại vô số dấu hôn. Chu Nguyệt Lý cả người nóng lên, chỉ cảm thấy đã bị một cảm giác nóng bỏng dọc theo cổ dọc xuống.

“Àn..... A.....”

Cô chịu không nổi loại cảm giác bức bách này, ngay cả chính mình rên rỉ cũng cảm thấy thẹn, cô cắn chặt môi ngăn mình phát ra thanh âm đáng xấu hổ, lại rướn lấy nụ hôn trừng phạt mạnh mẽ của anh.

“Tiểu yêu tinh, kêu đi..... Tôi biết..... Em cũng muốn.....”

Nam nhân hơi rời đi thân thể của cô, bỏ đi áo sômi, kéo đi khoá quần, phóng xuất ra dục vọng cực nóng dâng trào. “Mau nói em muốn tôi!”

Cần anh?! Thiếu thân hình anh mạnh mẽ bao trùm, cái lạnh mãnh liệt đem đến cho cô cảm giác mát lạnh, nháy mắt thoát khỏi mê chú của anh.

Cô từ trong tình dục tỉnh táo lại, phát hiện áo ngủ ở trong mê loạn đã bị kéo xuống, xuân sắc trước ngực lồ lộ trước mắt anh, không khỏi sợ hãi.

“Không!”

Nguyên bản bàn tay đang vuốt ve lồng ngực ấm áp của anh giờ lại cố dùng sức đẩy anh ra.

“Em rõ ràng cũng muốn!” Trong cơ thể dục vọng tăng vọt căng cứng cần phát tiết, anh nâng con người tràn đầy dục vọng quát.

“Sắc lang!” Chu Nguyệt Lý phẫn hận trừng mắt nhìn anh.

Rõ ràng là anh xâm phạm nhà dân trái phép, cô chưa báo cảnh sát bắt anh đã là nhân nhượng cho anh lắm rồi, tự nhiên còn thừa dịp cô ngủ mà quấy rối tình dục, hiện tại lại dám đem trách nhiệm đổ lên đầu cô.

“Tôi nếu là sắc lang, em chính là sắc nữ.” Anh tà mị khê liếm cánh môi, ý đồ tái khơi mào dục vọng cô.

Anh vẫn quên không được, cô ở dưới thân anh khát cầu anh giữ lấy, không giống một xử nữ thanh thuần, nhiệt tình làm cho anh nhớ mãi không quên.

Chu Nguyệt Lý bị anh xâm nhập mà phẫn nộ, căn bản không chú ý tới gương mặt tà mị của anh.

“Anh là đồ hạ lưu bại hoại chết tiệt!”

Cô vừa mắng vừa sửa lại áo ngủ của mình, “Anh vốn không nên xuất hiện trong phòng tôi. Nói! Anh làm cách nào biết địa chỉ nhà tôi? Anh tiến vào bằng cách nào?” Nếu không biết rõ hai vấn đề này, cô vĩnh viễn đừng hi vọng có thể an tâm ngủ.

Ngày mai! Cô nhất định phải tìm thợ khoá thay khoá cửa nhà mình. Chu Nguyệt Lý nghiêng răng nghiêng lợi trừng mắt nhìn anh.

Anh khê nhếch cánh môi, tà tứ cười. “Cái đó có gì khó? Chỉ cần bỏ một chút tiền liền biết địa chỉ nhà em, hơn nữa với kỹ thuật phá khoá của tôi, xâm nhập vào nhà em là việc cực kỳ đơn giản.”

Lời nói của anh dập tan ý định vừa rồi của cô, làm hô hấp cô cứng lại, sắc mặt tái nhợt. Ngụ ý, cho dù cô có thay đổi khoá, cũng không ngăn được anh xâm nhập.....

Cô nên làm cái gì bây giờ? Chẳng lẽ thực không thể thoát khỏi dây dưa cùng anh ta sao? Chỉ vì một tai nạn xe cộ nhỏ nhỏ mà bồi thường hạnh phúc cả đời mình, đáng giá sao?

“Anh rốt cuộc đến để làm gì?” Chu Nguyệt Lý tức giận hỏi anh.

“Đương nhiên là tới chiếu cố em.” Anh trả lời như thể đó là điều đương nhiên, làm tâm tình của cô khó chịu tới cực điểm.

“Anh từ nay về sau biến mất khỏi mắt tôi, đối với tôi mà nói chính là chiếu cố tốt nhất.”

“Tôi nếu biến mất, em..... bỏ được sao?” Chỉ sợ không quá vài ngày, thân thể của cô liền chịu không nổi .

Đôi mắt lạnh của anh giống như nhìn thấu tâm hồn cô, làm cô không được tự nhiên cúi đầu, không có gan cùng anh đối mặt, bởi vì từ trong mắt anh, cô nhìn thấy được hình ảnh chốt dạ của bản thân.

Đúng như lời sinh nói, cô luyến tiếc anh biến mất không thấy, nếu anh thật sự biến mất, người trước hết không chịu nổi..... chỉ sợ sẽ là cô đi.

Cô thực hận chính mình yếu đuối! Mới một buổi tối..... cô đã quên mất sự thật rằng mình sẽ đính hôn.....

“Không có gì tốt để luyến tiếc cả.” Cô kiêu ngạo ngẩng đầu, cật mạnh nói, tuyệt không thừa nhận lực ảnh hưởng của anh đối với mình.

Nam nhân mỉm cười, cũng không quan tâm cô khẩu thị tâm phi, trực tiếp bế cô lên.

“Anh muốn làm gì?!” Chu Nguyệt Lý khoa chân múa tay đánh anh, “Buông! Buông..... Anh mau thả tôi xuống dưới..... Tôi sẽ kêu cứu mạng a!”

“Em kêu đi!” Anh không để tâm uy hiếp của cô. Đã sớm nhìn thấu cô chỉ là hổ giấy, chỉ biết kêu sẽ không cần, huống hồ hổ giấy làm sao có thể so với lão hổ thật sự là anh đây? Anh cần bản không đem uy hiếp của cô để trong lòng.

Anh không để ý Chu Nguyệt Lý giãy dụa, ôm thân hình thon nhỏ của cô ra khỏi phòng ngủ, đem nàng an trí trên ghế của phòng khách.

“Ăn đi!” Anh ngồi xuống bên cạnh cô. Chu Nguyệt Lý nhìn thấy đồ ăn trên bàn, không tự chủ được nuốt nước miếng. Cô đã bao lâu không ngửi thấy mùi thức ăn do nhà làm ? Chắc đã mười mấy năm đi.....

Năm đó mẹ cô mang theo cô rời khỏi người cha đổ đốn, một thân một mình liệu mình kiếm tiền nuôi cô, mỗi ngày về nhà đều mệt mỏi ngã xuống giường, làm sao còn sức nấu cơm cho cô? Luôn đưa tiền bảo cô ra bên ngoài ăn.

Cô thông cảm mẹ làm việc vất vả, chưa bao giờ dám phiền mẹ nấu cho mình chút cơm, luôn một mình ăn quán ăn ở đầu đường. Sau khi tốt nghiệp đại học rồi vào làm việc ở tập đoàn Cao Thông, mẹ lại do một mối quá độ mà ngã xuống, từ đó về sau cô thường xuyên ở tại bệnh viện cùng công ty, thẳng đến khi mẹ qua đời vì bệnh mới thôi.

Dần dần..... cô sớm đã quên hương vị đồ ăn do nhà nấu, cũng đã quên cảm giác cả nhà cùng nhau dùng bữa..... Hiện tại nhớ lại, cô không có một chút ấn tượng nào liên quan đến mẹ con cùng nhau ăn cơm..... Trí nhớ nguyên lai cũng là một loại hình ảnh không bền, lâu ngày cũng sẽ biến mất vô tung.

Nhìn đồ ăn trên bàn, tuy rằng chỉ đơn giản có ba món ăn cùng một món canh, nhưng là mùi hương khiến cô mãnh liệt hưởng ứng, thế này mới nhớ tới, từ trưa hôm qua mình đã chưa có gì vào bụng.

Nam nhân này..... Là đặc biệt đến mang đồ ăn cho cô ư? Anh... dường như cũng không có xấu xa như cô nghĩ. Trong mắt có một loại cảm động, Chu Nguyệt Lý nháy mắt, mong nuốt lại nước mắt. Trên đời này tự nhiên còn có người sẽ vì cô mà nấu cơm? Cô thật sự quá cảm động!

“Chính là một ít đồ ăn nhà làm đơn giản, hy vọng em không chê.”

“Vậy tôi sẽ không khách khí.” Cô quay sang anh cười sáng lạn, trong mắt nồng đậm lòng biết ơn.

Bộ dáng cảm động của Chu Nguyệt Lý toàn bộ đều rơi vào đôi mắt tính kế của anh, cánh môi khẽ nở nụ cười vừa lòng, anh thưởng thức bộ dáng cô ăn như hổ vồ mồi, đồng tử nâu u ám như thợ săn bắt được con mồi mà hưng phấn sáng rực.

Anh biết — cô đã như là vật trong tay của anh!

Cũng không uống công anh tiêu tiền điều tra cô, chỉ cần nắm được nhược điểm của cô mà xuống tay, còn sợ nữ nhân này dám đối anh không nói gì nghe nấy sao? Cái này gọi là biết người biết ta, trăm trận trăm thắng.

Anh biết rõ phải làm như nào để dụ dỗ nữ nhân! Tuy rằng Chu Nguyệt Lý khác xa những nữ nhân mà trước đây anh cùng tiếp xúc, nhưng mà cũng khó mà không đổ trước anh.

Xem cô! Về mặt hạnh phúc ngọt ngào ăn cơm tối, anh chẳng qua là thoáng buông dáng người vì cô mà nấu cơm, cô liền cảm động sắp khóc, ah không khỏi vì chính mình tức trí đa mưu cảm thấy đắc ý.

Mặc kệ đối phó với một nữ nhân như nào, ôn nhu đều là vũ khí duy nhất, chỉ cần nhắm vào nhu cầu của cô mà ôn nhu xuống tay, nữ nhân nào cũng là dễ như trở bàn tay.

Thấy anh không có dấu hiệu động đũa, Chu Nguyệt Lý khó hiểu ngẩng đầu nhìn anh.

“Anh sao lại không ăn?” Chỉ có cô một người liêu minh ăn, làm sao có thể không biết xấu hổ?

“Tôi nhìn em ăn ngon, liền cảm thấy thực hạnh phúc, bụng một chút cũng không đói.” Anh nói mà mặt không đỏ, khí không suyễn, Chu Nguyệt Lý lại đỏ bừng hé ra mặt, trong lòng lại bối vì lời nói của anh mà có cảm giác nhộn nhạo ngọt ngào.

Cô giúp anh gấp đồ ăn vào trong bát, thấp giọng nói: “Cho dù như thế..... vẫn nên ăn cơm nha!”

Hai người tựa như một đôi vợ chồng mới cưới, giúp đối phương gấp đồ ăn, cùng ăn bữa tối ngọt ngào.

Sau khi ăn xong bữa tối, nam nhân ôm cô ngồi trên ghế xem TV.

Ti vi truyền những tin tức đã phát sinh hôm nay, Chu Nguyệt Lý đôi mắt khoá trụ trên gương mặt không chút thay đổi kia.

“Anh rốt cuộc là ai? Tên gọi là gì?” Đây chính là nghi vấn trong lòng cô.

Bọn họ đã có quan hệ thân mật, mà cô..... lại không biết tí gì về hắn, bao gồm cả tên của hắn.

“Chuyện này quan trọng sao?” Thu tầm mắt khỏi màn hình ti vi, hắn nhìn về phía khuôn mặt vẫn che kín nghi vấn của cô.

“Đối với tôi chuyện này rất quan trọng.” Cô kiên trì muốn một đáp hắn.

Hắn nhíu mi, suy tư một chút rồi mới nói: “Em có thể gọi tôi Hàn, đây là tên của tôi.”

“Vậy còn họ anh đâu?” Chu Nguyệt Lý huých hắn một chút, thực không hài lòng với câu trả lời của hắn. Người này! Nói cũng như chưa nói mà thôi!

Dòng họ?! Nam nhân không cho là đúng hừ nhẹ một tiếng. Một cái vốn không phải họ của chính mình, nói hay không có gì khác nhau sao?

“Về sau sẽ nói cho em.” Hắn trả lời có lệ. Chờ hắn chiếm lại được những gì thuộc về hắn, hắn tự nhiên sẽ nói ra dòng họ cùng thân thể thật của hắn.

“Vì sao phải chờ đến sau này?” Cô hiện tại muốn biết chuyện của hắn.

“Cô gái! Lòng hiếu kỳ của em quá nặng.” Hắn không thích nữ nhân nói nhiều.

“Tôi.....” Quan tâm anh thôi!

Chịu không nổi cô liên tiếp đưa ra vấn đề, nam nhân đem lời của nàng toàn bộ chặn vào trong miệng. Chu Nguyệt Lý bất ngờ không kịp phòng bị, chỉ có thể ngoắc ngoắc để cho hắn chiếm hết tiện nghi, tùy ý để đầu lưỡi linh hoạt của hắn tiến vào trong miệng, vờ vết mật ngọt của cô, tay hắn tham nhập vào áo ngủ của cô, vuốt ve phần da thịt tuyết nõn của cô, mà tri giác duy nhất của cô là cái mũi là còn ngửi được hơi thở, cái loại hương vị đầy nam tính này như thể sinh ra để kích thích, làm cho tim cô đập thành thịch, khó thở.....

Lửa nhiệt tình làm cho cô buông lỏng đề phòng, hai tay vòng ra sau cổ hắn, chủ động hưởng ứng yêu cầu của hắn, lưỡi cùng nhau dây dưa...

Chu Nguyệt Lý chìm đắm trong thủ đoạn dụ dỗ cao siêu của hắn, đem hết thảy đều ném ở sau đầu, nhất là hôn ước trong lúc đó của cô cùng Cao Hữu Tam.

Giờ khắc này, cô chính là một phụ nữ cô đơn khát cầu sự yêu thương từ người khác giới, mà không phải Chu Nguyệt Lý luôn sống vất vả, lại càng không phải giám đốc phu nhân tương lai của tập đoàn Cao Thông, vị hôn thê của Cao Hữu Tam.

“Em thật nhiệt tình.”

Thanh âm hân nháy mắt đánh thức cô. Cô đang làm cái gì? Cô chính là người sắp đính hôn, cũng coi như là phụ nữ đã có chồng, tự nhiên còn cùng một người nam nhân ngoại tình.

Cô..... thật không biết xấu hổ!

Chu Nguyệt Lý bỗng nhiên nhận thấy được chính mình luống cuống, càng kinh hãi khi thấy cử chỉ thân mật của mình cùng hắn, nhanh chóng lùi ra bàn tay đang đặt trên ngực, cũng đẩy hắn ra khỏi người mình.

“Đây là không đúng.” Cô tự sỉ nhục bản thân tham hoan nhiệt tình.

“Không đúng?!” Hàn nhượng mảy, nhìn thấu ý nghĩ trong lòng cô, tà nghệ nhìn con người có chút phần uất lửa giận của cô.

Hiện tại mới nhớ tới vấn đề đúng hay không, không biết là đã quá muộn rồi sao?

Hắn mất nhiều thời gian trên người cô như vậy, tuyệt không cho phép cô vì cái loại cảm giác không đáng giá kia mà tuột khỏi tay hắn.

“Vậy phải làm sao mới đúng?”

Đối với vấn đề của hắn, Chu Nguyệt Lý không biết nên trả lời như thế nào. Cô vẫn luôn nghĩ sẽ gả cho tổng giám đốc, trung thành với hắn, thực hiện nghĩa vụ hôn nhân, làm tròn bổn phận của một người vợ, chính là cuộc sống sau này mà cô cần.

Nhưng là..... Mấy ngày nay các chuyện liên tiếp xảy ra làm cho cô bị vây trong tình trạng mờ mịt, nhất là sự tồn tại của hắn, lại ảnh hưởng nghiêm trọng đến cuộc sống của cô, làm cho cô trở thành một nữ nhân không trinh tiết, ở sau lưng chồng cùng nam nhân khác thấu hoan, nữ nhân vô sỉ.

“Làm người vợ trung thành của Cao Hữu Ta, chính là đúng sao?”

Đúng vậy! Đây là quyết định sau khi cô đáp ứng hôn sự — cô phải làm một người vợ trung thành, làm vợ hiền của tổng giám đốc, nhưng vì sao cô hiện tại lại cảm thấy hi sinh như vậy không đáng?!

Hàn cẩn thận quan sát từng biểu tình rất nhỏ trên gương mặt cô, từng bước một dẫn tư tưởng của cô theo phương hướng mà hắn muốn.

“Em gả cho hắn, đối hắn tận trung, tuy rằng có thể có cuộc sống giàu có, nhưng hắn lại không có cách nào đem lại cho em khoái cảm của nữ nhân, còn muốn lấy đi năm tháng thanh xuân sau này của em, cuộc hôn nhân này công bằng sao?”

Không công bằng! Cô phải hy sinh quá nhiều!...

Biểu tình phần uất trên gương mặt Chu Nguyệt Lý tuy lập tức biến mất, nhưng vẫn không thoát khỏi con mắt sắc bén của hắn.

Hàn tự tin cười, biết chính mình đã điều khiển được nhận thức của cô. Một lão nhân, thế nào so với được với hắn ở trên giường dưng mãnh, nữ nhân thông minh đều nên lựa chọn hắn.

“Cho nên có tình nhân không tính là quá phận đi!”

Tình nhân?! Lời nói của hắn không thể nghi ngờ chính là cảnh tỉnh Chu Nguyệt Lý vốn đang bị hắn mê hoặc lý trí. Không! Cô không thể phản bội tổng giám đốc!

Chu Nguyệt Lý đứng dậy, tránh cùng hắn quá mức thân cận, cô phát hiện — hắn đã nghiêm trọng quấy nhiễu việc của nàng.

“Sắc trời không còn sớm, tối ngày mai còn muốn đi làm, anh đi về trước đi.” Cô tùy ý tìm cái cớ, thâm nghĩ mau chóng đem hắn đuổi đi, một mình cố làm rõ ràng lại mở hỗn độn trong đầu.

Duệ mâu nhíu lại, tia hờn giận hiện lên trong mắt Hàn. Cô tự nhiên còn có năng lực kháng cự hắn? Xem ra hắn còn phải dùng công phu trên người cô mới được.

“Cao lão nhân không phải cho em hai ngày nghỉ sao? Tính cả hai ngày cuối tuần, em tổng cộng có thể nghỉ ngơi bốn ngày, hôm nay mới qua ngày đầu tiên, cho nên em còn có ba ngày nghỉ.”

“Sao anh lại biết?” Chu Nguyệt Lý kinh ngạc nhìn hấn. Chuyện này hấn là chỉ có cô cùng tổng giám đốc biết nha. Hấn rốt cuộc là ai? Vì sao tin tức linh thông như vậy?

“Đừng dùng loại ánh mắt này nhìn tôi, tôi tự nhiên sẽ có nguồn phát tin tức.” Hàn vỗ nhẹ hai má non mịn của cô, “Đem tôi đuổi đi, ai tới cùng em nghỉ phép nha!”

“Tôi không cần anh bồi.” Chu Nguyệt Lý tránh thoát hai tay của hấn, trong lòng dâng lên đề phòng. Nam nhân này không phải người đơn giản, tiếp cận cô cũng chỉ sợ là có rắp tâm khác.

Hấn rất khả nghi!

“Nhưng mà..... Tôi đã quyết định cùng em nghỉ phép a.....” Hấn muốn lợi dụng thân thể của mình, làm cho cô không thể lại cự tuyệt hấn.

Hàn bắt lấy tay cô, đem cô kéo vào trong ngực, hai tay khóa nhanh eo nhỏ của cô, làm cho cô không thể giãy ra khỏi hấn, cúi đầu hôn trụ cánh môi anh đào.

Chu Nguyệt Lý muốn tránh khỏi hấn, nhưng mà..... dưới nụ hôn bá đạo của hấn, cô dần dần đã quên đi nghi ngờ trong lòng.

Cô chung quy là một nữ nhân..... Một nữ nhân cần nam nhân yêu thương.....

4. Chương 4: Cảnh Báo H

Hàn cuồng đã hút cánh hoa phấn nộn của cô, chờ khi cô mở ra đôi môi, hấn liền thừa dịp tiến vào trong miệng của cô, thăm dò cái miệng ngọt ngào của cô.

“Em muốn tôi!” Hấn cơ hồ là dán tại môi cô mà mở miệng.

“Không.....”

Trời ạ! Hấn phun ra hơi thở nóng rực, làm cho cô không thể phản kháng..... Chu Nguyệt Lý phỉ nhổ chính mình tự chủ bạc nhược.

“Thân thể của em so với miệng em thành thật hơn.”

Thân thể mềm mại trong lòng, bởi vì bị hấn trêu chọc mà run rẩy từng đợt, đồng thời cũng tác động đến dục hỏa nóng rực của hấn.

Một tia lí trí cuối cùng bị hơi thở nóng rực của hấn thổi đi, cô rên nhẹ một tiếng, dựa nhẹ vào vòng ngực hữu lực của hấn.

Làm sao bây giờ? Cô đi bước này sẽ khiến mình khổ sở, nhưng sao vẫn thuận theo tâm mình như vậy?

Hàn không cho Chu Nguyệt Lý nhiều thời gian để tự hỏi, hấn cần chính là cô mê loạn cùng giãy dụa, cuối cùng lại tấn công vào tâm cô, chinh phục thân thể cô, muốn trách thì trách cô không thể tự kiềm chế đi!

Một nữ nhân có ý chí kiên định, sẽ không dễ dàng bị dụ hoặc như vậy, khuất phục dưới cơ thể nam nhân. Hàn ôm Chu Nguyệt Lý đổ xuống ghế sofa, hấn thật cẩn thận bao trùm trên thân thể cô, đem thân mình mảnh khảnh của cô khoá ở giữa sofa và hấn, quyết tâm tháo xuống vật đang bao trùm thân thể kiều diễm của cô.

“Làm cho tôi tận tình thưởng thức em..... Đường cong duyên dáng như vậy, dáng người xinh đẹp như vậy, tại sao lại có thể không có nam nhân âu yếm thương tiếc chứ?”

Cởi bỏ áo ngủ của cô, đẩy ra hai tay đang che trước ngực, trước mắt nhảy ra đôi gò bồng trắng nõn, phía trên có nụ hoa hồng hồng xinh đẹp.

“Thật đẹp! Vẻ đẹp này..... Chỉ có tôi mới có thể hưởng dụng.” Hấn cúi đầu cuồng ngạo biểu hiện sự chiếm đoạt.

Cảm nhận được trước ngực đau đớn cùng nóng ảm, Chu Nguyệt Lý không tự chủ rên nhẹ một tiếng, hé mở mắt, giống như nữ nhân chờ đợi được yêu.

Hàn tham lam nhắm nháp trên da thịt cô, miệng càng không ngừng hút hai nụ hoa đỏ tươi ướt át, để khuôn mặt chôn sâu vào nơi da thịt bị hấn đè ép, tham lam hấp thụ hương thơm trên người cô, vuốt ve da thịt non mềm trước ngực.

Chu Nguyệt Lý nhắm lại hai mắt, không dám nhìn sự tra tấn tàn bạo nhưng ngọt ngào của hắn. Đáng sợ nhất là trong cơ thể cô bắt đầu tích tụ dục vọng, từng giọt từng giọt tích lũy, dần dần không thể bỏ qua.

Hàn không hổ là thánh tán tỉnh, da thịt trần trụi của hai người thân mật tiếp xúc, da thịt trắng sữa và làn da ngăm đen bí ẩn, phù hợp như thể một đôi.

Bọn họ thật là do ông trời tác hợp.....

Bàn tay to của Hàn đặt tại đầu gối của cô, không hề báo trước mà vặn bung ra đôi đùi ngọc thon dài.

“Không nên nhìn!”

Chu Nguyệt Lý sợ hãi che nơi bí mật của mình, toàn bộ thân thể đỏ bừng thành một màu phấn hồng.

“Đừng xấu hổ! Hoa viên của em rất đẹp.”

Hàn một bên nhẹ nhàng đỡ cô, một bên đem thân mình rắn chắc đặt giữa hai chân cô. Hắn nhẹ nhàng âu yếm thân thể cứng nhắc, hai tay chạy dọc thân thể mẫn cảm cô, muốn đem ngượng ngùng của cô đuổi đi hết.

Kinh nghiệm phong phú cho hắn biết khu vực mẫn cảm của nữ nhân, nếu nói thẳng, hắn không ngại đem toàn bộ dục vọng phóng ra, hắn chỉ sợ Nguyệt Lý đủ sức thừa nhận quá nhiều khoái cảm.

Đối với Chu Nguyệt Lý, hắn là chí ở nhất định phải!

_____. .chút các bạn đọc

truyện vui vẻ_____

Dưới thủ đoạn trêu trọc thuần thực của Hàn, Chu Nguyệt Lý toàn thân hư nhược vô lực, rốt cục làm cho hắn có cơ hội đẩy ra hai tay cô, nhìn thấy ngọt ngào mà cô cố che giấu.

Cô ngượng ngùng xoay đầu, không thể tin chính mình sẽ bày ra tư thế như vậy, mặc hắn đem trắng trợn đem thân thể của cô thu hết vào đáy mắt.

Chu Nguyệt Lý biết sự tình đã sắp phát triển đến giới hạn cuối cùng, nếu lại để hắn ta cần thì cứ lấy, nhất định cô sẽ lại lâm vào hoàn cảnh khó khăn đêm qua.

Mà..... tất cả mọi việc đều thay đổi, cô sẽ phải buông tha cho cuộc hôn nhân có thể đảm bảo cuộc sống sau này của mình, thay vào đó là đối mặt với một cái nam nhân tà mị không hiểu rõ.

Hắn đáng giá để cô trả giá nhiều vậy sao?...

Cô hiểu được cô không thể nắm giữ được nam nhân tà mị này, hắn dụng tâm như thế tiếp cận cô nhất định là có ý đồ khác, vì sao cô còn có thể chìm sâu trong kích tình của hắn mà không thể tự kiềm chế.

Giữa hai chân truyền đến tê dại làm bùng tỉnh ý thức của cô, giúp tri giác cô hoạt động trở lại, cảm nhận được tình triêu trước nay chưa từng có xuất hiện trong cơ thể, cô vừa nhấc đầu lên, lại giật mình thấy hắn đem khuôn mặt chôn giữa hạ thân cô.

Ách! Hắn sao có thể?! Chu Nguyệt Lý dùng hai tay mạnh mẽ che miệng không cho tiếng rên rỉ thoát ra, không thể nghĩ đến hành động tà ác như vậy của hắn lại đem đến cho cô khoái cảm mãnh liệt.

Đây là không nên! Cô phải ngăn cản hắn.....

Hắn ngẩng đầu lên, vui sướng nói: “Thiên a! Em so với tưởng tượng của tôi còn nhiệt tình hơn.”

Tay hắn tham nhập vào giữa hai chân

cô, thăm dò nụ hoa mẩn cảm mà nhiệt tình của cô, đầu ngón tay truyền đến cảm xúc làm hấn thở dồn dập, dục long ở dưới quần ngang nhiên đứng thẳng, kêu gào đòi xâm nhập thật nhanh để được giải phóng.

“Đây là điều tôi muốn làm với em, em xem! Tôi chỉ nhẹ nhàng vỗ về chơi đùa một chút, mặt hoa của em liền tuôn trào ra, lập tức thấm ướt cả bàn tay tôi, thật sự là quá tuyệt vời!”

Hấn nâng thân dưới Chu Nguyệt Lý lên, để cô có thể thấy rõ động tác của hấn, ngón tay thô ráp của hấn khiêu khích ngón tay cô.

Hấn thật sự là rất đáng giận!

“Dừng tay..... Làm như vậy..... Anh tưởng nhục nhã được tôi sao?”

Chu Nguyệt Lý lộ ra khuôn mặt ngượng ngùng, gắt gao cắn môi dưới, ngăn cản mình phát ra âm thanh rên rỉ mê người, cô cự tuyệt thừa nhận thân thể vì hấn mà cảm thấy vui thích.

“Không!”

Hàn phủ nhận lời lên án của cô, thâm tình chân thành vuốt ve hai má đỏ bừng của cô.

“Tôi chỉ muốn yêu em, cũng muốn để em yêu thích cảm giác khi chúng ta triền miên.”

Hấn sớm đã kiểm chế không để mình chôn thật sâu trong cơ thể cô.

Hấn hai tay kiểm chế đôi chân dài của cô, đem chúng bung ra đến cực hạn, cũng để cho dục vọng trưởng nóng để giữa hai chân cô, nhẹ nhàng mà vuốt ve, báo trước đã sắp đến hồi kết hợp ngọt ngào.

“Không! Chờ một chút, anh..... yêu tôi sao?”

Cô vừa rồi nghe được, hấn nói hấn yêu cô..... Chu Nguyệt Lý mong đó là thật tình, không giống biểu hiện tà mị bên ngoài của hấn.

Nếu hấn yêu nàng, cô nguyện ý vì hấn mà buông tha hết tất cả, bao gồm cả cuộc hôn nhân có thể bảo đảm nửa đời sau của cô. Cô nguyện ý cùng hấn trải qua cuộc sống vợ chồng bình thường.

Cô nóng bỏng nhìn hấn, thủy mâu trung doanh mãn kỳ đãi. Cô chung quy cũng chỉ là một nữ nhân bình thường, một nữ nhân chờ đợi nam nhân yêu thương.

“Yêu em?!”

Hấn đình chỉ động tác, giơ lên nụ cười bừa bãi, cúi thân mình xuống, híp con mắt tà nghệ nhìn vẻ mặt khát vọng của cô.

“Không, tôi không yêu em.” Hấn không chút nào lưu tình dập tan khát vọng của cô. “Nhưng mà, tôi muốn em, bởi vì em đối với tôi có giá trị lợi dụng.”

Hấn đã suy tính kỹ càng, đều phải nhờ vào thân phận tương lai của cô.

Cho nên, nữ nhân này đối với hấn mà nói, là rất quan trọng.

Chuyện này là sao?!

..... . chúc các bạn đọc

truyện vui về.....

Một giây trước, hấn vẫn là một tình nhân ôn nhu sẵn sàng, một giây sau hấn lại thay vào gương mặt tà ác vô tình.

Lời nói tàn nhẫn của hấn dập tan hy vọng của Chu Nguyệt Lý đối với tình yêu, cũng hoàn toàn làm tổn thương lòng cô, làm cho cô hạ quyết định cùng hấn đoạn tuyệt, không hề có gì liên quan.

“Buông ra! Đừng đụng vào tôi!”

Chu Nguyệt Lý vịn vẹo thân mình dưới áp bách của hấn, giây dựa của cô chỉ giúp tăng thêm lửa nóng cho hai người mà thôi.

“Anh không yêu cũng đừng có đụng vào tôi! Tránh ra..... Cút ra khỏi nhà tôi.....”

Chết tiệt! Cô đoán quả không sai, nam nhân này tiếp cận nàng chính là có ý đồ khác, có khi ngay cả tai nạn xe cộ kia cũng là một tay hấn đạo diễn!

Xem cô rước lấy phiền toái gì cho mình rồi? Cô chẳng lẽ..... thật không thể tránh khỏi dây dưa cùng hấn sao?

“A! Nhiệt tình như vậy!”

Kinh hoảng cùng giãy dụa của cô chỉ làm sâu thêm mong muốn chinh phục cô của hấn.

“Xem ra tôi cũng không thể để cho em thất vọng, xem bộ dáng hấn không thể để tôi chà đạp của em, nhất định thêm khát nam nhân đã lâu. Lão gia hoả Cao Hữu Tam kia đã sớm không thể, làm sao có biện pháp thoả mãn thân thể đói khát của em?”

Hàn như là muốn nhục nhã cô, không chỉ ở bên tai cô nhẹ nhàng thổi khí, còn nhẹ dăm vào cơ thể của cô, lại chậm rãi rút ra, khiến cô có hy vọng

thoát khỏi hấn, lại không thể như ý mà chịu đựng thân thể vị hấn đùa bỡn.

“Không cần! Van xin anh..... Buông tha cho tôi..... A! Buông tha tôi đi..... Anh chẳng lẽ không thấy tôi là người sắp đính hôn sao mà đụng vào tôi? Đùa bỡn vị hôn thê của người khác như vậy, anh không biết là hơi quá đáng sao?” Chu Nguyệt Lý khóc nức nở cầu xin hấn, không dám lại hành động thiếu suy nghĩ, cô rõ ràng cảm giác được vật nóng để ở giữa hai chân mình, chính là thứ hấn dùng để uy hiếp cô.

“Tôi cũng không ngại nói cho em biết, mặc kệ em có đính hôn hay không, lấy chồng hay không, cũng không hề ảnh hưởng đến chuyện tôi muốn làm với em. Tôi chỉ cần muốn gì đó, liền nhất định phải đến được tay, mặc kệ trở ngại gì, tôi sẽ không chút do dự diệt trừ nó!”

Hàn tàn nhẫn thưởng thức bộ dáng run rẩy của cô, đây là kết quả hấn mong chờ, hiện tại hấn dùng tâm bồi dưỡng, ngày sau tất có kết quả to lớn chờ đợi hấn.

Hấn mặc cho Chu Nguyệt Lý đẩy hấn ra, một chút sức lực ấy hấn căn bản không để vào mắt, còn thành thạo dùng hai tay ra sức tra tấn ngực của cô? Tàn bạo? Giấu cợt cô không biết tự lượng sức mình.

“Em chẳng có một chút khí lực nào cả, ngoan ngoãn hưởng thụ một chút. Hay là, em chính là thích mà còn lên giọng? Vậy thì..... Tôi cũng đến phối hợp một chút. Tốt lắm! Chỉ cần em lại bảo tôi ngừng một lần, tôi liền vào thêm hai phen, như vậy chắc đủ vị đi!” Hấn chưa bao giờ dùng nhiều tâm tư lấy lòng nữ nhân như vậy.

Nói xong, hấn thật sâu đem dục vọng chính mình chôn vào trong cơ thể Chu Nguyệt Lý, đem cánh hoa mềm mại của cô mở ra.

“Không cần! Tôi căn bản không nợ anh cái gì, vì sao phải hành hạ tôi như vậy?! Ngay cả tối hôm đó tôi dăm vào anh, anh căn bản cũng không bị thương, vì sao còn muốn cuốn lấy tôi không tha?” Hấn đến tột cùng muốn gì ở cô?

Lời vừa ra khỏi miệng, Chu Nguyệt Lý liền cảm nhận thấy áp lực từ hạ thân truyền đến, khủng hoảng bám vào cánh tay rắn chắc của hấn.

“Rất đáng tiếc! Tôi còn mong em thực thích loại tư vị này, tôi nghĩ nên lại dùng lực vài cái, lập tức có thể cho em như ý thưởng thức tư vị mất hồn từ trước đến nay chưa từng có.”

Hàn nỗ lực làm cho chính mình hoàn toàn sát nhập vào cô, tuy rằng việc này có chút khó khăn, nhưng mà hấn còn chưa khiến cô hoàn toàn khuất phục, đành phải bỏ nhiều thời gian một chút vậy.

“Ngوان một chút đi, đừng kháng cự vô ích!” Hấn nói xong liền làm bộ muốn thẳng tiến, dọa Chu Nguyệt Lý đổ một trận mồ hôi lạnh.

“Không! Đừng như vậy..... Van anh dừng lại đi.....”

Cô trợn to hai mắt, nước mắt dọc theo khóe mắt chảy xuôi xuống dưới.

“Vì sao lại phải đối xử với tôi như vậy? Anh..... A! Cứu tôi..... Tổng giám đốc.....”

Cô không có xem nhẹ tiếp xúc thật nóng kia của hắn, cổ thật lớn xâm nhập kia lại không nề tình mà tiến sâu vào, ký ức đau đớn đêm qua vẫn còn lưu lại trong cô, sợ tới mức không suy nghĩ mà gọi to tên một nam nhân khác.

_____ . . chúc các bạn đọc

truyện vui về_____

Hắn nheo lại đôi mắt ma mị sâu thẳm, khoe miệng vẫn hơi hơi lộ vẻ tà nịnh cười, làm cho người ta nhìn vào da đầu run lên, sởn gai ốc.

“Nữ nhân, em vừa rồi dám phạm vào cấm kỵ của tôi, cái cấm kỵ mà ta thống hận. Em không nên ở dưới người tôi mà gọi to tên nam nhân khác, làm cho tôi nghĩ, rốt cuộc nên trừng phạt em như thế nào đây?”

Hắn đem dục vọng cường tráng để giữa hai chân Chu Nguyệt Lý, giống như quái vật chi phối thân thể hắn, chậm rãi hướng khu vực yếu ớt của nàng mà đâm tới.

“Đêm nay, khẳng định so với đêm hôm qua còn sản khoái hơn, sẽ là một đêm kích tình khiến cho chúng ta suốt đời khó quên.....”

Hắn cố ý hoãn tốc độ đem cự vật thật lớn đâm sâu vào hoa tâm cô, một tắc một tắc cảm thụ chính mình được vách tường cô bao phủ, cũng hưởng thụ loại khoái cảm chậm rãi xâm lược này.

“Ân.....”

Chu Nguyệt Lý cơ hồ quên cả hô hấp, khí lực còn sót lại chỉ để cắn chặt môi của mình, ngăn cản chính mình lại khấn cầu nam nhân tàn nhẫn vô tình này.

Thân thể bị hắn dùng tốc độ chậm rãi làm nhục, khó chịu làm cho người ta đau đớn, kỳ dị làm cho thân thể cô hưởng thụ khoái cảm, chủ động nghiêng hướng hắn.

Cô hiện tại mới biết hắn căn bản chính là quái vật khát máu, hắn không chỉ có lợi dụng phương thức dã man khi dễ cô, còn biểu hiện một vẻ mặt sung sướng khi thấy phản ứng của cô.

Dường như cô biểu hiện càng thống khổ, hắn lại càng hưng phấn!

Hắn hưng phấn khàn khàn giọng nói:“Thiên a! Em thực nhanh, hôm qua đã muốn em cả một đêm, em vẫn giống như một xử nữ căn bản chưa bị phá thân..... gắt gao hấp trụ tiểu đệ của tôi.....”

Do hắn dùng toàn lực khắc chế mà cơ thể bị phủ một tầng mồ hôi, nhiệt độ cơ thể nóng hừng hực lan sang cơ thể cô, khiến toàn thân cô nhiễm lên một tầng sáng sáng bóng bóng.

Không chịu nổi khoái cảm này, hắn phần khởi trong phút chốc xuyên vào hoa nguyệt của cô, chỉ một thoáng, đôi mắt trong suốt đã chứa đầy nước mắt như đang lên án hắn.

Cô kiên cường không có rên rỉ ra tiếng, bởi vì cô biết cô càng kêu lên đau đớn, hắn càng không thương hoa tiếc ngọc, nhìn cánh môi của cô chảy ra tơ máu cũng biết cô cắn mạnh như thế nào.

Đau quá nha! Chu Nguyệt Lý trong lòng hét lên? Nếu không thể toàn thân trở ra, khiến cho cổ đau đớn này đem linh hồn cùng thân thể bóc ra, theo hắn đi.....

Nhưng mà, giấu đằng sau vẻ đau đớn cùng vui thích kia, cô biết mình giận cỡ nào, không thể kháng cự được thân thể hắn, cô càng hận ý chí mình yếu đuối.....

Nhìn thấy Chu Nguyệt Lý đem khuôn mặt đỏ bừng chôn sâu vào sô pha, Hàn làm sao mà không rõ cô đang nghĩ gì? Ai, chỉ có nữ nhân ngây thơ mới nghĩ rằng có thể chịu đựng được sự dày vò của tình dục.

Đêm qua khiến cho cô hưởng thụ khoái cảm hạnh phúc cực đoan cùng sung sướng, cô tự nhiên còn ngây thơ nghĩ rằng chỉ cần cắn răng chịu đựng là có thể kháng cự tình dục kêu gọi.

Đây đều là sơ suất của hắn, không còn cách nào khác! Đêm nay hắn sẽ hoàn toàn đem sai lầm ấy sửa lại, khiến cho cô biết thế nào là sức mạnh của tình dục, biết tư vị khi nhện dục hoả trong người khổ như thế nào.

“Cho dù em có cố gắng che dấu như nào, có nhắm mắt làm ngơ đi chẳng nữa, thân thể của em vẫn sẽ có cảm giác, nó phát ra tín hiệu mời mãnh liệt, khát cầu tôi chiếm đoạt.”

Lời nói châm chọc của hắn lại không như ý khiêu khích được Chu Nguyệt Lý, cô chỉ mong có thể tốc chiến tốc thắng, nhanh chóng chấm dứt cơn ác mộng này, sớm phân rõ giới tuyến giữa hai người.

Thấy cô không hề phản ứng, Hàn tiếp tục chế nhạo cô, không định bỏ qua cho cô, “Em hiện tại là xấu hổ không dám gặp ai, hay là do quá vui sướng mà khóc? Bất quá, cũng không quan hệ, tôi có thể làm giấy cam đoan, nữ nhân qua tay tôi đều là vui thích cực độ. Sau khi trải qua lần này, em sau này còn có thể sẽ phải cảm ơn tôi, để em có thể khoái hoạt chân chính của nữ nhân trước khi gả cho cái lão nhân vô năng kia.”

“Không cho phép anh nói tổng giám đốc như vậy!” Chu Nguyệt Lý bị hắn khiêu khích, rốt cục không thể chịu được mà phẫn nộ lên tiếng. “Anh chẳng qua là cái loại cầm thú lấy việc nhục nhã nữ nhân làm thú vui, ma quỷ hạ lưu vô sỉ không có nhân tính, dựa vào cái gì mà dám so sánh với bậc trưởng bối nhân từ?!”

Nếu nói trên đời này có ai thật sự quan tâm cô, trừ bỏ mẹ cô, cũng chỉ có tổng giám đốc.

Từ khi cô được điều đến làm việc bên cạnh tổng giám đốc, tổng giám đốc vẫn luôn chiều cố cô, sau khi biết mẹ cô bệnh nặng phải nằm viện, tổng giám đốc liền hậu đãi cô về phương diện tiền lương cùng nghỉ ngơi, cô làm sao có thể để hắn khinh miệt đại ân nhân của mình như vậy?

Hàn đắc ý bắt lấy đôi bàn tay đang đánh đập trên ngực hắn, “Hiện tại mới biết được hắn tốt, hối hận cùng tôi ở chung một chỗ? Sớm biết như thế, lúc trước làm vậy làm gì? Muốn trách thì trách cái bản tính dâm đảng đứng núi này trông núi nọ của em đi! Bằng không, như thế nào ta có chút ân cần, người liền vội vàng như thế?”

“Không phải như vậy! Là anh..... hết thấy đều là âm mưu của anh!”

Chu Nguyệt Lý không thể thoát khỏi kiểm chế của hắn, hận không thể cắn hắn một cái.

Hắn khinh thường nhìn cô, “Đối phó với em căn bản không cần nhiều tâm tư mưu kế gì, em đơn thuần làm cho người ta muốn khi dễ. Thấy em lấy lòng tôi như vậy, xong việc này, tôi sẽ truyền thụ cho em một ít tiểu xảo, giúp em ở đêm tân hôn có thể làm bộ thuần khiết. Bất quá..... tôi hoài nghi em có phải dùng đến nó hay không?”

Chu Nguyệt Lý tức giận mắng, “Anh là đồ vô sỉ hỗn đản! Tôi mới không — A!”

Hàn thừa dịp cô toàn tâm mắng chửi, dùng sức đẩy thật mạnh vào bên trong cô, hắn chôn thật sâu trong cơ thể cô, dường như chạm được vào hoa tâm tận sâu bên trong, hai người lúc này mới tính là chân chính hoà làm một, hoàn toàn không lưu một chút khe hở.

Chu Nguyệt Lý bị mạnh liệt lớn đánh sâu vào, trong hỗn loạn có đau đớn nhẹ nhẹ, làm cho cô quên cả hô hấp.

“Thiên a! Thân thể của em là khiêu chiến lớn nhất kiếp này của tôi, cho dù yêu người thiên thiên vạn vạn thứ, người vẫn là như vậy nhanh như vậy nhiệt.....” Hàn buông ra tay của cô ra, một tay đỡ eo nhỏ của cô, một tay tìm tới chỗ hai người ân ái, tìm được trần châu thật nhỏ kia, khinh nhu chậm rãi đứng lên.

Hắn hiểu được Chu Nguyệt Lý nhỏ như vậy, bị hắn thô to tiến vào nhất định sẽ không thể chịu đựng tốt, hắn phải làm cho cô càng thêm ướt át, giúp cô cùng hắn hưởng thụ khoái cảm lần nữa.

Hắn chậm rãi rời khỏi rồi lại chậm rãi đâm vào, làm cho trong cơ thể cô dần dần chảy ra mật phủ đầy đường đi, cũng chảy xuôi xuống thân thể hai người.

Nhịp điệu của hắn vẫn là ôn nhu thông thả, nhẹ nhàng nhợt nhạt trượt, không thô bạo chà đạp như đêm qua, làm cho Chu Nguyệt Lý chậm rãi thích ứng hắn, tiếp nhận sự hoan ái bất đồng với tối hôm qua, cũng làm cho thân thể cô chậm rãi triển khai, giống như nụ hoa chớm nở, chuẩn bị tốt hứng lấy mưa gió của hắn.

“Đoá nhụy hoa đây tội lỗi này của em sẽ do một tay tôi hái xuống!”

Hàn một tay dời về phía mắt cá chân tinh tế của cô, đem đùi ngọc của cô đặt trên bờ vai rộng lớn của hắn, một tay xoa bóp châu nhĩ mẫn cảm sưng đỏ của cô, nhẹ nhàng mà trêu chọc dục niệm.

Đôi mắt lạnh nay lại bắn ra tia sáng nóng rực, trối chặt trụ cô giữa hai chân, nhìn nó phun ra nuốt vào dục long trắng kiện của hắn, hắn thậm chí còn dùng ngón tay dính lấy dòng chảy ở giữa hai chân cô mà di, ở trước mắt cô triển lãm chiến tích của hắn.

“Tôi sẽ lập tức khiến em run rẩy trong khoái cảm, một lần lại một lần cầu xin tôi yêu em.”

Hàn đẩy ra đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm mút đầu ngón tay, giống nhau đem nụ hoa của cô trở thành quỳnh tương ngọc dịch (đồ uống ngon, mìn để convert cho nó hay), tham lam nhắm nháp.

..... chúc các bạn đọc

truyện vui về.....

Hắn quả nhiên là ác ma biến thái! Chu Nguyệt Lý vì một màn trước mắt này mà xúc động không thể nhúc nhích.

Cô cắn chặt răng, bất động nhìn chằm chằm hắn, ánh mắt như thông báo cho hắn: Anh mơ tưởng!

Hàn đáp lại cô bằng vẻ mặt tươi cười, cẩn thận đem đùi ngọc xinh đẹp của cô áp trên ngực, không sai quá chính mình xuyên qua ở nàng giữa hai chân phiến tình cảnh trí, bắt đầu hữu lực va chạm, theo hai người thân thể va chạm càng ngày càng kỹ càng, tương đối ma sát nhiệt lực cũng cấp tốc lên cao.

Dưới từng đợt va chạm mạnh mẽ của hắn, Chu Nguyệt Lý càng ngày càng không thể kiểm soát chính mình, cảm giác bên hông truyền đến khắp tứ chi, nhất là khu vực hai người ân ái, cũng có cỗ khoái cảm tê dại càng ngày càng mãnh liệt đánh lại.

Cô không biết bản thân bắt đầu yêu kiều kêu ra tiếng từ lúc nào, cái loại âm thanh mất hồn này là từ trong miệng cô phát ra? Cô muốn ngăn cái loại rên rỉ dâm dăng này lại nhưng mà, nhưng mà..... càng muốn dừng thì lại càng kêu lớn hơn.

“Không, không nên như vậy! Dừng tay..... Mau dừng tay..... Aa...a...aa....”

Cô dùng sức giãy dụa làm mái tóc càng hỗn độn, vì thân thể không chịu nổi phản ứng của bản thân mà thấy thẹn.

Nếu nói là thống khổ, cô có thể, cũng nguyện ý cắn răng chịu đựng, nhưng mà cái loại vui thích dẫn con người ta trầm luân này, làm cho cô lạc trong kích tình của hắn, cũng làm cho cô xấu hổ và giận dữ muốn chết.

Hắn thở phì phò, đắc ý khiến cho mặt hắn vì vui thích mà đỏ bừng. “Đây mới là em, em thật sự! Một nữ nhân đắm chìm trong giao hoan, ở dưới thân nam nhân mà liên tục rên rỉ.”

Cơ thể cường tráng rắn chắc của Hàn do kịch liệt vận động mà ướt sũng, một giọt mồ hôi rơi vào giữa ngực Chu Nguyệt Lý, làm hắn gầm lên một tiếng, cố ý muốn đưa cô đến cao trào cực đại của nam nữ.

“A.....a..anh...a...aa..kh...không...thể..... làm...v...vậy...aa...với...t.tô...tôi.....” Chu Nguyệt Lý rốt cục bị mãnh liệt khoái cảm trong cơ thể đánh lại mà khóc lên tiếng, một trận co rút nhanh lại làm cho lời nói trong miệng cô bị nuốt trở về: “Không..... Có thể..... a..a...a...”

“Rốt cuộc là có thể, hay là không thể?” Hàn tà ác đem chính mình rút đi ra, khiến dục vọng của cô không được thỏa mãn mà khóc.

“Không.....”

“Muốn liền cầu xin tôi!”

Hắn cố nén trụ dục vọng đang kêu gào được giải phóng của bản thân, tàn nhẫn cướp đoạt tự tôn của cô, khiến cho cô hiểu được tự vị dục hoả đốt người khó chịu như nào, từ nay về sau làm nô lệ của hắn, trở thành một quân cờ trong tay hắn.

“Muốn..... Không.....”

Cô muốn mở miệng cầu hấn, nhưng lý trí lại ngăn cản cô làm vậy.

Cầu xin hấn chẳng khác nào để hấn nắm trong tay chiếc chìa khoá! Cô sẽ không khuất phục hấn.

Hàn thấy cô còn có một tia ý niệm kháng cự trong đầu, liền bung ra hai chân của cô, cúi đầu cái lưỡi nóng tà nịnh nhấm nháp hoa âm của cô.

Cô có thể cảm giác cái lưỡi nóng kia đang xâm phạm nụ hoa cô, duyên hàm, hấp xuyết, nhẹ nhàng vỗ về châu hạc mẫn cảm, tư vị tê dại khiến cô mất đi tia lý trí cuối cùng, cái lưỡi cuối cùng cũng xâm nhập vào hoa âm mà cần quết, làm cho cô hoàn toàn rơi vào vực kích tình.

“Ân.....a..aa.....a..”

Cô rên rỉ yêu kiều, thân thể theo cái lưỡi linh hoạt của hấn mà nhô lên, toàn thân đỏ bừng sâu sắc, nở rộ thành một hoa hồng kiều diễm.

Mùi thơm đặc trưng ở giữa nhụy hoa càng thêm nồng đậm, thu hút mũi hấn, thúc đẩy hấn cắn nuốt u mật của cô, dùng lưỡi cùn răng hành hạ nơi nữ tính nhất của cô.

Hấn cực kỳ cẩn thận thăm dò âm nhu của cô, ngay cả đoá hoa nho nhỏ tinh xảo kia cũng không nguyện buông tha.

“Cho tôi..... Cho tôi.....”

Cảm giác khó chịu mãnh liệt khiến cô mở miệng khẩn cầu.

“Cầu xin tôi! Chỉ cần em cầu xin tôi, tôi liền cho em.” Hàn nói ra điều kiện.

“Cầu xin anh..... Cầu xin anh.....”

Cô run rẩy khóc lóc cầu xin, thân thể run rẩy không ngừng, không chỉ có khuôn mặt, ngay cả da thịt toàn thân đều trở thành một mảng đỏ bừng.

Chu Nguyệt Lý ngậm nga cầu xin, khiến cho dục vọng của Hàn càng lớn, hấn lại lần nữa đem hai chân của cô đặt trên vai mình, ngang nhiên giữ lấy thân thể non mềm của cô.

Hấn giống như một trận mưa rền gió dữ cấp tốc thổi quét toàn bộ tri giác của cô, va chạm mãnh liệt mà biến hoá kỳ lạ làm cho thế giới của cô long trời lở đất.

Cháy Thiêu đốt Thời tiết của thế giới cô thay đổi.....

Lạnh - nóng...

Đau đớn - khoái cảm...

Tuyệt vọng - cực sướng... ở trong cơ thể cô mãnh liệt va chạm vào nhau.

Cô mở to đôi mắt, đã không thể nhìn thấy gì xung quanh, chỉ nhìn thấy vô số hình ảnh đẹp mắt mà hỗn loạn, tựa như dẫn thân vào ngọn lửa dữ dội nhất, dùng sinh mệnh làm nhiên liệu, đến khi đem linh hồn cùng thân thể rèn luyện đến cảnh giới ma huyền nhất.

Cỗ áp lực mạnh mẽ trong cơ thể nhanh chóng tích lũy, cả người cô bị khoái cảm như điên cắn nuốt, cho đến khi không thể chịu đựng được, co rút mãnh liệt đoạt đi ý thức của cô, từng trận run rẩy kịch liệt kéo đến, cô không khỏi hét lên tiếng hét chói tai.

“Đáng chết! Em nhanh như vậy.....”

Hàn điên cuồng hét lên tiếng, bị vui thích trước nay chưa từng có này làm cho kinh sợ, vật nóng cứng rắn của hấn bị cô co rút nhanh khiến cho hoàn toàn không thể nhúc nhích, càng không nói đến muốn lùi lại.

Hấn không có lựa chọn nào khác ngoài đem tinh hoa cực nóng bắn sâu vào bên trong hoa điền của cô, hai người đồng thời bị khoái cảm mãnh liệt khiến cho không tự chủ mà rên rỉ — cô chung quy đã trở thành tù nhân, nô lệ tình dục của hấn.

Khinh suyễn thanh tiệp nghỉ, Chu Nguyệt Lý suy yếu nằm ở dưới cơ thể Hàn, chuyện vừa rồi xảy ra qua mức rung động, so với đêm qua..... cô hưởng thụ càng nhiều vui sướng, lúc này yên tĩnh ngược lại có chút hư ảo không thật.

Hàn rốt cục khởi động thân thể nặng nề, rời khỏi u kính của cô, một cái động tác nhỏ này vẫn sẽ có cảm giác, chỉ thấy Chu Nguyệt Lý thở gấp nhíu mi, giữa hai chân chảy ra chất dịch nóng bỏng.

Chu Nguyệt Lý ngược ngùng khép lại hai chân, không nghĩ để cho Hàn nhìn thấy một màn này, sợ lại dấy lên dục niệm của hắn, vậy thì đêm nay cô cũng dừng hòng mà nghỉ ngơi.

.... Chúc các bạn

đọc truyện vui vẻ.....

Nhưng một tiếng thở dốc mềm mại kia lại khiến cho dục vọng vừa mới phóng thích của hắn lại lần nữa đứng thẳng, hạ thân đau đớn nóng rực thúc giục hắn tiếp tục chinh phạt thân thể cô, mà hành động muốn che dấu vết tích hoan ái của hai người kia, ngược lại làm hắn thấy rõ cổ tinh dịch trắng đục đang chảy ra ở hoa nguyệt của cô, càng thêm kích thích dục niệm không biết phải làm thế nào mới có thể thỏa mãn của hắn.

Này nữ nhân! Thực sự khơi mào dục vọng hắn, rất ít có nữ nhân có thể làm được như thế.

“A! Anh muốn làm cái gì?”

Chu Nguyệt Lý đột nhiên bị hắn ôm lấy thắt lưng, không khỏi kinh hô.

“Đổi nơi khác tiếp tục.” Hắn tà nịnh cười, đi về phía phòng ngủ của cô.

Cái gì?! Hắn không biết mệt sao? Còn muốn tiếp tục! Cô vì hắn tràn đầy tình lực mà lú lỏi.

Vừa bước vào trong phòng cô, Hàn làm cho cô quỳ gối nằm sấp xuống ở trên giường, đỡ lấy mông của cô, thẳng lưng một cái đâm vào, lại lần nữa lấp đầy u huyết của cô.

Trải qua hoan ái vừa rồi, thân thể Chu Nguyệt Lý dị thường mất cảm, Hàn một lần lại một lần va chạm, tiến lên, mỗi một lần xâm nhập đều khiến nàng rên rỉ ra tiếng, đem cô đẩy vào vực sâu không đáy của dục vọng.

Suốt một đêm, cô ở dưới thân hắn khát cầu hắn chiếm đoạt.....

Nhìn Chu Nguyệt Lý trầm luân trong hoan ái điên cuồng, khoẻ môi Hàn nhếch lên nụ cười vừa lòng.

5. Chương 5

Ánh mặt trời chiếu vào căn phòng, Chu Nguyệt Lý thỏa mãn cọ cọ vào ga giường bằng lụa, tựa như một con mèo nhỏ rúc vào vòng tay ấm áp bên cạnh, hấp thu hương vị gian xạ tràn ngập trong mũi.

Thật thoải mái a! Vì sao trước giờ chưa từng ngủ được yên bình như vậy?

Cô vừa xoay thân mình kiểu nhuễn, đột nhiên bị một cổ đau đớn mãnh liệt đánh vào cơ thể làm cô bồng tỉnh.

“Aa.....” Chu Nguyệt Lý hơi hơi rên rỉ ra tiếng.

Cô bị làm sao thế này? Bị xe đụng phải, hay là nhảy lầu, chẳng lẽ lại bị người hung ác đánh? Vì sao toàn thân đau đến như là xương cốt đều gãy hết.....

“Tỉnh?”

Thanh âm nam tính trầm thấp khàn khàn từ trên đỉnh đầu vang lên, rung động xa cách nhưng lại vô cùng mãnh liệt.

Chu Nguyệt Lý chậm rãi ngẩng đầu, liếc mắt một cái liền đối mặt với cặp đồng tử ma mị như đang mỉm cười kia, ngược lại một trận kịch liệt kinh hoàng.

Kí ức bỗng chốc ủa về, cô nhớ tới đêm qua cuồng dã cùng hoang đường, mặt không tự chủ mà đỏ bừng.

“Đầu óc cũng đã thanh tỉnh chưa? Hay là muốn tôi giúp em một tay, trình diễn đầy đủ một màn đêm qua, để cho trí nhớ em phục hồi cho tốt?”

Hàn xấu xa đề nghị, muốn cho Chu Nguyệt Lý nhớ tới đêm hôm qua cô vô liêm sỉ cầu hoan như thế nào.

“Không cần! Nên nhớ rõ tôi tuyệt đối không quên.”

Cô khách khí từ chối anh, dùng tấm chăn gất gao bao quanh thân thể mình, dứt khoát đứng dậy xuống giường, hướng anh hạ lệnh trực khách, “Anh quấy rầy tôi cả một đêm, cũng nên rời đi chứ?”

“Như thế nào?” Hàn hơi nhếch lông mi, tà mị nhìn khuôn mặt nhỏ bé phần uất, “Đem cơ thể của tôi lợi dụng xong rồi (ai lợi dụng ai hở zời! 0.o), đã muốn đuổi tôi ra khỏi nhà? Em cũng quá vô tình đi, cô gái”

“Tôi lợi dụng anh?! Tôi lại thấy có người nào đó được lợi đi!” Chu Nguyệt Lý không khách khí lột mặt nạ của anh. Hừ! Ăn cướp lại còn la làng!

Cô cũng không phải con ngốc dễ bị lừa, tuy không biết mục đích của anh là gì, nhưng anh lại không từ thủ đoạn xâm nhập cuộc sống của cô, chuyện này nhất định không đơn giản.

Nam nhân này quá âm trầm, cô căn bản không phải đối thủ của anh, tốt hơn hết vẫn là mỗi người đi một ngã thì an toàn hơn.

“Tôi lợi dụng gì ở em?”

Xem ra cô còn khá thông minh, ông già kia có mắt nhìn người khá tốt, anh cũng không thể lộ ra sơ hở. “Thứ nhất em không có tiền tài, thứ hai cũng chẳng phải mỹ nữ, khuôn mặt cũng chỉ tính được ở trên mức trung bình, công phu trên giường tuy không tệ, nhưng còn cần tôi luyện nhiều hơn, tôi nhìn em cũng không thấy chỗ nào có thể lợi dụng được a.” Hiện tại tuy không có, nhưng về sau..... Chính là nữ thần may mắn chiếu cố anh a!

“Cái này cần phải hỏi anh mới đúng.” Cô còn lâu mới tin chuyện ma quỷ của anh.

Hàn mỉm cười thâm trầm, thông minh không trả lời cô.

“Anh đi mau, về sau đừng có xuất hiện trước mặt tôi lần nữa.” Nhìn anh, cô sẽ lập tức nhớ đến bản thân mình sa đoạ.

“Đáng tiếc tôi một chút cũng không muốn cùng em tách ra.”

Nhìn cô tức giận đến độ mặt đỏ hết cả lên làm cho tâm tình anh tốt lên, giờ phút này cô so với bình thường xinh đẹp hơn, thêm vào một phần tinh thần cùng sức sống. “Bên ngoài thời tiết tốt như vậy, không ra đi dạo một chút, thật sự là hoang phí a.”

“Đừng mong tôi sẽ cùng anh đi ra ngoài.”

“Em có thể không đi.” Anh rất lớn lối tỏ vẻ, “Nhưng mà..... hình em không mặc gì nếu mà bị đem đưa ra ngoài, chính là em tự rước lấy nhạ.” Cùng anh một chút quan hệ đều không có!

“Anh sao lại có ảnh của tôi?” Chu Nguyệt Lý trong lòng dâng lên cảm giác bất an. Cô căn bản chưa từng chụp ảnh khoả thân bao giờ, anh ta sao có thể có?

“Đương nhiên là thừa dịp em ngủ rồi chụp.”

Hàn đem cuộn phim ném lên trần nhà, rồi lại nhanh chóng tiếp được nó rơi xuống.

Hắn khiêu khích đưa cuộn phim qua trước mặt Chu Nguyệt Lý, Chu Nguyệt Lý sau khi hết kinh ngạc, lập tức nhảy vội qua để chụp lấy cuộn phim.

“Đưa nó cho tôi!” Chu Nguyệt Lý tay không thể bắt được cuộn phim.

Hàn rất nhanh đem cuộn phim chuyển từ tay này qua tay kia, Chu Nguyệt Lý vòng qua thân mình hắn, thân hình hai người loã thể không tránh khỏi có tiếp xúc, hành động giống như vô tình đụng chạm này lại rất dễ gợi lên dục hoả.

Hàn đem hai tay giơ lên cao, Chu Nguyệt Lý không ngừng mà với, muốn cướp đoạt cuộn phim trong tay hắn, hai luồng vú đầy đặn nhanh đi lên, thỉnh thoảng ma sát đến nụ hoa mẫn cảm của anh.

“Mau đưa cuộn phim cho tôi!”

Anh đang nhìn cái gì? Chu Nguyệt Lý phát hiện ánh mắt anh bỗng trở nên nóng rực, theo ánh mắt hắn nhìn xuống, cô nhất thời sợ hãi hét lên.

“A –” Thân thể cô toàn bộ đều bị anh nhìn hết!

Đồng tử ma mị của Hàn tràn ngập dục hoả, nhìn chăm chăm vào những đường cong hoàn mỹ của cô.

“Em đang quyến rũ tôi sao?” Anh phi thường cao hứng bị cô quyến rũ!

Chu Nguyệt Lý sợ tới mức vọt qua một bên giường, kéo qua cái chăn bao lấy thân mình.

“Em đã không muốn ra ngoài, vậy không bằng tôi ở lại trên giường bồi em!” Anh tà nịnh cười, làm bộ đi đến chỗ cô.

“Anh thắng! Tôi cùng anh ra ngoài..... Tôi cùng anh ra ngoài là được.....” Cô sợ tới mức oa oa hét lên.

Nếu để anh trở lại giường, hôm nay cô cũng đừng mong có thể xuống giường! Liên tiếp hai đêm hoan ái, cô đã tự mình nghiệm chứng anh tràn đầy tinh lực.

Đạt được mục đích, Hàn đem quần áo nhặt lên rồi mặc vào, Chu Nguyệt Lý trốn ở dưới chăn, vụng chộm lộ ra đôi mắt, nhìn chăm chăm cái mông gợi cảm của Hàn.

Trong miệng nước bọt đột nhiên tăng nhiều, Chu Nguyệt Lý mãnh liệt nuốt nước miếng.

Hàn xoay người một cái, Chu Nguyệt Lý rõ ràng thấy anh kia một cây..... Hảo đại nha! Cho dù chưa thấy qua một nam nhân khác trần truồng, cô cũng có thể phán đoán ra anh là thiên phú dị bẩm. (cười lăn cười bò)

Hai đêm trước, anh chính là dùng cái cây gây như ý kia (e hèm! Tự hiểu) đâm vào khiến toàn thân cô sảng khoái, rên rỉ không dứt sao? Thật sự là rất thần kỳ!

Nhớ tới anh ở trong thân thể luật động, Chu Nguyệt Lý cảm giác nàng dường như, bụng trống rỗng, cảm giác thiếu thốn làm cho cô không tự chủ cọ hai chân với nhau.

Trời ạ! Cô càng ngày càng sắc, cũng càng ngày càng dâm dăng .

“Còn không mau thay quần áo, chẳng lẽ muốn tôi giúp em mặc?” Hàn buồn cười nhìn khuôn mặt rình coi của cô.

Chu Nguyệt Lý xấu hổ hé ra khuôn mặt, chắc chắn anh nhất định là cố ý để lộ ra vóc người tuyệt đẹp, hấp dẫn ánh mắt cô. (sặc >.

6. Chương 6

Đi vào câu lạc bộ, Chu Nguyệt Lý cứ như vậy vượt qua ngày nghỉ đầu tiên, cũng là ngày hạnh phúc nhất trong cuộc cô, bởi vì Hàn vẫn ở bên cô.

Ở nơi này, cô cảm thấy mình giống như nữ vương được người mình yêu sủng lên trời, làm cho cô quên mất mình chỉ là một cô gái bình thường.

Cô được ăn món ngon, được mặc những bộ quần áo do nhà thiết kế nổi tiếng nhất nước thiết kế. Từ áo ngủ, âu phục, đầm dạ hội, giày, đồ lót, trang sức, mỹ phẩm,... tất cả đều là hàng hiệu. Nơi ở cũng là phòng tổng thống của khách sạn năm sao.

Mỗi một thứ đều có một kinh hỉ khác nhau. Những thứ đó đều do Hàn an bài, mục đích làm cho cô cảm thấy vui vẻ, hạnh phúc, mà anh quả thật làm được thật thành công. Phần lớn thời gian, cô và anh đều ở trên giường mà điên cuồng, thăm dò thân thể lẫn nhau.

Cô bị tinh lực dồi dào của Hàn đánh bại, anh dường như không biết mệt. Cho dù mang cô đi ra ngoài tham gia yến hội, cũng không quan tâm đây là ở đâu vẫn giữ lấy thân thể cô, đem cô làm cho tới không ngừng thét chói tai.

Mặc kệ ở bên ngoài hay ở nhà, ôn tuyền hay toilet,... ở nơi đâu anh đều có biện pháp xâm phạm cô, mà cô ngày càng thích anh xâm phạm. Anh ta vì cô mà tạo ra thế giới của riêng hai người.

Cho dù biết mình là người đã có hôn ước, là phu nhân tương lai của tổng giám đốc tập đoàn Cao Thông, không nên cùng nam nhân bên ngoài ở cùng một chỗ.

Dù biết đó là một sai lầm, cô cũng nguyện ý đắm đầu vào lửa, đi về nơi chứa đầy ánh sáng, chỉ mong một chút ánh sáng. Tuy rằng ngắn ngủi, nhưng ít ra cô từng được sống, chỉ mong khi ánh sáng qua đi không phải là những ngày tối tăm.

Anh làm cho cô cảm thấy, cô thật còn sống, không phải là một cái xác không hồn, mỗi ngày chỉ biết làm việc, ăn rồi ngủ...

. DIỄN . ĐÀN . LÊ . QUÝ . ĐÔN . ~SURI~ .

Buổi tối chủ nhật, Hàn lái xe đưa cô trở lại nhà trọ. Lúc xuống xe, cô lưu luyến không rời nhìn anh.

Cô không muốn cùng anh cứ như vậy tách ra...

Nhưng, không muốn cũng phải đi. Ngay lúc cô bước ra khỏi cửa xe, Hàn đột nhiên giữ chặt tay cô, đem cô kéo vào trong xe, ôm lấy eo nhỏ của cô, kéo lấy tóc khiến cô phải ngửa đầu nhìn anh.

“Cô dùng ánh mắt lưu luyến quyến rũ ta sao?” Hơi thở nóng rực phun ở cổ mẫn cảm của cô.

“Ta không có.” Cô không thừa nhận mình quyến rũ anh “Ta chỉ không muốn cùng anh tách ra”

“Còn nói không có quyến rũ! Cô gái không thành thật, ta muốn hung hăng trừng phạt cô.”

Vừa nghe đến hần muốn trừng phạt chính mình, Chu Nguyệt Lý run rẩy, sâu trong lòng dâng lên một chút chờ mong, cô biết kế tiếp nhất định sẽ xảy ra chuyện gì làm cho cô trầm luân trong nhục dục cuồng hoan.

Hàn tắt động cơ, đóng cửa xe lại, hạ chỗ ngồi xuống đem Chu Nguyệt Lý đặt dưới thân, cô gấp gấp kéo khóa quần anh, tay thâm nhập vào bên trong vuốt ve dục vọng đã sớm sưng đau của anh.

“A.....” Hàn gầm lên một tiếng, đè lại bàn tay nóng bỏng của cô, ánh mắt tà tứ nhìn cô đang ý loạn tình mê.

“Xem ra..... Cô so với ta còn muốn bị trừng phạt.....”

“Hàn..... Ta chỉ yêu bị anh trừng phạt.....” Thân thể của cô đã không thể rời đi anh.

“Một khi đã như vậy, ta như thế nào để cho cô thất vọng?”

Hàn cởi váy kéo xuống quần lót của cô, không có khúc dạo đầu thẳng tiến vào tiểu huyết ướm át của cô, ra sức va chạm.

“Thân thể của cô càng ngày càng mẫn cảm, càng ngày càng dâm dăng” Anh cúi đầu ở bên tai cô nói ra những lời dâm dăng, càng thêm kích thích khát vọng của cô.

Chu Nguyệt Lý lo sợ chính mình rên rỉ ra tiếng làm bên ngoài nghe thấy, cho nên cắn môi ngăn không cho chính mình kêu dâm.

Hàn đậu xe ở trước nhà trọ, trong bóng đêm thân xe kịch liệt lay động, người đi đường nhìn thấy cũng chỉ cười bước đi.

Nhưng.... Cửa sổ thủy tinh màu đen làm cho người ta không nhìn thấy bên trong đang diễn ra một màn đông cung đồ sống...

Thẳng đến nửa đêm, trên xe cũng không thấy người xuất hiện.

Chiếc xe này đến khi nào rời đi? Ở xung quanh mọi người không biết, cũng không có người biết trên xe nhân vật chính là ai.

Diễn.. Đàn.. Lê.. Quý.. Đôn.. Suri

Trong một câu lạc bộ, tụ tập bốn nam nhân, đêm nay là ngày hẹn mỗi tháng một lần.

Nghiêm Gia Cam một tay chụp trên bả vai Hàn, quan tâm hỏi: “Hàn, nghe Thiên Tường nói, cậu dẫn theo một vị tiểu thư đến câu lạc bộ này ở vài ngày.” Đây chính là chuyện chưa từng xảy ra, xem ra vị kia tiểu thư kia ở trong lòng Hàn có phần quan trọng.

Hàn trừng mắt, liếc mắt nhìn Tống Thiên Tường đang ở một bên ngồi ăn, quyết định đem mối thù này nhớ kỹ.

“Tiểu tử này nói thật nhiều, hần như thế nào không nói, chính hần cũng dẫn theo một vị tiểu thư là khách du lịch đến đây” Chẳng lẽ Tống Thiên Tường có thể mang nữ nhân tới, anh lại không được sao?

“Hần nói nha! Lại nhắc tới hai người các người ở phòng thay quần áo phân cao thấp.” Nghiêm Gia Cam đem thân mình tựa vào trên vai Hàn “Nói cho ta biết, là thiên kim tiểu thư nhà ai bị người bắt đi ?” Nếu không phải tiểu thư khuê các, chắc chắn không lọt vào mắt xanh của Hàn đâu!

“Gia Cam, cậu nên quan tâm Thiên Tường, hỏi một chút hần ngày đó lại dẫn theo vị tiểu thư nào đến?”

“Hần mang tiểu thư đến không ngạc nhiên, người mang tiểu thư đến mới ngạc nhiên.” Nghiêm Gia Cam gọn gàng dứt khoát nói. Hàn là lần đầu tiên mang nữ nhân đến câu lạc bộ, thế này mới đáng để hần tò mò.

“Không có gì nói .” Hần không nghĩ đem chuyện của Chu Nguyệt Lý chia sẻ cho đám bạn của mình.

“Không phải là thiên kim tiểu thư, mà là một nữ thư ký.” Tống Thiên Tường vốn vui đầu ăn lại mở miệng nói “Nhưng là thư ký của ông già hần.”

Tống Thiên Tường nhận được cái trừng mắt từ Cao Hàn: “Ăn cơm của người đi! Nói nhiều như vậy để làm gì?”

Vẫn lẳng lặng ngồi ở bên cạnh uống rượu Bạch Nặc Đức rót cục mở miệng, “Người thật sự làm như vậy ? Ăn luôn mẹ kế tương lai của người” Tiểu tử này thật sự không đem thể tục luân lý đạo đức đặt ở trong mắt.

“Cô ấy không tốt mệnh như vậy, có con là ta lớn như vậy.” Cao Hàn không thừa nhận Chu Nguyệt Lý là mẹ kế của mình.

“Nhưng cô ấy phải gả cho Cao lão gia là sự thật, ở trên pháp luật, cô ấy thật là mẹ kế của người” Tống Thiên Tường thực không khách khí tạt anh bát nước lạnh.

“Cao lão gia không phải cha ta.” Anh lạnh lùng nói.

“Vậy người vì cái gì còn muốn cùng họ hần?” Tống Thiên Tường tiếp tục hỏi.

“Người không nói lời nào không có ai nói người cảm.” Cao Hàn liếc trắng mắt.

Cao lão gia chưa từng xem anh là con, mà..... từ khi biết thân thế chính mình ngày đó, anh cũng không thừa nhận Cao lão gia là cha anh.

Họ Cao cũng không phải chính anh quyết định , nếu có thể cho anh lựa chọn, anh mới không muốn cùng Cao gia có gì quan hệ, lại nhìn đến Cao lão gia đối mẹ anh vô tình vô nghĩa, anh lại càng không tính tha thứ cho hần.

Chẳng qua..... Mặc kệ anh không phải là con của Cao lão nhân, trên danh nghĩa anh đều là người của Cao gia, ở trong di chúc của Cao lão nhân, không có lưu lại một phần sản nghiệp cho anh, chuyện này đối với anh mà nói rất không công bằng!

Nếu Cao lão nhân không lưu cho anh, anh dùng phương pháp khác để lấy được thứ nên thuộc về anh.

Nguyệt Lý sắp là phu nhân tổng giám đốc, ở trong di chúc Cao lão gia, trừ bỏ phòng ở, tiền mặt, còn để lại không ít cổ phần công ty cho cô, Cao lão gia sau khi cưới cô, cô chính là người nắm quyền chân chính trong Cao gia, chỉ cần Nguyệt Lý tâm hướng về anh, Cao gia chẳng khác nào rơi vào bàn tay anh.

“Hàn, chính người đã kiếm được rất nhiều tài sản, căn bản không cần tiền Cao gia, vì sao còn muốn đi trêu chọc vị hôn thê của cha người? Cô ấy và cha con các người một chút ân oán đều không hề liên quan, là một cô gái vô tội, cần gì kéo cô ấy xuống nước?” Bạch Nặc Đức chỉ trích, ánh mắt nhìn về phía Cao Hàn.

Ngay từ đầu hắn đã không tán thành kế hoạch của Cao Hàn, lợi dụng một cô gái - trên danh nghĩa sắp trở thành mẹ kế hắn, đi cướp lấy thứ hắn căn bản không xem là gì ở trong mắt, làm như vậy được không?

“Tài sản Cao gia ta không để ở trong mắt, ta muốn cho Cao lão già một giáo huấn cả đời khó quên.” Cao Hàn ngửa đầu uống rượu whisky, ánh mắt cường ngạnh biểu hiện ra quyết định của anh không thể sửa đổi. “Ta phải đi!” Thời gian không còn sớm, Nguyệt Lý còn tại chờ anh trở về.

“Người chưa bao giờ về sớm như vậy” Hành động khác thường làm cho Tống Thiên Tường oa oa kêu to.

“Câm miệng!” Nghiêm Gia Cam bịt miệng Tống Thiên Tường đang hưng trí dạt dào nhìn bóng dáng Cao Hàn vội vàng rời đi, sau đó đem ánh mắt dời về phía Bạch Nặc Đức. “Người nói như thế đại biểu điều gì?”

“Đại biểu có người lâm vào bể tình mà không biết.” Cao Hàn thật sự là cái ngu ngốc!

“Cũng đại biểu những phát triển tiếp theo càng ngày càng thú vị!” Hắn rất muốn biết kết quả.

“Chúng ta mỗi mắt mong chờ!” Hai người cụng ly rượu, một biểu tình tà ác chờ xem kịch vui.

“Này! Còn có ta!” Thật vất vả tránh khỏi Nghiêm Gia Cam nắm giữ, Tống Thiên Tường chạy nhanh lại cầm lên ly rượu cùng bọn họ hai người va chạm. “Chúc cái ngốc đần kia sớm ngày đến được hạnh phúc.”

“Cao Hàn ngốc cũng không ngốc bằng người.” Nghiêm Gia Cam đánh hắn một quyền.

“Ai nói ta ngốc?” Tống Thiên Tường không phục cãi lại.

Hai người lập tức đứng lên, Bạch Nặc Đức lẳng lặng thưởng thức rượu nguyên chất, mỉm cười nhìn hai gã bạn tốt, bởi vì có bọn họ tồn tại, cuộc sống của hắn mới có thể náo nhiệt phong phú như thế – có bằng hữu thật tốt.

LÊ QUÝ ĐÔN.....SURRI

Thời gian chỉ một cái nháy mắt liền trôi qua!

Hôm nay là ngày Chu Nguyệt Lý cùng Cao Hữu Tam đính hôn, vì tỏ vẻ chúc mừng, tập đoàn Cao Thông bao toàn bộ khách sạn năm sao.

Đại sảnh yến hội bố trí xa hoa, nhận được thiệp cưới đều là nhân vật nổi tiếng, nên cũng có không ít truyền thông đến phỏng vấn.

“Cao tổng giám đốc, chúc mừng ngài!” Cùng Cao Hữu Tam ở trên thương trường hợp tác nhiều năm tiến đến chúc mừng.

“Ai nha! Ta tuổi đều đã lớn, còn tổ chức long trọng như vậy, thật sự là ngược đời.” Cao Hữu Tam vẻ mặt tươi cười, “Nói một cách khó nghe, lần này là lần thứ tư ta kết hôn, so với các ngài chưa từng có.”

“Cha à, cha không nên nói như vậy.” Đứng ở bên người Cao Hữu Tam con gái cả vì Chu Nguyệt Lý nói, “Đây là lần đầu Nguyệt Lý kết hôn, nếu làm đơn giản, Nguyệt Lý chẳng phải là rất đáng thương?”

“Phải phải! Hôn lễ phải làm xa hoa một chút.” Cao nhị tiểu thư lập tức tán thành.

“Ta tán thành, lễ phục để ta phụ trách, cam đoan sẽ đem Nguyệt Lý trở thành một cô dâu xinh đẹp nhất.” Tam tiểu thư Cao gia cũng lên tiếng.

“Làm cho ngài chế giễu!”

“Tổng giám đốc, ngài suy nghĩ quá nhiều, ta thấy ba vị tiểu thư đều thực đáng yêu nha.”

Hai người khách sáo hàn huyên, trò chuyện thương trường.

Thời gian từng phút từng giây trôi qua, rốt cục cũng đến thời gian bắt đầu, đại sảnh yến hội chật ních các nhân vật nổi tiếng.

“Tổng giám đốc, bao giờ mới có thể bắt đầu?” Cao Hữu Tam còn không có trả lời, đại tiểu thư Cao gia đã phát giác chuyện không thích hợp.

“Không nhìn thấy Nguyệt Lý a!” Thời gian đến nhưng nữ nhân vật chính còn không có xuất hiện.

Ánh mắt cấp dưới dời về phía Cao Hữu Tam, thấy hắn gật đầu.

“Đúng rồi, em trai đâu?” Cao đại tiểu thư quay đầu tìm kiếm xung quanh, lại không tìm thấy bóng dáng Cao Hàn, đành phải hỏi cha: “Cha, em trai làm sao vậy? Như thế nào không thấy người đâu?”

“Ta không thông báo cho hắn đến.” Cao Hữu Tam lộ mặt ra khuôn mặt lạnh lùng, không hề giận trả lời. “Hắn không phải là người Cao gia, không có tư cách tới tham gia yến hội này.”

“Cha.....”

Ba vị tiểu thư Cao gia hai mặt nhìn nhau, không biết phải như thế nào mở miệng khuyên hắn.

Cao Hàn tuy rằng không phải là con ruột, nhưng từ nhỏ đều cùng ba chị em cô lớn lên, các cô đều xem Cao Hàn là em trai ruột đối đãi.

Nhìn cha cùng em trai biến thành như vậy, các cô ở giữa thật sự thực khó xử nha!

LÊ QUÝ ĐÓN←→SURI

Bên trong khách sạn năm sao, ngay cả toilet cũng trang hoàng thật tráng lệ, tỏa ra nồng đậm hương thơm.

“A..... A.....”

Trong toilet nữ truyền ra tiếng nữ nhân sung sướng rên rỉ, nguyên lai là Cao Hàn cùng Chu Nguyệt Lý hai người ở bên trong toilet nữ làm tình.

Cao Hàn biết rõ hôm nay là ngày Chu Nguyệt Lý cùng Cao Hữu Tam đính hôn, lại cố ý chọn thời gian này cùng Nguyệt Lý ở WC yêu đương vùng trộm, muốn lấy chuyện này nhục nhã Cao Hữu Tam.

Anh dùng lực va chạm mềm mại của cô, làm cô dục tiên dục tử, thét chói tai không ngừng.

“Hàn..... Van cầu anh..... Cầu anh.....” Chu Nguyệt Lý ngồi trên bồn rửa tay, vật trước lễ phục mở ra, áo lót được nâng lên tận xương quai xanh, ngực tròn đầy đặn ở trước mắt anh cao thấp đung đưa, đùi ngọc bị anh tách ra, quần lót màu trắng dâm đẳng vướn trên mắt cá chân.

“Mau..... Mau một chút..... Không..... thời gian..... Ta..... Sẽ đến không kịp.....”

Theo như dự tính buổi lễ có lẽ bắt đầu! Chắc chắn mọi người đang đợi cô xuất hiện, nhưng là..... Anh lại cố ý giữ lấy thân thể của cô, không nghĩ buông tha cô....

Chu Nguyệt Lý cầu xin nhìn vào ánh mắt sâu thẳm của anh, trong mắt anh, không thấy chút dục vọng, chỉ một mảnh lạnh như băng.

Tuy rằng cực long không ngừng đâm vào thân thể của cô, nhưng là..... đôi mắt lại lạnh lùng như thế, lóe ra tia sáng, mê hoặc tâm trí cô.....

“Cô hiện tại dừng lại được sao?” Anh tà mị cười, tăng nhanh tốc độ đâm chọc.

“Ân.....” Chu Nguyệt Lý cong thân thể, làm cho anh càng thêm xâm nhập.

“Có phải nhẫn nại không được, thích đến chịu không nổi?” Cao Hàn nâng lên hai chân của cô, làm cho chính mình có thể đâm thật sâu vào hoa tâm cô. “Cái lão già kia, làm sao có thể thỏa mãn cô ”

“Không..... Không cần..... Không cần.....” Cô hận! Hận chính mình dâm đẳng, không rời khỏi anh, chỉ có thể trầm luân trong thế giới tình dục do anh tạo ra.

“A..... Ân.....”

Cô thừa nhận, nam nhân này làm cho cô có cảm giác khoái hoạt. Từ khi bọn họ phát sinh quan hệ thân mật tới nay, kính thích xuyên qua thân thể cô, làm cho lòng của cô dần dần phản bội tổng giám đốc, trở thành một cô gái vô sỉ dâm dấn...

Cao Hàn nhìn ra lòng của cô đang ở nơi khác, không hồn giận đầy nhanh tốc độ đâm chọc. Ở trong lòng anh, trừ bỏ anh ra không được nghĩ đến chuyện khác.

Anh đem Chu Nguyệt Lý đặt lên bồn rửa tay, ôm vòng eo mảnh khảnh, nâng lên mông nhỏ tiến vào.

Chu Nguyệt Lý hai chân quấn quanh thắt lưng anh, nâng lên mông nhỏ làm cho anh không hề trở ngại đâm vào, hai người điên cuồng đóng đưa thân thể, tìm kiếm khoái hoạt cho nhau.

“A..... A.....” Cô không biết thẹn lên tiếng thét chói tai.

Một tia cực nóng bắn vào sâu trong hoa tâm cô, hoa huyết mãnh liệt run rẩy co rút, kẹp chặt lấy nam căn cực nóng của anh làm anh hưng phấn gào thét.

Chu Nguyệt Lý hai chân vô lực buông xuống, Cao Hàn buông cánh tay ở eo cô, cô mất đi chống đỡ, theo vách tường ngồi xuống.

Vạt áo rộng mở, một thân mồ hôi đầm đìa, hơi thở dục hoặc, hai chân mở ra, mơ hồ có thể thấy được âm hộ yêu diễm hướng anh phát ra lời mời, làm cho anh nhịn không được nghĩ hung hăng một lần nữa làm cô.

Đáng tiếc..... Thời gian không cho phép anh thực hiện ý tưởng trong đầu.

“Buổi lễ đã bắt đầu, rất nhiều người đang chờ cô nha!” Anh nhắc nhở nữ nhân đang trong dư vị của cao trào.

Chu Nguyệt Lý nghe anh nói, miễn cưỡng hồi phục thần trí, ngẩng đầu đã thấy trong tay anh cầm dây thừng.

“Làm cái gì vậy?” Cô hỏi.

“Đem quần áo cởi ra!” Cao Hàn mệnh lệnh nói.

“Sao?” Cô không hiểu dụng ý của anh.

“Bộ quần áo này rất tốt, ta thêm chút trang sức!” Cao Hàn tà ác cười nói.

“Không..... Không cần.....” Anh ta rốt cuộc muốn làm cái gì? Chu Nguyệt Lý hoảng sợ kêu lên:“Dừng tay!” Cô liều mình giãy dụa, không cho anh đem dây thừng buộc trên thân thể cô. Anh như thế nào có thể như vậy đối với cô?

“Dừng nhúc nhích!” Cao Hàn cường ngạnh chế trực tay chân cô, ánh mắt sắc bén, phẳng phất như muốn bắn thủng linh hồn cô. “Ta không nghĩ xúc phạm tới cô.”

Dưới ánh mắt tràn ngập lửa nóng, Chu Nguyệt Lý quên giãy dụa, dây thừng ở trên cổ, xương quai xanh. Cao Hàn lật thân thể cô lại làm cho tứ chi cô giống cầu ghé vào sàn nhà.

Dây thừng quấn quanh vòng eo, vòng qua hạ thể, tựa như mặc một cái quần lót chữ T.

Dây thừng tiếp tục quấn quanh lên, ở thắt lưng cô quấn vài vòng, lại đi lên quấn quanh vú cô.

Cao Hàn đem dây thừng quấn quanh trên thân thể Chu Nguyệt Lý, căng chừng độ vừa phải, sẽ không thương tổn da thịt, nhưng dây thừng thô ráp ma sát da thịt mang đến cảm giác, làm cô không thoải mái vận vẹo thân thể.

“Cô càng lộn xộn, dây thừng càng buộc chặt!” Anh cảnh cáo nói.

“Xin anh..... Dừng như vậy đối với tôi..”

Cao Hàn tà nịnh cười.“ Khi cô cúi đầu chào người Cao gia, dây thừng sẽ làm cô càng thoải mái nga!”

“Anh..... Rốt cuộc muốn thế nào.....” Cô hoàn toàn không hiểu ý của anh.

Anh động thủ thay cô mặc vào lễ phục dạ hội.“Đi thôi! Đi tham gia lễ đính hôn của cô”

Cao Hàn đối cô cổ vũ cười, đem cô đẩy đi.

Anh ung dung ở trong toilet, chờ cô trở về tìm anh.

Cầu thanks và cmt của các bạn.

7. Chương 7

Chu Nguyệt Lý đến phòng nghỉ một lát liền gấp tam tiểu thư Cao gia đang tìm mình.

“Nguyệt Lý, cô đi đâu vậy?” Tam tiểu thư lôi kéo tay Chu Nguyệt Lý, vội vàng hướng yến hội đi đến.

“Khách mời đã đến đông đủ, tất cả đều đợi cô đó.”

“Tôi..... Bụng không thoải mái..... Cho nên đi nhà vệ sinh” Chu Nguyệt Lý ngập ngừng trả lời.

“Cô không thoải mái sao?” Tam tiểu thư dừng lại, xoay người hỏi. “Sắc mặt hồng như vậy, có phải phát sốt hay không?” Cô đem tay đặt lên trán Chu Nguyệt Lý, phát hiện nhiệt độ cao dọa người. “Cô thật sự phát sốt?”

Làm sao bây giờ? Hôm nay là lễ đính hôn của Nguyệt Lý, cô là nữ nhân vật chính không thể không xuất hiện. Tam tiểu thư lo lắng đi qua đi lại.

“Tam tiểu thư, tôi không sao, có thể do tôi quá khẩn trương, không có việc gì.” Chu Nguyệt Lý ôn nhu nói, ánh mắt lóe lên tia chột dạ.

Cô như thế nào không biết xấu hổ để tam tiểu thư vì mình lo lắng. Nhiệt độ cơ thể cô cao căn bản không phải bởi vì phát sốt, mà bởi vì vừa mới kịch liệt làm tình.

“Thật sự không có việc gì?” Tam tiểu thư không xác định nhìn nàng. Cũng không nên được một nửa lại té xỉu!

Chu Nguyệt Lý khẳng định gật đầu.

“Tôi mang cô đi hội trường, cô nếu chống đỡ không được nói tôi một tiếng, tôi để cô trở về nghỉ ngơi.” Tam tiểu thư lôi kéo cánh tay của cô đi về phía trước, Chu Nguyệt Lý bất đắc dĩ phải đi nhanh, theo thân thể đang đưa, dây thừng cột vào trên người cô không ngừng cọ xát da thịt non mềm nhũn, giống như Hàn vẫn đang âu yếm thân thể của cô.

“Đến đây, đến đây, cô dâu đến đây!” Tam tiểu thư dẫn Chu Nguyệt Lý đi vào yến hội, khiến cho các khách mời một trận xôn xao, tất cả mọi người ngẩn cổ nhìn phu nhân tương lai của tổng giám đốc tập đoàn Cao Thông.

“Cha, con gái không phụ nhờ vả, đem cô dâu mang đến bên cạnh người.” Tam tiểu thư mỉm cười đem tay Chu Nguyệt Lý giao cho Cao Hữu Tam.

“Àn.” Hắn gật gật đầu, lập tức chuyển hướng sang Chu Nguyệt Lý nói: “Nguyệt Lý, ta mang cô đi chào hỏi họ hàng Cao gia.” Cao Hữu Tam nắm tay vị hôn thê, đi về phía họ hàng Cao gia.

“Đây là con gái lớn của ta - Nhã Toa, còn có vị hôn phu của cô - Trần Long Chi.” Hắn đầu tiên giới thiệu con gái lớn cùng con rể.

“Chào, sau này xin giúp đỡ.” Chu Nguyệt Lý hướng bọn họ cúi đầu một góc 90°.

“Về sau chính là người một nhà, không cần đa lễ.” Cao Nhã Toa khách khí cười nói.

“Đây là con gái thứ hai - Cao Nhã Tân, còn có vị hôn phu của nó - Trần Hoàng.”

“Xin chào.”

“Đây là con gái thứ ba - Cao Nhã Nại, còn có vị hôn phu của nó...”

“Xin chào”

“Vị này là chú...”

“Chú khỏe.”

“Còn đây là thiếu”

“Thiếu khỏe.”

Hàn nói đúng, mỗi lần cô hướng Cao gia cúi đầu sẽ rất nhàm chán, hơn nữa theo lời anh ta nói.....Mỗi một lần xoay người cúi đầu, chỗ bị trời liền cùng dây thừng ma sát, cảm giác tê dại làm cô mất đi lý trí, thân thể dưới lễ phục bắt đầu mãnh liệt run rẩy. Mới đầu là thống khổ.....Bất quá, hiện tại thân thể nóng rực làm cô rên rỉ. Cô cảm giác được nơi riêng tư của chính mình đã ướt, cô nghĩ đến cảm giác lúc Hàn ôm ấp, bị anh gắt gao ôm vào trong lòng, hưởng thụ cảm giác anh giữ lấy mà kích tình.

Hiện tại cô hiểu được dụng ý của buộc dây thừng. Hàn là muốn nhắc nhở cô sự tồn tại của anh, không cho phép cô bước vào cửa hào môn liền quên anh.

Theo Cao Hữu Tam liên tục giới thiệu họ hàng cho cô nhận thức, cô cũng liên tục cúi đầu, đến cuối cùng cô không có biện pháp di chuyển từng bước. Bởi vì chỉ cần cô nhúc nhích, yêu dịch giữa hai chân sẽ chảy xuống, trong thân thể là khát vọng mãnh liệt.

Cô cần Hàn giữ lấy! Trong cơ thể dục hỏa đủ để phá hủy lý trí của cô, không nơi phát tiết, Chu Nguyệt Lý chỉ có thể bất lực khóc nức nở. Người Cao gia nghĩ đến cô vì cùng Cao Hữu Tam thành lập hôn ước vui quá mà khóc, dù sao gả vào hào môn có thể nói là giấc mộng của mỗi cô gái.

“Thực xin lỗi..... Tôi đi trang điểm lại một chút.....Xin phép.” Vừa nói xong, Chu Nguyệt Lý liền xoay người hướng nhà vệ sinh nữ chạy đi. Cô khát vọng nam nhân kia, cảm giác nóng rực xâm nhập, không ngừng khiêu khích cô. Nam nhân kia đã gắt gao bắt được cô....

→→→→→→→ ←←←←←←←←

Đẩy cửa gỗ nhà vệ sinh nữ, cô liền nhìn thấy Hàn ung dung ngồi ở trên băng ghế, thân thể tà dựa vào bồn rửa tay, một tay chống lên trán đợi cô.

Anh sớm biết! Biết cô nhất định sẽ chạy về tìm đến anh, biết thân thể của cô không thể rời khỏi anh, mà những điều đó đều nằm trong kế hoạch của anh.

Cô bị ai phát hiện, cô chính là đồ chơi của anh mặc anh định đoạt.

Giờ phút này, cô mặt kệ chút tôn nghiêm nhỏ nhoi của mình, chỉ muốn tìm cách giải tỏa dục vọng làm cô phát điên kia.

Cô quỳ gối giữa hai chân anh, kéo xuống khóa quần, lấy ra dục vọng đang dâng trào của anh một ngụm ngậm vào miệng mình.

Cái gì nữ tính rụt rè toàn bộ đều lặn đến chân trời! Chỉ cần có thể bình ổn dục hỏa trong cơ thể cô, kêu cô bán đứng linh hồn cô, cô đều nguyện ý.

Cao Hàn nhìn bộ dáng khát vọng của cô, ánh mắt như cũ lạnh như băng, sâu thẳm, tay anh khẽ vuốt đỉnh đầu cô, nghĩ đến an dục vọng nồng nóng của cô, nhưng ngược lại làm cô càng khát vọng anh vùi sâu vào cơ thể mình.

Chu Nguyệt Lý chủ động khóa ngồi trên đùi anh, nghĩ muốn cho nam căn của anh đi vào huyết khẩu của cô, lại bị anh ngăn cản.

“Đừng lo lắng. Dây thừng rất vướng bận, không có biện pháp làm việc được”

Ngón tay thon dài đưa xuống hạ thể đầy ái dịch của cô, đem dây thừng kéo ra. Chu Nguyệt Lý khẩn cấp hạ thất lưng xuống, làm cho “kình thiên ngọc trụ” hoàn toàn nhập vào huyết khẩu của cô.

“A...” dưới sự tiến vào của anh, Chu Nguyệt Lý hưng phấn thét chói tai, vội vàng đóng cửa thân thể, chủ đạo kịch liệt hoan ái.

“Thật không có biện pháp đối với cô” Cao Hàn tuy rằng ngữ điệu mang theo oán giận nhưng không dấu được ánh mắt sủng ái cùng ôn nhu.

“A..... Ân....” Chu Nguyệt Lý kích tình nóng bỏng, ra sức va chạm làm cho nam căn của Cao Hàn chạm thật sâu vào hoa tâm.

Cô – hoàn toàn mất đi không chế.

Cao Hàn đem yêu dịch dính đầy ngón tay đưa lên bên môi, vươn đầu lưỡi liếm đầu ngón tay dính ái dịch ngọt ngào của cô.

“ Cô thật là dâm dăng!” Anh vừa lòng nhìn biểu tình dâm dăng của Chu Nguyệt Lý vì anh mà điên cuồng, ở bên tai cô lạnh lùng nói:“ Thân thể của cô đã không thể rời khỏi tôi là sự thật.”

Mấy ngày liền đều hoan ái, hơn nữa cuối cùng đều do Cao Hàn tấn công, làm cho thân thể của cô hoàn toàn bị nam nhân tà nịnh này bắt làm tù binh.

Hai người giống như dã thú điên cuồng dây dưa cùng một chỗ, hoàn toàn không phát hiện bên cạnh cửa có một đôi mắt kinh hãi....

bạn đã trở lại. cố lên nha bạn Chào mọi người, topic đã được Ami move rồi nên Lam sẽ edit tiếp nhé. Mọi người nhớ ủng hộ nha ^^!

7.2 (II)

Editor : Lam Lam

Hôm nay là ngày vui của cô, cô sẽ gả vào hào môn, trở thành phu nhân được mọi người yêu quý và ngưỡng mộ, nhưng mà..... Trong lòng của cô không hề có một tia vui sướng, chỉ có tràn đầy mùi vị chua xót.

Từng nghĩ đến việc gả vào hào môn, cuộc sống từ nay về sau sẽ toàn vinh hoa phú quý, là giấc mộng cô theo đuổi suốt đời.

Cho dù chồng của cô đã lớn tuổi, thậm chí không thể sinh hoạt vợ chồng cũng không sao cả, cô không cần hưởng thụ chuyện đó, chỉ cần có thể bảo đảm nửa đời còn lại không thiếu cơm no áo ấm, cô đã cảm thấy hài lòng rồi .

Bây giờ giấc mơ đã thành hiện thực..... Cô lại không thấy vui vẻ.....

Đơn giản là trong lòng cô đã khác nhiều so với lúc trước !

Mà tất cả đều vì một người đàn ông, một người đàn ông tà nịnh.

Anh lấy đi sự trong trắng của cô, khiến cô hưởng thụ kích tình cuồng nhiệt mà cô ngỡ cả đời này không thể có, khắc sâu dục vọng nóng bỏng của anh vào cơ thể, khiến cơ thể này trở thành của anh, từ nay về sau trở thành nô lệ của anh, không thể rời khỏi anh chỉ có thể níu chặt lấy.

Mà cô, thậm chí không biết điều gì về anh, chỉ biết là anh gọi là “Hàn”.....

Đây là sự yếu đuối và bi thương của người phụ nữ sao?

Thèm muốn một người đàn ông không thuộc về mình, đơn giản vì người đàn ông này lấp đầy nỗi trống rỗng của cô sao?

Cô hận bản thân mình tham hoan, càng hận anh khiến cho cô biết được kích tình của đàn ông và đàn bà, làm cho cô không thể thoát khỏi anh, chỉ có thể dây dưa mãi.

Chu Nguyệt Lý đỡ dẫn ngồi ở trước bàn trang điểm, mặc cho người trang điểm giúp cô trở thành cô dâu đẹp nhất.

“Phu nhân, nên thay áo cưới rồi.” Một người thiết kế đang cầm váy cưới xa xỉ đi đến trước mặt cô.

Chu Nguyệt Lý nhận lấy áo cưới, thờ ơ nói:“Mọi người ra ngoài đi, còn lại tôi sẽ tự lo.”

“Nhưng mà phu nhân –”

“Tôi chỉ muốn yên tĩnh một chút, không được sao?” Chu Nguyệt Lý không kiên nhẫn lên giọng.

Những người trong phòng liếc mắt nhìn nhau, khó hiểu vì sao cô dâu lại nôn nóng, trong đó có một người đoán cô dâu sắp cưới lo âu cần bình tĩnh, vì thế ra dấu hiệu bằng mắt rồi rời khỏi phòng nghỉ của cô dâu.

Nhẹ nhàng chạm vào áo cưới thuần khiết, Chu Nguyệt Lý lộ ra nụ cười châm biếm.

Cô sớm đã không còn thuần khiết !

Nếu tổng giám đốc biết cô phản bội ông, vậy làm sao sẽ đối đãi tốt với cô nữa chứ?

Chắc chắn hôn lễ này bị hủy bỏ rồi!

Tiếng cửa phòng mở ra, làm Chu Nguyệt Lý bật bội quay đầu, chuẩn bị trách người thiết kế không nghe lời.

Vừa thấy người đi đến, cô ngạc nhiên hai mắt mở to. “Là anh!”

Anh điên rồi sao? Ngay ngày cô kết hôn đi vào đây, là muốn phá hỏng đám cưới, hạnh phúc của cô sao? Vẫn quyết định mang cô rời khỏi hôn lễ sớm nên hủy từ lâu sao?

Cả người Chu Nguyệt Lý run rẩy, nhìn thấy anh mà vui mừng không thôi, người khác nhìn vào không thể nào không phát hiện ái muội giữa hai người họ. Người đàn ông dùng ánh mắt tà mị lạnh lùng chăm chú nhìn cô, cặp kia mắt kia như ác ma, luôn làm cho cô cảm thấy thân thể và linh hồn của mình đều trở thành nô lệ của anh, mặc anh muốn làm gì thì làm..... Cô chỉ có thể vô lực giãy dụa, phản kháng.

“Anh đến đưa em đi sao?” Chu Nguyệt Lý chạy đến bên cạnh anh, ôm ấp hy vọng.

Vì vấn đề này, bọn họ đã từng tranh cãi, cô biết rõ mình không thể không có anh, cô muốn từ chối hôn ước, nhưng anh lại nghiêm khắc phản đối, thậm chí kiên trì muốn cô nhất định phải ngồi trên chiếc ghế phụ nhân tổng giám đốc tập đoàn Cao Thông.

Vậy đến cùng anh có yêu cô không? Đây là chuyện cô muốn hỏi rõ ràng.

Nếu không yêu cô, vì sao phải trêu chọc cô, mỗi một lần đều làm cho cô hưởng thụ sự sung sướng đó? Nếu yêu cô, vì sao không ngăn cản cô gả cho người đàn ông khác, ngược lại kiên trì bắt cô tuân thủ hôn ước?

Mấy ngày nay cho đến bây giờ, suy nghĩ của cô luôn bị vấn đề này làm đau đầu, nhưng không có dũng khí hỏi rõ ràng suy nghĩ trong lòng anh, sợ anh chán ghét cô.

“Không phải.”

Anh trả lời khiến cô thất vọng cúi đầu xuống. Nếu không phải, cần gì phải xuất hiện ở nơi này?

“Sao? Tôi không đưa em đi khiến em mất hứng vậy sao, hôm nay là hôn lễ của em, nào, cười một cái!” Tay anh nâng cằm cô lên.

“Em cười không nổi.” Chu Nguyệt Lý giãy dụa khỏi tay anh, vẻ mặt u oán nhìn anh.

“Tại sao?” Anh lo lắng nhíu mày.

“Bởi vì sau khi kết hôn, nhất định em sẽ bị nhốt ở nhà họ Cao, muốn ra ngoài cũng không dễ dàng, cho dù ra ngoài cũng có lái xe đi theo, hơn nữa có còn có hệ thống giám thị trong phạm vi, anh vào nhà họ Cao không dễ dàng chút nào!” Chu Nguyệt Lý bắt lấy anh áo của anh, “Sau này, làm sao em có thể gặp anh? Người ta rất muốn tự do gặp.....” Cô ngượng ngùng cúi đầu cắn nhẹ môi, một hồi lâu mới lấy hết dũng khí nói: “Muốn gặp anh, muốn anh ôm em.....”

“Muốn tôi ôm em?” Cao Hàn cười tà, ngón tay không an phận đi vào nơi riêng tư của Chu Nguyệt Lý, âu yếm nhụy hoa nhạy cảm cách quần lót.

“A.....” Chu Nguyệt Lý hưng phấn mà khẽ rên.

“Cô dâu không ngoan, lại làm việc này.....”

“Anh khiến cơ thể này không còn là của em, cơ thể đáng xấu hổ này..... Không có anh, em chịu không được, lúc nào cũng muốn anh.....” Cô buồn rầu nhíu mày, cảm thấy buồn rầu vì tương lai của hai người.

“Nên làm chuyện gì mới tốt? Về sau, anh sẽ đến sao? Anh sẽ xuất hiện bên cạnh em sao?”

Đây mới là nỗi lo lắng và sợ hãi lớn nhất trong lòng cô! Cô sợ có một ngày đột nhiên anh biến mất khỏi cuộc đời cô, khiến cô không bao giờ có thể gặp lại anh nữa.....

“Yên tâm, lúc em cần tôi, tôi sẽ xuất hiện.” Cao Hàn ôm cô, dịu giọng trấn an. “Em cứ yên tâm kết hôn với lão già kia, ngồi vững chắc vị trí phu nhân tổng giám đốc đi!”

Cúi đầu xuống, anh hôn lên cánh môi đỏ như hoa của cô.

Đây là lần đầu tiên anh hôn cô trừ những lúc làm tình, nhưng lại là nụ hôn ôn nhu như vậy..... Chu Nguyệt Lý vui mừng, hốc mắt đỏ hoe, rưng rưng nước mắt.

Vì chuyện gì mà anh muốn cô kết hôn thì anh mới cho cô một chút ôn nhu chứ?

“Buổi tối hôm đó, ngẫu nhiên em đụng anh, nhưng anh nên cảm ơn lần ngẫu nhiên đó đã mang em đến bên anh.” Cao Hàn khẽ vuốt má phần của cô, bất giác cảm ơn vận mệnh kỳ diệu.

Đêm đó, trong lòng anh chán nản, muốn ra ngoài mua bia uống, lại không ngờ bị một người phụ nữ đụng phải, khi anh nghe thấy tên người đụng mình là Chu Nguyệt Lý, không khỏi cảm thấy ngạc nhiên với sự an bài của vận mệnh.

Anh biết cô là ai, cô là thư ký riêng của lão già kia, cũng là người thứ 4 ông ta tuyển làm vợ, năng lực làm việc rất tốt, so với ba người trước đây và những người thân thích của nhà họ Cao tốt hơn nhiều, cho nên lão già mới quyết định cưới cô làm vợ, chỉ vì muốn sau này không ai ngoài cô gánh lấy sự nghiệp nặng nề của nhà họ Cao.

Anh chỉ muốn ra ngoài mua bia, không nghĩ tới nữ thần may mắn đưa cô đến bên cạnh anh.

Vì thế anh có kế hoạch tiếp cận cô, bởi vì anh biết được lão già kia không còn sống bao lâu, sau khi ông ta chết, tất cả quyền lực và tài sản sẽ nằm trong tay người phụ nữ này.

Có được cô, chẳng khác nào anh sẽ có được công ty, cũng đồng thời nắm quyền lực tập đoàn Cao Thông trong tay, có thể nói là một lúc hốt trọn cả ba!

Anh nhặt áo cưới dưới mặt đất lên, đặt vào trong tay cô, sau đó lại lấy từ trong túi áo ra một vật nhỏ như con nhộng, nhưng lại lớn hơn con nhộng bình thường gấp mấy lần.

“Đây là lễ vật cho em.”

“A?” Cô chưa bao giờ thấy vật này.

Cao Hàn đi qua.

“A..... Đó là cái gì?” Cô kinh hoảng hỏi.

“Nằm sấp xuống!” Anh ra lệnh, giúp cô nằm lên bàn trang điểm, cởi quần lót cô xuống, cầm vật trong tay đẩy vào nơi nhạy cảm của cô, rồi kéo quần lót cô lên.

“Ừm.....” Chu Nguyệt Lý không thoải mái ưm một tiếng.

Cao Hàn tà ác ấn nút điều khiển, vật nhét vào bắt đầu chuyển động trong nơi đó, khiến cả người cô run rẩy một trận.

“Không.....” Cô hoảng hốt vặn vẹo thân thể, muốn lấy vật kỳ quái đó ra, nhưng dù cô vặn vẹo thế nào, đều không thể làm gì. “Cái gì vậy.....”

“Là món quà của tôi, để mừng hôn lễ của em.” Về mặt Cao Hàn không có ý tốt tươi cười, “Tôi sẽ luôn ở cạnh em, yên tâm đi!”

Anh lại ấn nút điều khiển, rung động mãnh liệt khiến cô khó chịu.

“Không..... Không..... Lấy ra đi.....” Chu Nguyệt Lý hưng phấn kẹp chặt hai chân, xấu hổ gào thét, “Người ta cảm thấy thật khó chịu..... A.....”

Cao Hàn không để ý tới cô cầu xin, tiếp tục bấm, để cô hưởng thụ thêm cấp độ khác.

“Ừm..... A.....” Chu Nguyệt Lý thở dốc không ngừng.

“Nguyệt Lý, chuẩn bị xong chưa? Hôn lễ sắp bắt đầu!” Ngoài phòng nghỉ truyền đến tiếng của đại tiểu thư nhà họ Cao.

“A..... Tôi..... Lập tức xong ngay!” Chu Nguyệt Lý giãy dụa đứng dậy, cố gắng mặc áo cưới vào.

Cao Hàn nhìn theo lúc cô mở cửa phòng ra ngoài, môi cong lên. Tất cả đều tiến hành theo đúng kế hoạch của anh!

“Yên tâm đi! Tôi sẽ không tha cho em, cho dù em không muốn, tôi cũng sẽ không rời khỏi em.”

Cả đời này bọn họ phải dây dưa cùng một chỗ.

Chu Nguyệt Lý đi ra khỏi phòng nghỉ, Cao Nhã Toa và Cao Nhã Tân đã chờ ở ngoài.

“Oa! Cô dâu đẹp quá!” Cao Nhã Tân nhìn cô dâu Chu Nguyệt Lý được trang điểm, nhìn không được khen ngợi.

“Ba đã hết kiên nhẫn chờ đợi rồi, chúng ta đi nhanh thôi.” Cao Nhã Toa thúc giục.

Hai người đi phía sau cầm hộ váy cho Chu Nguyệt Lý, một hàng ba người đi đến lễ đường.

“Mọi người nhà họ Cao đã tụ họp đầy đủ!” Nghĩ đến em trai đã lâu không gặp sẽ xuất hiện ở hôn lễ, gương mặt Cao Nhã Toa hớn hỏ. Dù sao nó cũng là người của nhà họ Cao mà!

“À! Ngay cả em trai cũng đến đây.” Cao Nhã Tân cười ha ha nói tiếp.

“Em trai?!” Chu Nguyệt Lý nghi ngờ nhìn về phía hai người. Sao cô không biết nhà họ Cao còn có em trai?

“Trừ những người lần trước đã giới thiệu, nhà họ Cao cũng còn một người.” Cao Nhã Toa chủ động giải thích cho Chu Nguyệt Lý, “Nó là con trai trưởng của nhà họ Cao, vốn dĩ có thể thừa kế, chẳng qua nó không cùng dòng máu với ba, bởi vì lúc mẹ nó gả cho ba đã có thai, cho nên ba không muốn thừa nhận, nó là một đứa nhỏ đáng thương.”

“Trong di chúc cũng không nhắc tới nó, ba không nhận nó là con.” Cao Nhã Tân bổ sung, “Sau khi nó biết nên mới sống buông thả.”

“Đúng vậy!” Cao Nhã Toa đồng tình thở dài.

Đáng tiếc cô không thuyết phục được ba nhận em trai, nếu không..... Nhà họ Cao cũng không có người nối nghiệp, phải để Chu Nguyệt Lý hi sinh tuổi thanh xuân của mình.

“Tóm lại, em trai đã dự đoán tất cả, nhất định phải xuống tay.....” Cao Nhã Toa ám chỉ nhìn Chu Nguyệt Lý.

Nhớ tới lời Nhã Nại nói cho cô – ngày đính hôn đó, cô ấy chính mắt thấy em trai và Nguyệt Lý cùng một chỗ, nhưng lại có hành vi thân mật – cô cảm thấy thật đau đầu với người em trai bốc đồng này!

Cô ấy lo lắng em trai lung tung, mới tranh thủ cơ hội này cảnh cáo Nguyệt Lý, để biết em trai mình đối với Nguyệt Lý không thật lòng, hy vọng cô có thể nhớ lại thân phận của mình, không nên tiếp tục dây dưa với em trai.

“Đúng vậy, đây là thủ đoạn cuối cùng. Sau khi ba mất, thân là người có vị trí cao nhất – phu nhân tổng giám đốc nhà họ Cao, cho nên chỉ cần có được cô ấy, chẳng khác nào nắm hết nhà họ Cao trong tay!” Cao Nhã Tân cũng đồng ý nhìn chị mình.

Chu Nguyệt Lý không rõ vì sao các cô bàn luận này nọ, nhưng trong lòng lại mơ hồ cảm thấy bất an, dường như có chỗ nào.....

“Em trai!” Ánh mắt Cao Nhã Toa thấy Cao Hàn cách đó không xa, vui vẻ bỏ lại cô dâu mới, chạy tới ôm lấy anh. “Đã lâu không thấy em, mọi chuyện thế nào?”

“Tốt lắm!” Đây chính là lời nói thật, anh sẽ thành công, sao không tốt được? Anh nhìn mặt Chu Nguyệt Lý lộ vẻ kinh ngạc, cho dù mục đích tiếp cận cô đã bị lộ ra, anh vẫn có thể ung dung đối mặt với tất cả những chuyện tới sập tới.

“Nhìn sắc mặt hồng hào là biết rồi.” Cao Nhã Toa cố ý trừng phạt người em trai bốc đồng, hai tay dùng sức nắm lấy vai anh.

“Chị à, em chỉ muốn lấy lại thứ gì của mình thôi.” Cao Hàn quay đầu, thoát khỏi sự trừng phạt của cô.

Anh không nhận anh đúng, anh cảm thấy có lỗi vì anh lợi dụng Nguyệt Lý, nhưng mà anh cũng muốn dùng nửa đời còn lại để bồi thường cô, cho nên anh không thể nhẹ tay với bất kỳ người nào.

Chu Nguyệt Lý không biết rõ cảm giác trong lòng hiện giờ là gì. Là chợt bừng tỉnh, thương tâm khổ sở, đồng thời bị lửa giận phần nộ chiếm lấy?

Người đàn ông này tiếp cận cô có lam lam. mục đích, cô đã sớm biết rõ, nay sự thật lại tường tận, vì sao còn cảm thấy phần nộ, thương tâm?

Anh chỉ vì nhà họ Cao. Khó trách anh kiên trì muốn cô gả cho tổng giám đốc, bởi vì chỉ cần cô trở thành phu nhân tổng giám đốc, anh có thể từ từ lấy lại tất cả của nhà họ Cao trong tay cô.

Là cô ngu ngốc đắm chìm vào vũng lầy dục vọng của anh, trầm luân trong đó, không thể tự kiềm chế.

Quả nhiên đúng vậy.....

Thủ đoạn cuối cùng của anh là lựa chọn cô làm nô lệ.

Cao Hàn lạnh lùng nhìn chăm chú vào cô, trong đôi mắt ma mị của anh, sự phần nộ, kháng cự và thương tâm của cô đều là dư thừa, bởi vì anh đã sớm nắm giữ cô.

8. Chương 8

Editor : Lam Lam

Đêm tân hôn, vốn là quãng thời gian ngọt ngào nhất của cặp vợ chồng mới cưới.

Nhưng giờ phút này, chồng cô đã ngủ say, mà cô..... Là mẹ kế trên danh nghĩa, trên thực tế là tình nhân thầm thương nhất.

Chu Nguyệt Lý ngồi trước bàn trang điểm cầm lược chải mái tóc đen dài, ai oán trừng mắt nhìn hình ảnh trong gương.

Con riêng! Người đàn ông cô yêu nhất là con riêng, làm sao cô có thể nuốt nổi đây?

Khó trách anh có thể chắc chắn với cô như vậy: Chỉ cần cô cần anh, anh sẽ xuất hiện bên cạnh cô.

Bởi vì lấy thân phận của anh đương nhiên có thể tự do ra vào nhà họ Cao, cho dù muốn cũng không ai dám cản, anh không cần trà trộn vào, mà cô cũng không cần ra ngoài, nơi đây có rất nhiều chỗ khuất có thể hẹn hò thâm hoan.

Ha ha..... Mẹ kế và con riêng loạn luân! Sao cô có thể cho phép bản thân rơi vào mối quan hệ cấm kỵ này chứ?

Suy nghĩ Chu Nguyệt Lý rối loạn, vuốt tóc dài.

“Nhìn bộ dạng hiện giờ của em giống như một oán phụ.”

Bỗng nhiên vang lên tiếng nói chuyện làm cô ngạc nhiên ngẩng đầu, nhìn thấy gương mặt của Cao Hàn trong gương, cô đột nhiên hoàn hồn.

“Anh không nên tới tìm em.” Chu Nguyệt Lý lo lắng nhìn Cao Hữu Tam trên giường, sợ ông sẽ bị tiếng nói của Cao Hàn đánh thức.

“Yên tâm, lão già kia đã uống thuốc ngủ đến sáng mới dậy, dù nói chuyện to cũng không khiến ông ta tỉnh lại đâu.” Cao Hàn nhìn thấy cô lo lắng, dịu giọng trấn an.

“Anh không nên tới tìm em .” Buông xuống lo lắng trong lòng, Chu Nguyệt Lý ai oán nhìn anh, lặp lại lời nói.

Biết rõ anh không thật lòng với mình, cô vẫn như cũ không từ bỏ anh được.....

Nhưng theo luật pháp quan hệ của bọn họ là mẹ con, không nên tiếp tục dây dưa.

Cao Hàn đi lên lấy lược trong tay cô xuống, nâng cằm cô lên, cúi đầu nhìn cô, híp lại ánh mắt sắc bén.

“Như thế nào? Lên làm phu nhân tổng giám đốc rồi muốn đá tôi sang một bên?” Nghe được lời của cô, trong lòng Cao Hàn khó chịu.“Tôi nói cho em biết, đời này em đừng mơ thoát khỏi tôi!”

“Anh biết rõ em không có ý này.” Cô ủy khuất nói nhỏ, hốc mắt đỏ hoe.“Chính là..... Chúng ta đã là mẹ con, nếu để cho người khác biết quan hệ của chúng ta.....” Đến lúc đó sẽ truyền ra những lời khó nghe!

Cao Hàn hừ lạnh một tiếng, không cho là đúng nói:“Chuyện mẹ con hãy nói sau đi!”

Mẹ con thì sao? Vốn dĩ đối với anh không quan trọng hay có gì khác biệt.

“Nếu tôi thật sự phân rõ khoảng cách với em, em chịu được sao?” Anh hoài nghi. Sự dâm dăng của cô không phải anh chưa từng lĩnh giáo.

Lời nói của anh giống như một thanh đao đâm vào tim cô, khiến cô đau đớn. Nếu..... Hai người thật sự xác định rõ khoảng cách, mỗi người đi một ngã, cô không biết mình còn có thể sống sót được không.

Nhưng tổng giám đốc thì sao? Chu Nguyệt Lý quay đầu, nhìn Cao Hữu Tam trên giường, trong lòng vô cùng áy náy.

Tổng giám đốc có ơn với cô, cô không thể quên ơn phụ nghĩa rồi làm những chuyện không nên với con trai ông sau lưng ông, chuyện này nếu bị người khác biết..... Thanh danh của cô bị hư tổn không nói, nếu khiến tổng giám đốc bị người đời chỉ trích thì tội của cô còn lớn hơn!

Suy nghĩ xong, Chu Nguyệt Lý quyết định từ bỏ tình cảm này, quên đi anh là quyết định đau khổ, nhưng khi cô đã quên anh rồi thì việc này đều có lợi với mọi người.

“Tôi không thể làm ra chuyện có lỗi với ông ấy.” Một câu này, không thể nghi ngờ cô muốn chấm dứt quan hệ giữa hai người.

Cô thâm tình nhìn anh, muốn đưa tay vuốt mặt anh, nhưng..... Cô không thể!

Cô sợ mình sẽ không vượt qua được, sẽ không quên anh được.

Về sau, cô chỉ có thể nhớ kỹ – anh là con riêng của cô, hai người không thể tiếp tục dây dưa.

“Không thể làm chuyện có lỗi?” Cao Hàn khinh miệt hừ hừ.“Mỗi lần em rên rỉ, cầu xin, khóc nức nở sao không cảm thấy có lỗi, bây giờ mới biết nói những lời này?”

Chu Nguyệt Lý bị lời nói của anh làm tổn thương, khóe mắt đỏ hoe, nước mắt bắt đầu chảy xuống.

“Tổng giám đốc có ân với tôi, ta không thể làm ra chuyện vong ân phụ nghĩa.” Cô kiên trì nói.

“Vậy lúc em làm tình với tôi, không phải là chuyện có lỗi sao? Bây giờ mới hối hận sao, quá muộn !” Trước kết hôn và sau kết hôn có gì khác nhau chứ! Anh không tính buông tha cho cô.

“Bởi vì tình hình bây giờ đã không còn như lúc đầu !” Cô lắc đầu.

“Có điểm nào không giống?”

“Tôi không nghĩ anh trở thành con tôi, sao tôi có thể cùng anh qua lại sau lưng tổng giám đốc?!” Chuyện mẹ kế con riêng lưu luyến nhau mà đồn ra sẽ bị mọi người chỉ trích!

“Con?!” Cao Hàn khinh miệt hừ một tiếng. Cái xưng hô này anh không dám đương nổi.“Ông già kia chưa từng xem tôi là con ông ta, đối với tôi mà nói, ông ta là kẻ thù, giữa bọn tôi không hề có tình thân!”

Trong giọng nói tràn đầy ý hận, khiến Chu Nguyệt Lý kinh ngạc nhướng mày nhìn anh.

“Vì chuyện gì mà anh hận ông ấy? Mặc kệ nói thế nào, anh cũng được ông ấy nuôi lớn, lại cho anh mang họ Cao.” Ít nhất anh sẽ không trở thành một người không cha như cô.

“Tôi không ham họ Cao!” Cao Hàn phẫn nộ thét lên, tay vò tóc, dáng vẻ chán nản ôm đầu.

“Hàn.....” Chu Nguyệt Lý quan tâm nhìn anh.

Bộ dạng anh mất bình tĩnh khiến cô rất lo lắng, cho tới bây giờ cô chưa bao giờ thấy Cao Hàn như vậy, lại khiến cô cảm giác được mình và anh gần gũi..... Cô đi đến bên người Cao Hàn, ôm lấy anh, thầm nghĩ nên an ủi anh.

“Nói cho em nghe đi! Kể tất cả chuyện trước đây của anh đi, em muốn biết hết tất cả về anh.” Lời cô nhẹ nhàng, một lòng muốn hiểu biết thế giới nội tâm của anh, nhưng cũng bị ai hiểu rõ- cả đời này cô không quên được anh, không thể rời khỏi anh, bởi vì anh là người nắm giữ tâm tình của cô.

Cao Hàn thẳng lưng, ôm Chu Nguyệt Lý vào lòng.

“Hôm nay chắc em đã nghe chị cả và chị hai nói chuyện, anh cũng không phải là con ruột của Cao Hữu Tam. Mẹ anh là người vợ thứ ba Cao Hữu Tam muốn lấy, lúc bà chưa lấy ông ta thì đã có chồng.”

“Vậy người chồng đó mới là cha ruột của anh, có đúng không?”

“Đúng vậy!” Cao Hàn gật đầu. “Lúc ấy, Cao Hữu Tam vừa ly hôn người vợ thứ hai của mình, trong một buổi tiệc gặp được mẹ anh, vừa gặp đã thương, từ đó về sau nhớ mãi không quên. Ông ta cho người đến cầu hôn, lại bị ông ngoại anh lấy lý do con gái đã có chồng từ chối, vì để có được mẹ anh, ông ta âm thầm phá hủy công ty của ông ngoại, còn thôn tính ông ty của cha anh. Cuối cùng mẹ anh không thể không gả cho ông ta. Khi đó, trong bụng mẹ đã có anh, sau khi bà gả cho Cao Hữu Tam, công ty của cha anh và ngoại anh không hề được cứu trợ, bởi vì mắc nợ nhiều mà ông bà ngoại anh tự sát, nhà tan cửa nát khiến mẹ anh suýt chút nữa sinh non, nhưng không có cách nào thoát đi, đành phải ở lại nhà họ Cao sinh ra anh. Mà cha anh không chịu nổi sự nghiệp bị phá hủy, vợ con mình bị cướp đoạt, bắt đầu say rượu, đến một ngày bởi vì uống say mà xảy ra tai nạn..... Cao Hữu Tam hao tổn tâm cơ để có mẹ anh, nhưng về sau lại không biết quý trọng, hơn nữa biết mẹ anh đã mang thai, lại đối xử nghiêm khắc với bà, mẹ anh cho đến lúc chết cũng không thể sống yên ổn một ngày.”

Nghe xong thân thể bị thấm của anh, Chu Nguyệt Lý hoàn toàn có thể hiểu nguyên nhân anh hận Cao Hữu Tam như vậy, nhưng mà..... Tất cả đã là chuyện quá khứ, cô không muốn thấy anh sống mãi trong thù hận.

“Hàn, đường ở phía trước mặt, người đi phải nhìn về phía trước. Chuyện đã trôi qua rồi, anh không thể thay đổi, sao không quên đi chuyện đau khổ này?” Cô hy vọng anh có thể sống vui vẻ.

“Em chưa từng thấy bộ dạng anh chật vật ra sao mới có thể nói dễ dàng vậy.” Cao Hàn nhíu mày, nhin không được trào phúng cô, “Hay vì lão già kia giải quyết nợ nần giúp em nên em mới nói tốt cho ông ta?”

Thấy anh xuyên tạc ý của mình, Chu Nguyệt Lý cảm thấy tủi thân, chỉ có thể tiếp tục khuyên anh, hy vọng anh có thể quên đi chuyện xưa buồn bã.

“Chuyện tổng giám đốc làm lúc trẻ là sai, nhưng người có thể thay đổi, có lẽ anh đã không hiểu hết về Cao Hữu Tam.” Cô tin tưởng con mắt đánh giá tổng giám đốc 5 năm của mình.

“Nguyệt Lý, em đừng vì chút ơn huệ nhỏ nhặt kia mà nói anh vô tâm, suy nghĩ của anh còn thông suốt hơn em.” Hừ, chuyện giải quyết nợ nần chỉ đơn giản là đặt bút ký rồi thôi, đã bỏ tiền mua tuổi thanh xuân của Nguyệt Lý để cả đời làm trâu làm ngựa cho nhà họ Cao, chuyện này anh cũng có thể làm được, Cao Hữu Tam thật sự là lão hồ ly!

Chu Nguyệt Lý nhìn anh phê bình mà tức giận đến nhíu mày liêu lại. Anh và tổng giám đốc đều có ơn với cô, một người là người cô yêu, mặc kệ trước kia tổng giám đốc làm gì, cô đều hy vọng bọn họ có thể sống vui vẻ.

“Em đi theo ông ấy 5 năm, ông ấy là người thế nào em rất rõ.”

“Em đi theo ông ta năm năm, anh làm con trai của ông ta 32 năm, ông ta là dạng người gì anh mới rõ hơn em.” Cao Hàn bắt lấy bả vai Chu Nguyệt Lý, lời nói sâu sắc nói: “Nguyệt Lý, em có biết ông ta có khối u ác

tính không ? Ông ta chỉ còn sống mấy tháng nữa thôi!”

Chu Nguyệt Lý trừng to hai mắt: “Tổng giám đốc có khối u? Là sự thật sao? Vì sao em không biết?” Mọi chuyện lại càng nổ ra như pháo.

Cao Hàn khẳng định gật đầu: “Là thật. Khi ông ta phát hiện thì đã không còn thời gian trị liệu, hiện tại chỉ có thể dựa vào bác sĩ tiêm morphine giảm đau, đây cũng là nguyên nhân ông ta quyết định cưới em.” Lão già ích kỷ!

“Em không hiểu.” Tổng giám đốc bị bệnh và cưới cô có liên quan gì?

“Ông ta biết mình không còn sống lâu, nhưng lại không cam lòng đem cho đứa con không cùng huyết thống như anh, con gái và con rể ông ta không có năng lực kinh doanh, cho nên ông ta mới quyết định cưới em. Nói khó nghe một chút, chính là thay em trả hết nợ nần là dùng tiền mua tuổi thanh xuân cả đời của em, để em làm trâu làm ngựa cho nhà họ Cao.”

“Em không tin! Tổng giám đốc sẽ không làm vậy với em.” Cô lắc đầu, cô mới không tin trò quỷ của anh hết lần này đến lần khác.

“Ngay cả di chúc đã viết còn làm giả sao?” Chưa thấy qua ai như cô, có thể ngu ngốc dễ dàng tin như vậy!

“Sao anh có thể xem được di chúc của tổng giám đốc?” Không phải di chúc được lập đợi đến khi người đã chết mới được công bố sao?

“Người luật sư lập di chúc là bạn cũ của cha anh, nhờ giao tình lâu năm, ông ta mới tiết lộ cho anh biết. Di chúc đã sáng tỏ, vợ Chu Nguyệt Lý sau khi ông chết nổi nghiệp làm tổng giám đốc tập đoàn Nhâm Vi Cao Thông, hơn nữa cả đời không thể lấy ai khác, một khi Chu Nguyệt Lý lấy người khác, vậy thì tất cả tiền mặt, bất động sản, và quyền kinh doanh tập đoàn Cao Thông được thừa kế đều thu hồi lại.”

Nghĩa là: Một khi cô gả vào nhà họ Cao, nhất định phải vì Cao Hữu Tam thủ tiết cả đời, không có quyền đi tìm hạnh phúc của riêng mình nếu không thì mất hết tài sản.

Nói cách khác, trừ phi cô đồng ý từ bỏ tài sản, nếu không cô không có tự do, cả đời chết già ở nhà họ Cao.

Hai tay Chu Nguyệt Lý nghe xong tin đó run nhè nhẹ.

Cô nhịn xúc động muốn khóc. Thầm an ủi: “Tổng giám đốc có ơn với em, nếu yêu cầu của ông ấy như vậy...cũng hợp lý.”

Cô áp chế rung động trong lòng, không dám nhìn ánh mắt Cao Hàn lạnh lùng, cô sợ bị đôi mắt đó nhìn xuyên thấu được suy nghĩ trong lòng, sẽ thấy sự không cam chịu trong lòng cô.

“Em thật sự nghĩ như vậy?” Anh mới không tin cô chấp nhận số phận như vậy.

“Anh và tổng giám đốc không giống nhau sao, đều muốn có lợi lộc từ em! Nếu không có di chúc kia, anh sẽ chủ động tới gần em sao?” Chu Nguyệt Lý thương tâm lắc đầu, nước mắt cố gắng giấu đi lâu ngày giờ chảy xuống: “Anh sẽ không ! Lại càng không dây dưa với em.”

Lúc bọn họ ở chung biểu tình anh lạnh lùng rất rõ ràng, cô vẫn cho rằng mình là bạn giường của anh, bởi vì..... Anh không có hứa hẹn gì với cô, còn kiên trì muốn cô gả cho tổng giám đốc.

Đến hôm nay, cô mới hiểu được, anh muốn lấy tất cả tài sản của nhà họ Cao từ cô.

Thấy cô thương tâm, trong lòng anh cũng không chịu nổi, dịu dàng lau nước mắt cho cô.

“Ngay từ đầu đúng là như vậy, chẳng qua..... Ở chung lâu ngày với em sinh ra cảm giác khó hiểu, ngay cả anh cũng không biết đó là gì, chỉ biết anh không muốn chúng ta tách ra. Hơn nữa, anh không có hứng thú với tập đoàn Cao Thông, anh muốn lấy lại công ty của ngoại anh.”

Ngay cả anh cũng không rõ cảm xúc của mình, làm sao anh có thể hứa hẹn hay nói yêu cô?

Chuyện duy nhất có thể xác định là mặc kệ hôm nay có chuyện nhà họ Cao chen ngang bọn họ hay không, anh cũng không muốn để cô đi.

“Anh đi đi! Hôm nay em đã chịu đủ rồi, em không muốn thấy anh nữa.” Cô cần yên lặng một chút, muốn có thời gian tiêu hóa hết ân oán giữa bọn họ.

Cô đẩy Cao Hàn ra, đứng dậy muốn rời khỏi ghế sofa thì bị anh bắt lấy.

“Chu Nguyệt Lý, em nên hiểu rõ một chuyện.” Cao Hàn nắm chặt cánh tay của cô, kéo cô đến trước mắt mình, hung tợn nói: “Anh không phải người em muốn gọi đến thì đến đuổi thì phải đi.”

“Anh muốn thế nào?” Cô không phục trừng mắt nhìn anh. Cô thật mệt mỏi! Biết được ý đồ của anh sao cô có thể bình tĩnh với anh như trước chứ?

“Em hẳn đã quên, ai là chủ nhân của thân thể này?” Anh ác ý nhắc nhở cô.

“Không cần.” Cô muốn thoát khỏi anh, cũng không ngờ cô càng giãy dụa càng khiến anh muốn vũ nhục cô.

“Được! Anh không nói, nên làm.” Nếu cô đã quên, anh sẵn sàng nhắc nhở cô.

Cao Hàn xoay người đặt cô nằm xuống, dùng sức xé bỏ áo ngủ của cô, khe vuốt nơi nhạy cảm của cô.

“Không.....” Sự cự tuyệt của cô đã khiến Cao Hàn quen được khiêu khích trở nên hưng phấn mà thở gấp.

Đêm nay là đêm tân hôn của cô, ông xã trên danh nghĩa còn nằm trên giường ngủ, mà cô lại cùng con trai trên danh nghĩa dây dưa không rõ trên ghế sofa.

Chồng và con..... Trời ạ! Rốt cuộc là chuyện gì?

Nước mắt bị ai, nhục nhã nơi khóe mắt, cô hận cơ thể mình tham hoan, không thể kháng cự anh nhiệt tình âu yếm, khiến cô nhiệt tình thét to.

Tại đây nước và sữa cùng hòa vào nhau, chiếm lĩnh hữu thù hận, lợi dụng và tranh chấp để sang một bên đi, bọn họ là một đôi khát vọng lẫn nhau.....

Có lẽ tâm nguyện đã xong!

Sau khi Cao Hữu Tam cưới Chu Nguyệt Lý, ngay cả tuần trăng mật còn chưa đi, Cao Hữu Tam đã hôn mê bất tỉnh được đưa vào bệnh viện, sức khỏe tụt dốc, nói thẳng là chỉ còn chờ chết.

Tập đoàn Cao Thông vì vậy mà lâm vào tình trạng như rắn mất đầu, ngoài ra tin tức Cao Hữu Tam nằm viện không cẩn thận bị lộ, làm cho giá cổ phiếu tập đoàn Cao Thông liên tiếp rớt giá.

Chu Nguyệt Lý vô tình cuốn vào bên trong thị phi, lựa chọn ở lại bệnh viện chăm sóc ông xã hôn mê bất tỉnh, coi như cô cũng hết lòng với cuộc hôn nhân này.

“Em đối với ông ta thật tận tâm.”

Nghe được giọng nói quen thuộc, thân thể Chu Nguyệt Lý cứng đờ, sau đó mặt không chút thay đổi xoay người, đối mặt với người đàn ông mà cô không có cách nào chống cự.

“Nếu anh đến thăm bệnh, em rất hoan nghênh. Nếu anh tới chế nhạo em, vậy anh cứ tự nhiên.” Nói xong, cô quay người lại tiếp tục làm việc chăm sóc Cao Hữu Tam, cẩn thận liếm đôi môi khô khốc của mình.

“Yên tâm! Hôm nay tâm trạng anh tốt lắm, cũng không có hứng thú làm chuyện mất vui.” Hôm nay anh thu mua không ít cổ phiếu của tập đoàn Cao Thông, chỉ cần tiếp tục, cho dù không dựa vào Chu Nguyệt Lý, anh cũng có thể thôn tóm Cao Thông.

Về phần vì sao anh quyết định làm như vậy? Bởi vì..... Anh không hy vọng khiến cho Nguyệt Lý cảm thấy anh cùng cô ở một chỗ, cũng chỉ vì lợi dụng cô mà có tập đoàn Cao Thông.....

Cao Hàn đi đến bên người Chu Nguyệt Lý, dùng ánh mắt phức tạp nhìn lão già đang hôn mê trên giường bệnh, trong lòng tràn ngập mâu thuẫn.

Anh từng thề sẽ tiêu diệt kẻ thù, hiện nay ông ta đã là người bệnh nằm trên giường, trong khoảng thời gian này nhìn lão già họ Cao bị bệnh tra tấn khổ sở, anh phát hiện..... Đường như sự thù hận trong lòng không còn mãnh liệt như trước nữa.

“Thật ra anh rất thương ông ấy!” Chu Nguyệt Lý đột nhiên mở miệng.

“Em đang nói bậy bạ gì đó!” Trên mặt lam lam. Cao Hàn có loại cảm giác bị nhìn thấu đến tận ruột. Anh mới không thương lão già này, một chút cũng không!

“Đừng cố ra vẻ !” Cô đắp chăn cho Cao Hữu Tam, mới lại nhìn anh. “Gần đây 3 người chị của anh đến bệnh viện có kể những chuyện trước đây của anh.”

Thật nhiều chuyện! Ba người chị vẫn luôn coi anh như con nít, thật phiền toái. Cao Hàn thầm mắng trong lòng.

“Các chị ấy nói, trước đây vì muốn gặp tổng giám đốc, cho nên rất cố gắng học bài, mỗi lần thi đều đạt kết quả cao, chính là hy vọng tổng giám đốc có thể khen ngợi anh.”

“Làm gì có chuyện đó.” Anh đỏ mặt phản bác. Đánh chết anh cũng không thừa nhận chuyện cũ mất mặt này.

Bộ dạng đỏ mặt của anh khiến Chu Nguyệt Lý cười to.

“A..... Bộ dạng anh đỏ mặt thật đáng yêu.....” Cô dường như đã nhìn thấy vẻ mặt thẹn thùng mà ba đứa hoa nhà họ Cao kể, so với ai cũng không đáng yêu bằng em trai họ.

“Anh còn có việc muốn làm, phải đi trước .” Anh chợt vật không chịu nổi muốn chạy trốn khỏi sự phân tích của cô.

“Hàn!” Tiếng Chu Nguyệt Lý gọi khiến Cao Hàn dừng bước. “Thật ra anh không hận tổng giám đốc, nghĩa là anh yêu ông ấy, chỉ vì một thời gian dài ông ấy không đoái hoài tới anh, mới khiến anh thất vọng, hơn nữa sau khi anh biết thân thế của mình, mới dễ dàng để anh tìm một cái cớ hận ông ấy. Đây là yêu lâu thì hận sâu thôi.”

Chu Nguyệt Lý đi đến phía sau anh, vươn hai tay từ sau lưng ôm lấy thắt lưng, gắt gao ôm anh vào trong ngực. Mặc kệ anh tàn nhẫn thế nào, cô đều bằng lòng đứng bên cạnh anh.

“Nhưng anh suy nghĩ lại xem, mặc kệ ông ấy đối với anh thế nào, ông ấy vẫn cho anh mang họ Cao, còn cho anh học trường tốt nhất, được giáo dục, cho dù có hận, ông cũng dạy dỗ anh thành một nhân tài. Cảm giác yêu hận đan xen thường xuyên tra tấn anh có phải không!” Cô hoàn toàn có thể thông cảm nỗi khổ của anh.

“Này..... Do em nghĩ nhiều thôi”

Cao Hàn giãy giụa gỡ tay cô ra, bước nhanh ra ngoài phòng bệnh, lại bị Chu Nguyệt Lý gọi lại lần nữa.

“Hàn, yêu một người cha không ủng hộ mình không có gì đáng xấu hổ, giống như em yêu một người lợi dụng em, huống chi anh còn có ba người chị yêu thương anh, anh không hề cô độc.”

Lời nói của Chu Nguyệt Lý khiến Cao Hàn sợ chạy trốn chết.

Yêu! Đến bây giờ vẫn là chuyện trọng điểm.

Chạy ra ngoài phòng bệnh, anh mới có cơ hội thở phào.

Nguyệt Lý..... Càng ngày càng hiểu suy nghĩ trong lòng anh !

Nghĩ đến cô, lòng mày Cao Hàn nhếch lên có ý cười ôn nhu.

9. Chương 9

Editor : Lam Lam

Cuối cùng Cao Hữu Tam cũng đã hoàn thành trọn vẹn đường đời.

Tang sự của ông xong xuôi, toàn bộ gia tộc nhà họ Cao âm thầm đánh giá quyền kinh doanh tập đoàn Cao Thông, như hổ rình mồi, người ngoài cũng chú ý trận chiến này.

Ngày hôm nay, gia tộc nhà họ Cao tập trung đông đủ, chờ luật sư công bố di chúc của Cao Hữu Tam, mọi người quan tâm nhất vẫn là tập đoàn Cao Thông giao cho ai, chỉ có Cao Hàn chưa thấy có mặt.

Anh không thể không đến ! Cô biết tính anh, anh nhất định sẽ đến, chỉ là..... Người đâu? Chu Nguyệt Lý nhú mày, rất nhanh lại giãn ra.

Tuy rằng Cao Hàn đã nói cho cô, Cao Hữu Tam giao quyền quản lý tập đoàn Cao Thông cho cô, nhưng..... Cô biết mình không thể làm, cũng không thích hợp làm người tiếp nhận việc này, mặt khác .lamlam.. hôm nay vì tập đoàn Cao Thông tìm một người có năng lực và hết lòng nối nghiệp.

Cô ngồi ở vị trí góa phụ của Cao Hữu Tam, những người khác theo thứ tự ngồi dọc xuống, trừ cô còn có ba vị tiểu thư nhà họ Cao và chồng của họ.

Nhìn quanh bốn phía, đủ loại biểu tình trên mặt mọi người, Chu Nguyệt Lý cười thầm trong lòng.

Những người này lớn tuổi hơn cô rất nhiều, có người từng la mắng cô trong công ty, bây giờ phải nghe lời cô, khúm núm với cô, sự sắp đặt của vận mệnh thật khiến người ta buồn cười.

Ngay lúc mọi người dần mất hết kiên nhẫn, rốt cuộc người hầu dẫn luật sư vào đại sảnh.

“Luật sư Nghiêm, xin chào.” Chu Nguyệt Lý lấy thân phận cao nhất nghênh đón.

“Phu nhân Cao, xin chào.”

Hai người khách khì nói chuyện một hồi rồi ngồi xuống.

Luật sư Nghiêm chỉnh mắt kính, chậm rãi mở bao công văn ra, lấy ra di chúc trước khi chết mà Cao Hữu Tam đã lập.“Tôi..... Tôi sẽ không nhiều lời, đọc cho mọi người nghe di chúc của tổng giám đốc.”

Mọi người lẳng lặng nghe luật sư đọc di chúc, có thể nói là có người vui có người lo lắng, dù sao cũng từng xu nịnh Cao Hữu Tam, không phải hy vọng sau khi ông chết có thể được hưởng chút quyền lợi sao?

Đến khi luật sư Nghiêm giao quyền kinh doanh tập đoàn Cao Thông vào tay Chu Nguyệt Lý, lập tức khiến mọi người ồn ào bàn luận.

“Im lặng!” Cao Nhã Toa giận dữ.“Đây là lúc cha còn tỉnh táo, khỏe mạnh lập di chúc.....” Ý nói, mọi việc đã định rồi.

Ngay lúc Cao Nhã Toa phát biểu, Cao Nhã Nại ngồi bên cạnh kéo áo cô.

“Làm gì vậy?” Cao Nhã Toa không kiên nhẫn quay đầu, trừng mắt em gái quấy rầy mình.

Cao Nhã Nại xấu hổ cười, cúi người nói nhỏ bên tai chị, chỉ thấy bỗng nhiên sắc mặt Cao Nhã Toa thay đổi?

“Ngu ngốc! Sao em lại sơ ý như vậy?!” Sao cô lại có em gái ngốc nghếch như vậy? Xong rồi! Quyền kinh doanh của tập đoàn Cao Thông sẽ hỗn loạn đây.

Chẳng qua, chuyện này phải giải quyết thôi.

“Luật sư Nghiêm, chúng ta nói chuyện riêng chút được không?” Cao Nhã Toa hỏi.

“Có thể.” Công việc của luật sư chính là phụ vụ người dân.

Hai người luật sư Nghiêm và Cao Nhã Toa đi đến một góc, Cao Nhã Toa nói lại lời nói của Cao Nhã Nại cho luật sư Nghiêm nghe, cuối cùng mới trở về chỗ ngồi.

Yết hầu luật sư Nghiêm khẽ động, trong mắt có ý cười.

“Các vị, lúc này tôi muốn tuyên bố một chuyện, bởi vì tam tiểu thư đã quên đưa giấy tờ đến cục đăng ký kết hôn, hơn nữa chú rể đã qua đời, cho nên theo luật pháp hôn nhân này không có hiệu lực, tiểu thư Chu Nguyệt Lý vẫn chưa gả cho tiền sinh Cao Hữu Tam.”

Nghe xong lời công bố của luật sư Nghiêm, Chu Nguyệt Lý như trút được gánh nặng. Tốt lắm! Ngay cả việc tìm người kế nhiệm khác cô cũng không cần.

Cao Nhã Toa trừng mắt nhìn Cao Nhã Nại, Cao Nhã Nại tự giác cúi đầu.

Thật ra..... Cô cố ý không cho Nguyệt Lý vào cửa, Nguyệt Lý xinh đẹp lại trẻ tuổi như vậy, nên gả cho em trai, chứ không phải làm mẹ kế cô độc cả đời, hưởng chi cô và em trai thân mật như vậy, nếu về sau bởi vì thân phận mẹ kế và con chồng ngăn cách không thể ở cùng một chỗ thì thật đáng tiếc!

“Nói cách khác, người phụ nữ kia không thể kế thừa tập đoàn Cao Thông!” Chuyện này mới quan trọng.

“Đúng.” Luật sư trả lời khiến gương mặt mọi người hớn hở.

Chỉ cần người phụ nữ kia không thể kế thừa Cao Thông, mọi người đều có cơ hội, cũng không uổng phí thời gian bọn họ chạy tới nghe luật sư đọc di chúc.

“Năng lực của tôi tốt, tôi có thể kinh doanh”

“Tôi ở Cao Thông từ lúc trẻ đến giờ, tôi mới là người hiểu rõ Cao Thông.....”

“Tôi mới là.....”

Tất cả mọi người vì quyền kinh doanh của tập đoàn mà ồn ào tranh chấp.

“Đừng nói nữa, tôi mới là người có thể nắm quyền.”

Câu tuyên bố này, khiến mọi người im lặng, quay đầu nhìn người nói chuyện là ai –“Cao Hàn?!”

Đây có phải là người con không cùng huyết thống với Cao Hữu Tam?!

Nhìn thấy Cao Hàn tiến đến, Chu Nguyệt Lý nhất thời vui vẻ!

“Luật sư Nghiêm.” Cao Hàn đi đến trước mặt luật sư Nghiêm, đưa ra cổ phiếu chứng minh. “Trước mắt trên tay tôi nắm 40% cổ phiếu của tập đoàn, là cổ đông lớn nhất của Cao Thông, tôi được quyền nắm giữ tập đoàn đúng không!”

“Đúng vậy.” Luật sư Nghiêm kiểm tra một chứng cứ anh đưa ra, xác định anh thật sự nắm cổ phiếu nhiều như vậy, cũng biết anh có tư cách kinh doanh tập đoàn Cao Thông.

“Ồ.....” Bốn phía chú ý nhìn anh, Cao Hàn không khách khí hạ lệnh tiễn khách. “Những người này không cần phải ở lại!” Ở lại cũng không có ý nghĩa gì.

Đôi mắt Cao Hàn lạnh lùng nhìn, tất cả mọi người thức thời rời đi, chỉ để lại ba vị tiểu thư của Cao Hữu Tam và người suýt chút nữa làm góa phụ - Chu Nguyệt Lý.

Thấy người ngoài đã đi hết, Cao Nhã Toa lập tức mở miệng chất vấn: “Em trai, sao em có nhiều cổ phiếu như vậy?”

“Chị à, đương nhiên là dùng tiền mua rồi.” Chẳng lẽ trên trời rơi xuống?

“Muốn mua nhiều cổ phiếu như vậy cần rất nhiều tiền, sao em có nhiều tiền như vậy?” Cô không tin em trai có khả năng này.

“Chị à, em rời khỏi nhà họ Cao nhiều năm như vậy, tiền kinh doanh lời không ít, hơn nữa có một vài người bạn tốt giúp đỡ, muốn mua lại cổ phiếu của Cao Thông với em mà nói không phải chuyện khó.” Đừng nghĩ anh bất tài vậy chứ!

“Em không có làm chuyện gì không xấu, có phải kết giao với người xấu không?” Cao Nhã Toa khẩn trương truy vấn. Đừng có mà ngây ngốc đi làm chuyện phi pháp.

“Chị à chị chứng kiến em trưởng thành, em là loại người đó sao?” Cao Hàn hỏi lại.

Không giống! Cao Nhã Toa lắc đầu.

“Tất nhiên rồi!” Cao Hàn nhún nhún vai, nghịch ngợm thè lưỡi.

“Em đó!” Cao Nhã Toa bị hành động bướng bỉnh của anh làm buồn cười. “Làm chuyện gì cũng không cho chị biết, ít nhất nói cho lamlam. chị, sao em có thể canh thời gian thu mua được cổ phiếu của tập đoàn?”

“Trước kia em vẫn thường canh mua cổ phiếu ở chợ đen, chẳng qua..... Người em cần cảm ơn là chị hai và chị ba, các chị còn chính tay đưa cổ phiếu cho em nữa.”

Nghe thấy Cao Hàn nói vậy, Cao Nhã Tân và Cao Nhã Nại nhanh chóng bỏ chạy.

“Đứng lại cho chị!”

Cao Nhã Toa xuất ra uy nghiêm của chị cả, các cô đành phải ngoan ngoãn dừng lại.

“Giỏi thật! Nhã Nại. Không phải em quên làm giấy tờ cho Nguyệt Lý, mà là không muốn làm cho cô ấy, đúng không?” Lúc này cô mới suy nghĩ cẩn thận.

“Chị!” Về mặt Cao Nhã Nại tươi cười lấy lòng, sợ hãi nhìn Cao Nhã Toa. “Nguyệt Lý còn trẻ tuổi như vậy, nếu thủ tiết cả đời, thì thật là tiếc, không nên. Hơn nữa..... Chị cũng biết cô ấy và em trai yêu nhau, nên thành toàn cho bọn họ!” Như vậy mới là chuyện vui nhất.

Chu Nguyệt Lý vừa nghe xong, mới hiểu được tất cả mọi người biết chuyện cô và Cao Hàn, cô xấu hổ đến đỏ mặt. Trời ạ! Cô không cần làm người nữa !

Chống lại ánh mắt ái muội của Cao Hàn, toàn thân cô không được tự nhiên.

Nhưng mà..... Cao Nhã Nại lại suy nghĩ thay cho cô, làm cho cô cảm động muốn khóc, đã lâu cô không nhận được sự quan tâm này.

“Chị không trách các em, chẳng qua các em làm gì phải nói cho chị biết chứ?” Cao Nhã Toa tức giận bất bình.

“A?” Cao Nhã Nại và Cao Nhã Tân đồng thời ngây ngẩn cả người, không nghĩ tới ý của chị cả là vậy.

“Quá trình không quan trọng, quan trọng là kết quả thôi!” Cao Nhã Tân lập tức nhảy ra hoà giải. “Công ty giao cho em trai, chúng em rất yên tâm, hơn nữa lại thấy em trai tìm được hạnh phúc cả đời, đây mới là chuyện quan trọng.”

Cao Nhã Tân nói một phen khơi mào Cao Nhã Toa cuồng nhiệt tổ chức tiệc, cũng làm cho cô nghĩ đến chuyện cực kỳ quan trọng – hôn lễ của Cao Hàn và Chu Nguyệt Lý phải tiến hành thật nhanh!

“Em trai, mau chọn ngày lành cưới Nguyệt Lý vào cửa nếu đợi qua 100 ngày mất của ba thì em phải đợi đến 3 năm lận!” Đây là tập tục!

“Đúng rồi!” Cao Nhã Tân và Cao Nhã Nại cũng đồng ý nhìn chị cả.

“Em không có ý kiến, phải xem ý của Nguyệt Lý.”

“Tôi mới không muốn gả cho anh ta.” Chu Nguyệt Lý trợn mắt, mắt hững hờ chạy đi.

Chưa từng nói yêu cô, cũng không cầu hôn cô, còn muốn cô gả cho anh? Mơ đi!

“Em trai, em còn không đuổi theo!” Ngụy rồi! Em đâu chạy mất rồi!

Ba chị em thúc giục Cao Hàn đuổi theo, Cao Hàn cũng không gấp.

“Các chị yên tâm, cô ấy chạy không thoát đâu.” Người anh nhìn trúng sao có thể thoát khỏi bàn tay của anh.

Chu Nguyệt Lý kéo vali xuống lầu, chuẩn bị rời khỏi nhà họ Cao.

Ngày đó mình được đón vào cửa, hiện tại một mình cô ảm đạm rời đi. Thật sự là quá khác biệt!

Mở cửa lớn ra, chỉ thấy Cao Hàn đứng ở cửa, gió thổi tóc anh rối loạn đủ biết anh đã đứng rất lâu.

“Em phải đi.” Anh biết rõ còn có hỏi, trong lòng bàn tay ứa mồ hôi.

Anh từng theo đuổi rất nhiều người, nhưng đây là lần đầu tiên cầu hôn, trong lòng cực kỳ khẩn trương, có phải tất cả người đàn ông chuẩn bị kết hôn đều như thế?

“Ừm!” Chu Nguyệt Lý cười sáng lạn, trong lòng lại khó chịu, trong mắt bắn ra hào quang khát vọng. Giữ em đi! Mau giữ em đi!

“Đi thông thả, chúc em thuận buồm xuôi gió.” Ngoài mặt cười nói lời chúc phúc nhưng trong lòng lại ngược lại.

Chu Nguyệt Lý nghe như vậy, sau bụi hoa có tiếng thất vọng.

“Cám ơn.” Cô nghiêng răng nghiêng lợi nhận lấy chúc phúc, định nhắc vali đi thì anh chặn đường cô.

“Tiểu thư Chu!” Cao Hàn gọi khiến cô dừng lại, đến trước mặt cô. “Có một việc anh quên nhắc em, em còn nhớ em thiếu nợ công ty chứ? Chuyện nợ nần này từ ngày mai trừ vào lương của em, đừng quên ngày mai phải đến công ty đi làm.” Không dám cầu hôn trước hết giữ lại! Về sau luôn luôn có cơ hội. Anh an ủi chính mình.

Lời Cao Hàn nói khiến ba vị tiểu thư muốn ngã xuống đất. Trời ạ! Đang làm gì vậy?

“Tôi đã biết, tổng giám đốc, nếu không có chuyện gì khác, tôi đi trước.” Cô không bao giờ để ý đến anh nữa.

“Ách..... Chu tiểu thư.....” Anh lại lần nữa khiến cô dừng bước.

“Còn có việc gì sao?” Bây giờ cô rất muốn đánh người.

“Anh muốn...anh muốn.....” Lúc cầu hôn nên lamlam. nói thế nào nhỉ? Anh không thể nói được lời cầu hôn, nhẫn trong túi lại càng nặng thêm.

Nhịn không được nữa, ba vị tiểu thư không chịu được nữa ! Ba người nhanh chóng nhảy vọt ra.

“Em trai, lấy nhẫn cầu hôn trong túi ra đi.” Đây chính là vật cả 3 người và em trai đi mua. “Bây giờ quỳ xuống đi. Nhã Tân, Nhã Nại, nhanh lên.”

Cao Nhã Toa chỉ huy, Cao Nhã Tân và Cao Nhã Nại đẩy Cao Hàn nửa quỳ trên thảm cỏ, thành một bức tranh thú vị, Cao Hàn liếc mình giấy dựa muốn đứng lên.

Đây là tình huống gì vậy? Chu Nguyệt Lý tròn mắt.

“Nguyệt Lý, em trai của chị nói không d/d/l/q/d nên lời để chị nói thay.” Cao Nhã Toa vỗ ngực hào sảng nói.

“Nguyệt Lý, em hãy gả cho anh đi –” Không đợi Cao Nhã Toa mở miệng, Cao Hàn bị ép buộc lập tức nói to.

Thật là buồn cười! Nếu ngay cả những lời này chị phải nói giúp anh, anh còn là đàn ông sao?

Chu Nguyệt Lý bị anh thành linh cầu hôn dọa hết hồn. Cao Hàn cầu hôn cô! Cao Hàn cầu hôn cô !

Nhưng mà...lần đầu tiên cô thấy màn cầu hôn thú vị như vậy!

Phốc một tiếng, Chu Nguyệt Lý ôm bụng cười ha hả.

Bộ dạng anh bị người ta ép cầu hôn thật buồn cười! Khác rất nhiều với bộ dạng lãnh khốc trước đây của anh, cô muốn..... Cô muốn vĩnh viễn nhớ bộ dạng buồn cười lúc này của anh!

Mất thấy không khí dịu đi, ba chị em thức thời, trong nháy mắt rời khỏi hiện trường, cho vợ chồng bọn họ bày tỏ nỗi lòng.

Cao Hàn nâng Chu Nguyệt Lý đang ngồi cười trên đất dậy, thành thật nói: “Nguyệt Lý, gả cho anh đi! Anh thật sự...” Anh lấy nhẫn cưới ra cho cô xem.

“Vì sao muốn kết hôn với em? Em không phải phụ nhân của tập đoàn Cao Thông, không có lợi ích gì cho anh, chỉ có thể để anh nuôi cả đời.” Thật sao? Cô vẫn khó tin.

“Là anh nhờ chị ba không nộp giấy tờ cho em.”

“Anh?” Cô kinh ngạc mở to mắt. “Vì sao?”

Từ lúc không chế cô đến lúc có được tập đoàn không phải rất dễ dàng sao? Vốn dĩ anh không cần phải bỏ tiền mua cổ phiếu.

“Bởi vì, anh không muốn anh và người anh yêu chỉ có thể làm tình nhân cả đời, anh hy vọng em có thể quang minh chính đại ở bên cạnh anh. Anh cũng không muốn người anh yêu nghĩ rằng anh lamlam. Lợi dụng cô ấy, cho nên mới dùng tiền mua cổ phiếu của Cao Thông, lựa chọn cách khác để lấy quyền kinh doanh của Cao Thông.” Anh muốn chứng minh, anh không phải một người đàn ông khôn nạn chỉ biết lợi dụng cô.

“Anh nói thật sao?” Anh nhắc tới yêu ! Anh nói, cô là người anh yêu..... Anh yêu cô! Kích động khiến cô rơi nước mắt. Cô nhất định đang mơ!

Cao Hàn còn gật đầu: “Thân là tổng giám đốc tập đoàn Cao Thông, bên cạnh anh cần một thư ký riêng; Thân là một người đàn ông, trong nhà chỉ thiếu một nữ chủ nhân. Em có bằng lòng trở thành bạn đời của anh và người giúp đỡ anh trong công việc? Nếu đồng ý xin hãy nhận nhẫn cầu hôn của anh!”

Nhìn cô cảm động rơi lệ, Cao Hàn thật sự bội phục chính mình. Thật ra lời cầu hôn cũng không quá khó nói!

“Em đồng ý.” Khóe mắt rưng rưng, cô vui vẻ nhận lời.

“Đa!” Cao Hàn vui vẻ nhảy dựng lên hoan hô, sau đó *q(d) bụi hoa cũng truyền ra tiếng cười vui mừng. Anh cầm tay Chu Nguyệt Lý đeo nhẫn cho cô.

“Đeo nó lên, cả đời này em là người của anh!” Về mặt anh ngọt ngào biểu thị quyền sở hữu công khai.

“Ừ!” Chu Nguyệt Lý vui mừng đầu ôm anh, hai người nhiệt tình hôn nhau.

Sau bụi hoa, ba vị tiểu thư bàn luận sôi nổi, nghiên cứu hôn lễ của vợ chồng son như thế nào.

Cuối cùng kết thúc viên mãn –

10. Chương 10: Kết Thúc

Tổng Thiên Tường kích động đi vào tập đoàn Cao Thông tập đoàn, vì anh muốn chúc phúc cho bạn thân Cao Hàn.

Không phải tới chúc phúc, nói thẳng ra là anh vì thỏa mãn sự tò mò mà đến.

Anh mới thị sát trở về từ nước ngoài, nghe lời Nghiêm Gia Cam và Bạch Nặc Đức kể lại mới biết được, Cao Hàn kia đã cưới mẹ kế làm vợ, còn lấy được quyền kinh doanh tập đoàn Cao Thông.

Lấy mẹ kế làm vợ? Lần đầu tiên anh mới nghe chuyện lạ lùng này đó.

Lòng hiếu kỳ khiến anh đi vào tập đoàn Cao Thông, bất kể thế nào anh nhất định phải tới nhìn bà xã của Cao Hàn.

Vào giao tình của mình và Cao Hàn, anh đi một đường không bị ngăn trở đi vào văn phòng tổng giám đốc, được thư ký của Cao Hàn đón tiếp, cũng không chờ thư ký thông báo đã đi thẳng vào phòng – vừa vào cửa, anh đã bị một màn kịch tình dục choáng váng, tiếp theo bị một cái hồ sơ bay vào đầu, đổ mặt chạy nhanh ra ngoài đóng cửa lại.

Thư ký hiểu rõ cười trộm, ánh mắt thấu hiểu, anh tự trấn định nói: “Tổng giám đốc đang bận, chút nữa tôi sẽ quay lại tìm anh ấy sau.” Thư ký đáng giận! Sớm đã biết tình huống bên trong, cũng không thông báo trước, hại anh suốt chút nữa đã bị thương.

Trong văn phòng tổng giám đốc đang diễn ra một cảnh kịch tình nóng bỏng mỗi ngày – “Nguyệt Lý, đừng xấu hổ! Mở chân ra cho anh!” Cao Hàn dán đôi môi nóng như lửa hôn lên ngực cô, cô ngoan ngoãn nghe lời mở hai chân ra cho anh.

“Hàn..... Có người.....” Cô ý loạn tình mê trả lời.

Vừa rồi dường như có tiếng mở cửa, cô mới đẩy ra cơ thể cực nóng của ông xã, chỉ sợ bị người tới nhìn thấy hình ảnh không nên xem.

“Đừng sợ! Anh đã đuổi người đó đi rồi.” Ngón tay linh hoạt đi vào nơi ẩm ướt của cô.

Thiên Tường đáng chết! Bởi vì anh ta bất thành linh quấy rầy, khiến Nguyệt Lý đẩy anh ra khỏi nơi ẩm ướt của cô, thù này anh nhớ kỹ!

“Ách..... Hàn..... Đang giờ làm việc..... Không nên.....” Làm tình!

Mỗi lần cô đều nói anh như vậy, nhưng điều đó lại không lọt vào lỗ tai anh, chỉ cần anh muốn, sẽ cởi quần áo cô trong văn phòng anh và chiếm lấy cơ thể cô..... Thân là thư ký, cô nên từ chối anh, nhưng mỗi lần bị kỹ xảo điêu luyện của anh, sự âu yếm nhiệt tình của anh khiến cô ướt đầm, mặc anh muốn làm gì thì làm.

“Vì sao không nên.....” Cao Hàn hút lấy vành tai nhạy cảm của cô, “Công việc hàng đầu của thư ký..... Chính là cầu hoan với tổng giám đốc.....”.

Từ sau khi gả cho Cao Hàn, cô kiêm hai chức, buổi tối là phu nhân Cao, ban ngày là thư ký riêng của tổng giám đốc tập đoàn Cao Thông, chẳng qua cô làm thư ký không cần xử lý công việc, chỉ phụ trách giải quyết nhu cầu cho tổng giám đốc.

“Đã ướt đầm như vậy Còn không cầu xin anh.....” Anh lại đâm thêm một ngón tay, Chu Nguyệt Lý chịu đựng hồi lâu cũng không chịu được nữa đành lên tiếng.

“Hàn..... Em muốn..... Yêu em.....” Cô khát khao cầu xin sự nhiệt tình của anh.

“Lần sau còn dám đẩy anh ra nữa không!” Anh muốn cô nhớ rõ sự chiếm hữu của anh.

“Cũng không dám nữa” Bây giờ anh đang nói gì vậy, cô chỉ nghe được một nửa.

“Thế này mới ngoan.” Cao Hàn mỉm cười khen ngợi cô, thẳng lưng tiến chiếm hoa huyệt của cô.

“Ừm.....” Cô thỏa mãn yêu kiều, hai chân nhanh chóng vòng lại sau lưng anh.

Lúc trước, mặc kệ Hàn vì nguyên nhân gì tiếp cận cô, bây giờ, cô tin tưởng anh thật lòng với cô, nếu không anh sẽ không bá đạo muốn chiếm hữu cô, mỗi một giây.....

Gả cho anh, cô cảm thấy rất hạnh phúc.

Đây mới là chuyện quan trọng nhất!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tinh-yeu-sai-trai>